

OMEGA DANAS

Najpodmuklija jeres

Dejvid Artur Miler

TimeoftheEnd.com

First edition 2009 Printed in the United States of America
Copyright © 2009 David Arthur Miller All rights reserved.
ISBN 1-4392-2883-3 ISBN 13 978-1439228838

Ova knjiga je posvećena svim Adventistima sedmog dana koji se pitaju
zašto smo još uvek ovde nakon stotinu i šezdeset godina.

Sadržaj

Uvod – Omega danas	2
Poglavlje 1 – Spaseni od čega?	5
Poglavlje 2 – Uvežbavanje za predstavu	10
Poglavlje 3 – Zapečaćenje - kada?	15
Poglavlje 4 – Pozni dažd	19
Poglavlje 5 – San Elen Vajt	24
Poglavlje 6 – Ne okreći se, sine	28
Poglavlje 7 – Neopoganjeni sa ženama	32
Poglavlje 8 – Obećanje proroka Jezekilja	39
Poglavlje 9 – Omega, knjiga	46
Poglavlje 10 – Od Egipta do Hanana	52
Poglavlje 11 – Gnusoba pustošna	58
Poglavlje 12 – Poslednja obmana	63
Poglavlje 13 – Ulaženje u svetlost	67
Poglavlje 14 – Sud je radosna vest	76

Uvod

OMEGA DANAS

Isus je rekao, „...A Sin čovječiji kad dođe, hoće li naći vjeru na zemlji?” Pavle je pisao: „A Duh razgovetno govori da će u posljednja vremena odstupiti neki od vere slušajući lažne duhove i nauke đavolske.” 1. Timotiju 4,1.

Da biste prepoznali da li je novčanica od sto eura koju držite u ruci prava ili lažna, morate znati kako izgleda original. Isto tako, da bi prepoznali omega otpad, neophodno je znati istinu, *sadašnju istinu*. Šta je *sadašnja istina*? Prorok posljednjeg vremena nam kaže:

„Ima mnogo dragocenih istina sadržanih u reči Božjoj, ali sadašnja istina je ta koja je potrebna stadu Božjem sada. Videla sam opasnost udaljavanja glasnika od važnih tačaka sadašnje istine, i bavljena temama koje nisu od značaja za ujedinjenje stada i posvećenje duše. Sotona će iskoristiti svaku moguću prednost da napravi pometnju.

Ali ovakve teme kao što je svetinja, u vezi sa 2300 dana, zapovesti Božje i vera Isusova, savršeno su uklopljene da objasne adventni pokret u prošlosti i pokažu koji je naš sadašnji položaj, utvrde veru sumnjičavih, i daju izvesnost slavnoj budućnosti. Ovo, često sam videla, jesu glavne teme na kojima glasnici treba da se zadržavaju.” *Rani spisi*, 63.

Omega danas bavi se istinom o svetinji koja je obelodanjena u Svetim spisima. Kada shvatimo *sadašnju istinu*, onda možemo razumeti kako sotona pokušava da uništi znanje o ovoj dragocenoj *sadašnjoj istini*. Božji put se nalazi u učenju o svetinji. „Bože! Put je Tvoj svet; koji je Bog tako velik kao Bog naš? Psalam 77,13. Božja posljednja poruka koja će biti data na kraju sveta može se jedino razumeti kroz pravilno saznanje učenja o svetinji. I pošto je poruka crkve posljednjih dana, crkve Adventista sedmog dana, poruka iz Danila 8,14 (vidi *Veliku borbu*, 409) onda je nužno da znamo šta nam Bog želi otkriti o svetinji, Njegovo *sadašnjoj istini*.

Alfa i omega otpad

Umesto istine sotona izmišlja laži. Ako nismo budni, spavaćemo kao lude devojke u Isusovoj priči. „Ne dajte se prevariti; mnogi će se odvojiti od vere, okrećući se naukama i zapovestima đavoljim. Ispred nas je alfa ove opasnosti. Omega će biti najpodmuklije prirode.” *Odabrana svedočanstva*, knj. 1, 197.

Ovo udaljavanje od vere u poslednjim danima, u adventističkoj crkvi, ima dva jasno pomenuta napada varalice. Prvi, alfa, desio se u prošlosti, pre više od stotinu godina dok je prorok još bio u životu. Danas se moramo suočiti sa drugim, omega otpadom, uz pomoć Biblije i Duha proroštva bez živog proroka danas, ali Bog nam je ostavio važna upozorenja i savete. Elen Vajt je napisala da je omega u budućnosti u odnosu na njeno vreme, ali da li je još uvek u budućnosti? Može li biti sa nama danas? Pisac knjige veruje da je omega veoma živa danas i jasno izražena u sadašnjosti. OMEGA je SADA. Nećemo razmatrati ovde samo omega otpad već i rešetanje adventizma.

Rešetanje

„Pitala sam koje je značenje rešetanja koje sam videla i pokazano mi je da će njegov

uzrok biti jasnim svedočanstvom koje proističe iz saveta Vernog Svedoka Laodikejcima. Ovo će uticati na srce primaoca i navesti ga da uzdizgne zastavu i objavi pravu istinu. Neki neće podneti ovo jasno svedočanstvo. Oni će ustati protiv njega, i ovo će uzrokovati rešetanje među Božjim narodom." *Rani spisi, 270.*

Očito, otpor čistoj istini Božje Reči će izazvati rešetanje. Ono će zadesiti Božji narod, i to nije sukob između crkve i sveta, već unutar crkve.

Gadost koja stvara pustoš (gnusoba pustošna)

Ali sačekajte, ima još nešto. Moramo biti na oprezu od gadosti koja stvara pustošu kojoj govori prorok Danilo. Isus nam je rekao: „Kad dakle ugledate mrzost opustošenja, o kojoj govori prorok Danilo, gde stoji na mestu svetom (koji čita da razume)...“ Matej 24,15. Ova gadost koja se desila u prošlosti ponoviće se upravo pred Drugi dolazak. Moramo biti svesni i pozorni na ovu situaciju, i ne smemo propovedati kako nas uši svrbe.

Čovek sa pisaćim priborom

Konačno, postoji čovek sa pisaćim priborom koji je poslan da zapečati verni Božji narod. Na nesreću, sa njim je i čovek sa oružjem ubojitim. Jezekilj nam kaže: „...A slava Boga Izrailjevog podiže se s heruvima, na kojima beše, na prag od doma, i viknu čoveka obučenog u platno koji imaše uz bedricu opravu pisarsku. I reče mu Gospod: Prođi posred grada, posred Jerusalima, i zabeleži belegom čela onim ljudima koji uzdišu i koji ridaju radi svih gadova što se čine usred njega.“ Jezekilj 9,3. 4.

Elen Vajt nam kaže da treba da čitamo Jezekilja 9. „Ko stoji na savetu Božjem u ovo vreme? Da li oni koji otvoreno traže opravdanja za greške Božjeg prorečenog naroda, koji gundaju u sebi, ne otvoreno, protiv onih koji ukoravaju greh? Da li su to oni koji sa simpatijama gledaju one koji podržavaju nepravdu? Ne zaista! Ukoliko se ne pokaju i ne napuste sotonski posao u ometanju onih koji nose teret dela, a pomažu grešnicima Siona, nikada neće primiti pečat Božjeg odobravanja. Oni će pasti u opštu destrukciju zloga, predstavljeni aktivnošću petorice ljudi koji nose oružje ubojno. Pažljivo ovo pročitajte: oni koji prime pečat Božji zapisan u njima delovanjem Duha Svetoga, zapečaćeni znakom čoveka sa pisaćim priborom, to su oni koji plaču i uzdišući ridaju zbog svih gadosti koje se čine u Božjoj crkvi. Njihova ljubav prema čistoti, poštenju i slavi Božjoj toliki su da oni jasno vide ogromnost greha i grešnosti, da su nađeni u dubokoj agoniji uzdišući i plačući. Čitaj deveto poglavlje Jezekilja.“ *Svedočanstva 3, 267.*

Ono što je pred nama nije baš lepo. Božji narod treba da uradi posao za Božji narod. Postoji nauka koja mora biti savladana od strane doma Izraelova. Postoji borba protiv greha koju moraju voditi verni u Sionu. Ova knjiga pomaže da se stekne znanje o velikom poslu koji predstoji. Nemojmo zabijati glave u pesak.

Vesnik Božji

Često čujemo citate E. Vajt gde ona kaže da su njeni spisi manje svetlo koje vodi ka većem. Takođe je rekla da je Jovan Krstitelj bio manje svetlo koje je vodilo ka najvećem od svih, Isusu Hristu. Zar nije tako sa svim prorocima? Evo nekoliko citata iz pera proroka koji nam govore o njenoj ulozi i autoritetu i koliko su važni njeni spisi za Božju crkvu. Elen Vajt, manje svetlo, govori nam o svom radu: „Ljudi mogu smišljati prevaru za prevarom i neprijatelj će pokušati da odvuče duše od istine, ali svi koji veruju da je Bog govorio kroz

sestru Vajt, i da joj je dao poruku, biće sigurni od mnogih prevara koje će doći u poslednje dane." *Pismo 50, 1906; Odabrana svedočanstva, knj. 3, 83, 84.*

„Sotonin je plan da oslabi veru Božjeg naroda u svedočanstva. Sledi sumnja u životno važne tačke naše vere, stubove našeg položaja, onda sumnja u Svete spise i onda padanje u propast. Kada se svedočanstva, u koja se jednom poverovalo, dovedu u pitanje ili odbace, sotona zna da se prevareni neće na ovome zadržati; i on udvostručuje svoje napore dok ne odvede u otvorenu pobunu, koja postaje neizlečiva i završava propašću." *Svedočanstva knj. 4, 210, 211.*

„I sada dok vam šaljem svedočanstvo upozorenja i ukora, mnogi među vama kažu kako je to samo mišljenje sestre Vajt. Vi ste time uvredili Duha Božjega..." *Odabrane poruke, knj. 1, 27.*

Bez sumnje, omega će učiniti svedočanstva bezuticajnim. Elen Vajt lično nam kaže: „Sotona... neprekidno forsira zabludu da odvede od istine. Poslednja obmana sotonina biće da svedočanstva Božjeg Duha učini bezuticajnim. 'Kad nema vizije, rasipa se narod; a ko drži zakon, blago njemu!' Poslovice 29,18. Sotona će lukavo, na različite načine, raditi i kroz različite medije, da poljulja poverenje Božjeg izabranog naroda u Svedočanstva." *Pismo 12, 1890. Odabrane poruke, knj. 1, 48.* Molim vas zapazite da Svedočanstva neće biti potpuno ignorisana ili odbačena, ona će se učiniti bezuticajnim, a to znači odbačena kada imaju posebnu važnost, a korišćena onda kada to odgovara čitaocu. Čuvajte se odbacivanja onoga što nam je Sveti Duh milostivo podario. Sotona će nas voditi svojim putevima ako odbacimo Duha Božjeg u reči Njegovog proroka.

Pažnja naroda

Zašto je *Omega danas* napisana? „Pažnja naroda mora biti probuđena.“

„Neka crkva ustane i pokaje od svojih nazadovanja pred Bogom. Neka se stražar probudi i jasno zatrubi u trubu. To je konačno upozorenje koje treba objaviti. Bog naređuje svojim slugama, glasno plači, ne štedi se, podigni glas svoj kao truba i pokaži narodu Mome njihove nepravde i domu Jakovljevu njegove grehe. Pažnja ljudi mora biti pridobijena; dok se ovo ne učini, svi napori subeskorisni; čak i da nebeski anđeo siđe sa neba, njegove reči ne bi učinile više dobra nego da govori hladnim ušima mrtvih..." *RAH, 22. mart 1887.*

Danas nema mira ni sigurnosti. Mi smo u poslednjim danima i moramo.... **(nedostaje završetak uvodnog dela)**

Poglavlje 1

Spaseni od čega?

„Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božji.“ *Efescima 2,8.*

Da bi bili spaseni moramo znati od čega se spasavamo. Znati kako će nas Bog spasti je najveća od važnih istina. Sotona će raditi na svaki mogući način da nas udalji od spasenja, i radi prekovremeno smišljajući načine da obmane i zavede.

Da bi znali od čega se spasavamo moramo se suočiti sa onim što nas stavlja u nespasonosnu situaciju. Ako je nešto izgubljeno, mora se pronaći. Ako smo mi izgubljeni, moramo biti spaseni. Ali, kako smo se izgubili? Moramo se vratiti na početak čovekov, natrag u Edemski vrt, gde je sve izgubljeno.

Sotona govori laž

Bog je rekao Adamu i Evi da će umreti ako sagraše. „Posledica greha je smrt”. Oboje, Adam i Eva su sagrašili, i oboje spavaju u prahu danas. Međutim, više od smrti se dogodilo toga dana. Oni su takođe poznali dobro i zlo. Saznanje o dobru i zlu nije došlo samo kao intelektualno znanje da su zgrešili, nego oni po prvi put imaju iskustvo U grehu. On je postao deo njihove prirode, i kasnije njihovo potomstvo je oblikovano prema obličju čoveka, palog čoveka. Iako su Adam i Eva prvo stvoreni prema obličju Božjem, pisma nam govore da je Sit u Adamovom obličju. „I požive Adam sto trideset godina, i rodi sina po obličju svom, kao što je on, i nadade mu ime Sit. *Postanje 5,3.* Posle toga, svi ljudi su rođeni prema Adamovom, grešnom obličju.

Tako sada imamo dva aspekta palog čoveka. Prvo, naši praroditelji su pali u smrt i drugo, degradirali su iz Božjeg obličja u čovekovo obličje, obličje palog čoveka. Jednim grehom, ljudska vrsta je osuđena na grešnu prirodu, koja prirodno proizvodi greh koji vodi u krivicu. „Zato, kao što kroz jednog čoveka dođe na svet greh, i kroz greh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagraše.“ *Rimljanima 5,12.* Čovek ima tri velika problema; prvi, kriv je zbog greha; drugi, živi u grehu sa grešnom prirodom i; treći, ako nema usmerenje, snosiće posledice greha, smrt. Sva tri problema moraju biti obuhvaćena učinkom spasenja.

Ako su nam oprošteni gresi ali se greh nije odstranio iz naših dela ili ovog grešnog života mi ne možemo u nebo, jer ne smemo prljati nebo našim grehom. Ako smo očišćeni od krivice za greh, od postojanja greha, a nismo ušli u večni život, šta smo postigli? Mi ćemo jednostavno umreti. Zato, besmrtnost takođe mora biti obnovljena. Ovo troje je nužno za spasenje (1) Moramo biti spaseni od krivice za greh, (2) od vlasti greha i (3) od posledice greha, smrti. Spasenje je trostruko, opravdanje, posvećenje i proslavljanje. Ne možemo reći da smo spaseni dok sva tri dara u potpunosti ne primimo.

Opravdanje

Krivica je izbrisana smrću Božjeg Sina na krstu. Verujući ovo, nama mogu biti oprošteni gresi i obnovljeno stajanje u pravdi pred Bogom. Kada verujemo da je Isus živeo savršenim životom za razliku od nas, nama se može podariti Njegov savršen život umesto našeg nesavršenog. Osim toga, kada verujemo da je Isus umro za nas, nama se može

pripisati Njegova smrt. Sve se ovo odvija samo verom. Mi treba samo da razumemo ovo, tražimo od Boga da nas prihvati u Hristu i da verujemo da je tako. Onda je to tako. To je „...opravdan verom bez dela zakona”. *Rimljanima 3,28*. Opravdanje je rezultat čiste vere. Ono se dešava zato jer mi tako verujemo, i bez ikakvog našeg udela u tome. To je činjenica, jer Bog kaže da smo opravdani onda kada verujemo. Ono se dešava jer Bog kaže tako, bez ikakvog našeg udela osim da verujemo. Opravdanje je pasivna radnja i to je Bog rekao, bez udela ili akcije onog koji veruje.

Posvećenje

Dalje, nama je potrebno da se suočimo sa postojanjem greha ili grešne prirode. Sa grešnom prirodom mi smo prirodno skloni grehu. Priroda je ono što je u našim srcima i umovima. To je ono što mi želimo da učinimo i čemu smo skloni. Razračunavanje samo sa delima ne čini promenu srca, to je suština prirode, najskrovitije srce srca. Ako srce nije promenjeno, ili mi namerno, svojom silom činimo dobra dela, grešna priroda ostaje. Isus je rekao: „Čuli ste kako je kazano starima: Ne čini preljube. A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svom.” *Matej 5,27.28*.

Iako mi odbijemo da učinimo greh otvoreno, ako čuvamo greh u svom srcu, isto smo krivi za taj greh. Da bi se naša grešna priroda promenila moramo biti promenjeni iznutra i spolja. U stvari ako smo promenjeni iznutra, spolja dolazi samo od sebe. Kada su naše prirode istinski promenjene iznutra, mi činimo ono što je po zakonu. To činimo jer je to postala naša druga priroda kako učestvujemo u veličanstvenoj božanskoj prirodi (vidi 2 Petrova 1,4.)

Učešće u božanskoj prirodi nije verom. To se ne događa jer mi tako verujemo. Mi ne postajemo posvećeni jer tako verujemo, da jesmo posvećeni. Nešto se mora desiti u našem životu. Mi moramo biti promenjeni, što je razvojni proces. Grešnik ima ulogu u procesu posvećenja. Čak iako nismo posvećeni jer tako verujemo, posvećenje dolazi verom da je Bog kadar da nas promeni.

Mi smo posvećeni verom kada verujemo da smo opravdani verom. Biti opravdan verom čini mogućim naše posvećenje. Mi smo posvećeni kada Sveti Duh živi u nama i menja našu prirodu svakoga dana, ako živimo u i za Njega. Mi smo posvećeni Božjom silom koja živi u nama, a to je moguće kroz veru u delovanje Isusovo, koje je potpuno bez našeg udela. To je Hristova pravednost koja nas opravdava, i Hristova pravednost koja nas posvećuje.

Elen Vajt nam kaže:

„Ponosno srce želi da zasluži spasenje; ali oboje, naša karta za nebo i priprema jesu u Hristovoj pravednosti. Gospod ne može učiniti ništa za obnovu čoveka dok, pogoden sopstvenom slabošću i razočaran od svih svojih samopravednih napora, ne dozvoli Bogu da ga On vodi. Tada može primiti dar koji Bog jedva čeka da mu pruži. Duša koja oseća svoju potrebu, ništa ne može omesti. Ona ima neograničen pristup Njemu u kome je sva punina. 'Jer ovako govori Visoki i uzvišeni, koji živi u večnosti, kome je ime Sveti: Na visini i u svetinji stanujem i s onim ko je skrušenog srca i smernog duha oživljujući duh smernih i oživljujući srce skrušenih.' Isaija 57,15 *Čežnja vekova, 300*.

Proslavljanje

Konačno, moramo biti promenjeni u telu. To će se desiti kada se Isus pojavi na oblacima.

„Ujedanput, u trenuću oka u poslednjoj trubi; jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti. Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se zbiti ona reč što je napisana: 'Pobeda proždre smrt.' 1. Korinćanima 15,52-54.

Bez besmrtnosti, još uvek smo žrtve smrti, a potpuno spasenje nam izmiče. Kada Isus dođe, smrt će nestati i ono što je izgubljeno u Edemu biće u potpunosti nađeno.

Vaskrsenje nije verom. Mi ne vaskrsavamo jer verujemo tako, da vaskrsavamo. Mi se vraćamo u život silom Božjom jer nas Hrist podiže iz smrti i obnavlja u nama večni život. Mi vaskrsavamo kroz veru delovanjem i smrću Isusovom, koja ga omogućava. U ovom smislu, možemo reći da ćemo vaskrsnuti kroz veru. Nastavljajući kroz nepregledne godine večnosti, spaseni će dobiti prednosti večnog života, onoga što je Isus učinio on Golgoti, van njih. Sve ovo imamo i moguće je jer „...Jagnje Božije uze na se grehe sveta.“ *Jovan 1,29.*

Tako spasenje uključuje tri stvari, ne samo jednu ili dve. Moraju nam se oprostiti gresi verom, primajući Hristovu uračunatu pravdu samo verovanjem, jer je Bog tako rekao. To je opravdanje verom. Sledeće, moramo biti promenjeni, ne samo spolja već i iznutra, u srcu našega bića. To je posvećenje ili data pravednost Božja. To je stvaranje novog stvorenja. To je učestvovanje u božanskoj prirodi.

Konačno, moramo biti obnovljeni u besmrtna bića, dobiti večni život. Najčešće se ovo naziva proslavljanje. Opravdanjem mi možemo da stojimo pravi pred Bogom. Bez opravdanja, još smo mrtvi u gresima svojim, neoprostenim. Posle opravdanja, ako nastavimo da budemo u grehu, naše opravdanje nema delotvornost. To nam Bog ne daje da bismo nastavili sa grehom. Opravdanje se uvek daje sa mišlju da će grešnik biti posvećen. Moramo biti promenjeni. Niko neće otići na nebo bez promene srca, jer greh ne može ući u njega. Bez posvećenja mi nismo podesni za nebo.

Elen Vajt nam kaže: „...Pravednost kojom smo opravdani je uračunata; pravednost kojom smo posvećeni je data. Prva je naša karta za nebo; druga predstavlja pripremu za nebo.“ *Pregled i glasnik, 4. jun 1895.*

Da li je opravdanje spasenje?

Mnoge evanđeoske crkve danas uče da spasenje jeste isto što i opravdanje. Oni pitaju: da li si spasen? Šta oni podrazumevaju pod tim spasenjem? Nikad ne smemo zaboraviti da spasenje ima tri nivoa. Sva tri, opravdanje, posvećenje i proslavljanje su neophodni za spasenje. Takođe, sva troje su mogući jedino verom da je Isus naša zamena u smrti, darujući nam večni život. Njegova žrtva je omogućila nama da primimo sve tri faze spasenja. Međutim, bez sve tri faze, mi nismo spaseni. Mi smo večno mrtvi bez vaskrsenja. Mi ne možemo ući u nebo bez potpunog eliminisanja greha iz naših života. Pre nego što Isus dođe, svi gresi biće uklonjeni iz naših života. 144.000 će biti bez greha. Oni će biti „prvine“ posebnog naroda koji će stajati u vreme nevolje bez posrednika.

Molim vas zapazite u daljim citatima da, suprotno mnogim učenjima, Božji narod nije pasivni posmatrač u konačnom poslu pročišćenja.

„Kroz Božju milost i njihove sopstvene marljive napore oni moraju biti pobednici u borbi sa zlom.“ Sud nije samo zakonski akt na nebu u kom sveti nemaju udela. Naprotiv „...svi koji žele da sačuvaju svoja imena u knjizi života treba sada, u ovo nekoliko preostalog vremena milosti, da izliju svoje duše pred Gospoda žalosni zbog greha i u istinskom

pokajanju. Mora biti dubokog, vernog pretraživanja srca." *Velika borba, 490.*

Elen Vajt na sudu

„Prorok kaže: ‘Ali ko će podneti dan dolaska Njegovog? I ko će se održati kad se pokaže? Jer je On kao oganj livčev i kao milo beljarsko. I sešće kao Onaj koji lije i čisti srebro, očistiće sinove Levijeve, i pretopiće ih kao zlato i srebro, i oni će prinostiti Gospodu prinose u pravdi.’ *Malahija 3,2.3.* Oni koji žive na zemlji onda kada se završi posredovanje Hristovo u nebeskoj svetinji, moraju da stoje pred svetim Bogom *bez posrednika*. Njihova odeća mora biti bez mrlje, njihovi karakteri očišćeni od greha krvlju Hristovom. Kroz milost Božju i *svoje marljive napore* oni moraju biti pobjednici u borbi sa zlom. Dok istražni sud traje na nebu, dok se gresi pokajanih vernika sklanjaju iz svetinje, mora postojati posebno delo očišćenja, uništenja greha, iz Božjeg naroda na zemlji. Ovaj posao je jasnije prikazan u porukama iz Otkrivenja 14.” *Velika borba, 425.* Naglasak u kurzivu dodat.

„I videh, i gle, Jagnje stajaše na gori sionskoj, i s Njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim... I pevahu kao novu pesmu pred prestolom i pred četiri životinje i pred starešinama: i niko ne mogaše naučiti pesme, osim onih sto i četrdeset i četiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje. Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama, jer su devstvenici, oni idu za Jagnjetom kud god ono pođe. Ovi su kupljeni od ljudi, prvenci Bogu i Jagnjetu. I u njihovim ustima ne nađe se prevara, jer su bez mane pred prestolom Božijim.“ *Otkrivenje 14,1-5.*

Neka sve teče i nek učini Bog

Danas čujemo o tome kako bi trebalo da „pustimo sve da teče i Bog da učini” posao posvećenja u našim životima. Ovo dovedeno do svog logičkog kraja navodi nas da verujemo da ako mi nismo posvećeni, to je zato jer Bog još nije to učinio u našim životima. Ako još nismo pobedili neki greh u nama Bog je kriv, jer ga On nije uklonio. „Pusti nek teče i Bog da učini” čini nas slabima, ostavljajući naš deo u procesu posvećenja. Ovaj stav poriče činjenicu da mi treba da saradujemo sa Bogom u procesu posvećenja. „Pusti nek teče i Bog nek učini” je u nekom smislu okrivljavanje Boga za naše propuste. Videćemo u sledećem poglavlju da ima onih koji sa ovakvim stavom čekaju pozni dažd.

Elen Vajt nam kaže da ima posao koji mi moramo uraditi:

„Danas živimo u velikom danu pomirenja. U tipskoj službi, dok je prvosveštenik činio pomirenje za Izrailj, *od svih se tražilo da izliju svoje duše* u pokajanju za greh i poniznost pred Gospodom, da ne bi bili izbačeni između naroda. Slično tome, svi koji žele da sačuvaju imena u knjizi života treba sada, u još kratkom vremenu milosti, *da muče svoje duše pred Bogom u žalosti zbog greha i istinskom pokajanju. Mora biti duboke, iskrene pretrage srca.* Lakomislen, površan duh kojem povlađuje toliko nazovi hrišćana mora se odbaciti. Ozbiljna bitka je pred svima koji nastoje podčiniti zle sklonosti koje se bore za prevlast. Posao pripreme je lični posao. Mi se ne spasavamo u grupama. Čistota i posvećenje jednog neće nadomjestiti nedostatak tih kvaliteta kod drugog. Premda svi narodi moraju proći sud pred Bogom, On će ipak ispitati slučaj svakog pojedinca sa takvom pažnjom kao da ne postoji nijedno drugo biće na zemlji. Svi moraju biti testirani i bez mrlje, nepravde ili takvoga čega.” *Velika borba 489-490.* Naglasak u kurzivu dodat.

„Kroz milost Božju i *njihove sopstvene usrdne napore* oni moraju biti pobjednici u borbi sa zlom...” *Velika borba, 425.* „Pisma nas uče da tražimo posvećenje tela, duše i duha

Bogu. U ovom poslu moramo da radimo zajedno sa Bogom." *Odabrana svedočanstva, knj. 2, 31-35.*

Mora se obaviti djelo našeg posvećenja. Mi treba da radimo zajedno sa Bogom. Mi ne treba da stojimo u svojoj lenjosti čekajući na Njega da to završi bez naše pomoći. To su zajednički naponi. Mi ne treba da tražimo od Boga da uradi za nas ono što možemo sami za sebe.

„Nakon što smo podnijeli svoje molbe, moramo samo da odgovorimo na njih čim prije je moguće, a ne da čekamo na Boga da učini za nas ono što možemo sami. Božja pomoć stoji u rezervi za sve koji je traže. Božanska milost mora da se udruži sa ljudskim naporima, doprinosima i energijom. Ali mi ne možemo voditi nebeske bitke bez napredovanja sami za sebe. Ne možemo biti podignuti molitvama drugih ako se sami ne molimo, jer Bog nije odredio tako nešto za nas. *Čak ni božanska sila ne može podignuti jednu dušu na nebo koja nije voljna da učini usrdne napore u svoju korist.* Ružne crte našeg karaktera se ne uklanjaju i zamenjuju osobinama koje su čiste i lepe, bez nekog našeg napora. *Znaci vremena, 14. avgust 1884.* Naglasak u kurzivu dodat.

Kada se ovo delo završava

„Kada se završi ovo delo, Hristovi sledbenici će biti spremni za Njegovu pojavu. 'I ugodan će biti Gospodu prinos Judin i jerusalimski kao u staro vreme i kao predašnjih godina. Malahija 3,4. Tada će crkva koju će naš Gospod o svom dolasku da primi k sebi biti 'slavna, koja nema mane ni mrštine, ili takvog čega.' Efescima 5,27. Tada će ona izgledati 'kao zora, lepa kao mesec, čista kao sunce, strašna kao vojska sa zastavama.' Pisma nad pesmama 6,9. *Velika borba 425.*

U omegi možemo očekivati da će sotona iskriviti ili čak uništiti jedan od ova tri koraka spasenja. Kao adventisti sedmog dana, moramo znati da je sotonin prvi izbor posvećenje. Čak i on uči opravdanje verom, ako može naći neku drugu tačku preko koje obmanjuje. On takođe ne brani ljudima da veruju da je Isus Mesija. Ovim grupama, on dozvoljava istinu samo ako ona nije sadašnja istina. On sad radi prekovremeno na tome da se ne zbroje 144.000.

Sotonina skorija smicalica je da tvrdi da smo opravdani samo verom (što je istina) i da zato ne treba da učestvujemo u stvarnom značenju čišćenja koje se odigrava na nebu, čišćenju duhovne svetinje. On želi da verujemo da smo pasivni igrači u ovom konačnom činu potpunog posvećenja. On naglašava opravdanje verom sve vreme zanemarujući proces posvećenja. On želi da „pustimo sve da ide i Bog učini” sve za nas, sa malo ili nimalo našeg udela u tome. Zanemari, zanemari, ne obraćaj pažnju na bilo kakvo dalje proučavanje ili učenje i bilo kakav napor na popravljanju našeg karaktera. Sedi i čekaj, kaže sotona.

Sotona želi da sakrije najstvarnije značenje konačnog pomirenja, konačnog čišćenja, u zgradi na nebu. On nam ne dozvoljava da vidimo da postoji čišćenje u i za narod Božji, Njegove hramove duše.

On takođe nama govori da je pomirenje završeno na krstu. Ovo negira konačno pomirenje na kraju sveta, čišćenje hrama duše. Nezainteresovanost i svesno nezanimanje za ove stvari će doneti omegu.

Poglavlje 2

Uvežbavanje za predstavu

Mehanizam učenja tip/antitip, kao što svi adventisti znaju, jeste dnevno, mesečno ili godišnje ponavljanje neke ceremonije, nakon čega konačno slijedi dan otvaranja, predstava koja se izvodi samo jednom. Ceremonija (tip) kao što je Pasha, izvodila se da pokaže kakav će biti Božji plan u budućnosti (antitip).

Najpoznatiji od svih jeste žrtvena smrt Isusova na krstu. Ona je ponavljana svaki dan ujutro i uveče žrtvama mnogih životinja zaklanih i spaljenih pred oltarom. Takođe je ponavljano na godišnjem nivou u prazniku Pashe i Dana očišćenja. Svaki put, jagnje ili neka druga žrtvena životinja, izgubila bi život, a njegova žrtva bi ukazivala na bezgrešno Jagnje Božje i Njegovu jednom prinesenu žrtvu za ljudski rod. (vidi Jevrejima 10).

Ovaj način podučavanja tip/antitip je korišćen kroz Svete spise i nastaviće se do kraja vremena. Čak i milenijum koji dolazi posle Drugog dolaska u večnosti jeste antitip ovog ponavljanja na nedeljnom nivou, sedmi dan, Šabat. Praznici i proslave iz 3. Mojsijeve 23, svi su takođe tipovi.

Jevrejska godina ima 12 meseci, ali prvih sedam su deo sedmomesečne ceremonijalne godine. Prvi mesec je Nisan, i četrnaestog dana toga meseca obeležavana je Pasha. Jagnje bez mane je birano i klano. Kao što je već pomenuto, Pasha je tip, a stvarna smrt na krstu Mesijina u 31 godine n.e. je antitip.

Ovi tipovi nijesu se zavšili sa Pashom

Neke verske vođe, i neki adventisti sedmog dana, hteli bi da mislimo da je Hristova smrt bila kraj pomirenja. Međutim, konačno pomirenje nije završeno na krstu kao ni Plan spasenja, što je predstavljeno sedmomesečnom ceremonijalnom godinom, koja se završavala Pashom. Postoji još događaja koji se moraju ponavljati kao tipovi tokom ceremonijalne godine i još antitipova koji se moraju realizovati u istoriji nakon Pashe 31. godine n.e.

Dan pomirenja dolazi na kraju jevrejske sedmomesečne ceremonijalne godine. Žrtva za antitipski Dana pomirenja napravljena je u antitipu Pashe. Isus je trebalo da umre samo jednom. Konačno pomirenje dešavalo se jednom godišnje na dan pomirenja ili Yom Kippur, desetog dana sedmog meseca.

Isus je bio Pashalno Jagnje i žrtvovan 31 godine n.e. To je završilo jevrejsku eru pošto im je dato u Danilu 490 godina probe. Jevreji su odbacili svog Mesiju pa je Bog odbacio njih, ne na individualnom nivou već kao narod. Počela je hrišćanska era. Sedmomesečna ceremonijalna godina je takođe bila tip. Mi treba jednostavno da primenimo sedmomesečnu ceremonijalnu godinu na hrišćansku eru i vidimo kako i kada ostali godišnji praznici treba da se odigraju. Oni su objašnjeni u daljem tekstu.

Obrtni snopovi, Praznik sedmica i Pedestnica

Dan posle Pashe je označen kao šabatni dan. U slučaju 31 godine u kojoj je Isus umro, sedmična subota se poklapala sa ceremonijalnom pashalnom subotom. Ovo je nazvano Velika subota. Dan posle Pashe, nedelja u ovom slučaju, sveštenik bi obrtao snopove pred

narodom. Ovo predstavlja prvine prolećne žetve. Isus je umro u petak. Ustao je u nedelju, postavši prvina ranohrišćanske žetve i prvi iz mrtvih. „Ali Hristos usta iz mrtvih, i bi novina (prvina) onima koji umreše. 1. *Korinćanima* 15,20. Ovo odgovara prolećnoj žetvi, početku hrišćanske ere.

U Otkrivenju 144.000 su prvine jesenje žetve, koje idu pred velikim mnoštvom (Otkrivenje 7). Ove prvine, svi će imati obnovljen lik Božji u sebi u konačnom pomirenju. Nasuprot uobičajenom mišljenju, ako navedemo svaku osobu na svetu da drži sedmi dan, Šabat, mi nećemo izvršiti svoju ASD misiju u svetu. Ova poruka o konačnom pomirenju jeste vest ASD crkve danas. Subota je znak obnovenja (vidi Jezekilj 20,12). Konačno pomirenje priprema narod da stoji pred Bogom bez posrednika (*Velika borba*, 425). 144.000 nisu samo opravdani već i posvećeni u punini. Sedmi dan, subota je znak ovog završenog posla. Više u o ovome u sledećim poglavljima.

Praznik sedmica dolazi na dan posle Pashe i traje 49 dana, ili sedam sedmica. Završava se petnaestog dana, dana Pentekosta. Bio je dug period od oko tri meseca do sledećeg svetog sabiranja koji se održava prvoga dana sedmog meseca.

Usred ceremonijalne godine, četvrti mesec je nazvan Tamuz, po vavilonskom bogu. Ovom mesecu je dato ime posle izlaska Jevreja iz ropstva oko 457. p.n.e. Treba naglasiti da davanje imena jevrejskom mesecu prema bogu neznačajna je veoma čudna pojava. Međutim, kada vidimo šta se dešavalo u Izraelu tokom tih godina u četvrtom mesecu, mi vidimo zašto. Oba njihova hrama su uništena na taj mesec. *Tamid* ili svakodnevna žrtva prekinuta je baš na taj mesec, kao i ostale nevolje što su se tada dešavale. To je bilo loše doba za Jevrejski narod. A tako je bilo i u istoriji hrišćanske ere.

Od vremena Hristove smrti, antitipske Pashe, do kraja sveta i antitipskog Dana pomirenja, bila je tama i pokvarenost u crkvi za 1260 godina, od 538 do 1798. Veliki deo ovog perioda nazivamo mračni srednji vek. Žena (prava Božja crkva) pobegla je u pustinju, dok se crkvena organizacija i vođstvo iskvarilo u papski sistem. (vidi Otkrivenje 13). Zbog posledica paganizacije jevrejskog naroda tokom četvrtog meseca, mesec je dobio naziv prema paganskom bogu Tamuzu. Shodno tome, ako primenimo sedmomesečnu ceremonijalnu godinu Jevreja na hrišćansku eru, mesec Tamuz grubo se poklapa sa periodom od 1260 godina papske prevlasti, mračnog doba za hrišćansku crkvu.

Trubni dan

Prvog dana desetog meseca, bio je Praznik truba. Padao je deset dana posle Dana pomirenja, čiji je antitip 22. oktobar 1844. kada je Isus, naš Prvosveštenik, ušao u Svetinju nad svetinjama nebeske svetinje da završi posao konačnog čišćenja. Ovo se vidi u Levitskoj knjizi, gdje se jasno kaže šta se treba desiti: „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom.“ 3. Mojsijeva 16:30. Ovo poglavlje i stih ne ostavljaju sumnje po pitanju toga šta treba biti očišćeno. To je grešnik, ponizni molitelj Bogu, onaj koji treba oprostjenje i milost. Ono što treba očistiti je hram ljudskog srca „...koje ste vi“. 1. *Korinćanima* 3,17.

Na kraju dana pomirenja 144.000 će biti na broju i zapečaćeni pečatom Božjim. Ovo će dalje uvesti u zapečaćenje grupe koja slijedi, velikog mnoštva koje „...ne može niko izbrojati, od svakog jezika i kolena i naroda i plemena, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bele...“ Otkrivenje 7,9. Dan očišćenja nije samo puki nebeski sudski akt gde će svetinja biti očišćena. Ne, to obuhvata i narod Božji, uključuje sve, Božji

narod u ASD crkvi i van nje, obe grupe, 144.000 i veliko mnoštvo.

Samo pet dana nakon Dana pomirenja, Praznik truba je obeležavan petnaestog dana poslednjeg meseca sedmomesečne ceremonijalne godine. Ovo odgovara antitipu na kraju sveta, vremenu kad Božji narod bude bežao u planine. (Matej 24). U tipu, trebalo je da Jevreji žive u šatorima izvan svojih domova da pokažu da će jednoga dana verni morati da žive u privremenim boravištima pre kraja svih stvari, na kraju sveta za vreme čekanja na Hristov dolazak.

Upravo pre nego Isus dođe biće „...vreme nevolje, kakvog nikad nije bilo odkako je naroda do tada, u to će se vreme izbaviti tvoj narod, svaki koji se nađe zapisan u knjizi.“ (Danilo 12). Oni koji se spasu iz vremena nevolje imaće svoja imena zapisana u Knjizi života. Oni će morati proći kroz prethodni sud ili Dan pomirenja i biti proglašeni dostojnima.

Period od pet dana između Dana pomirenja i Praznika truba je dokaz da Dan pomirenja nije praćen neposredno Hristovim drugim dolaskom. Ne, vreme nevolje prethodi drugom dolasku, koje dolazi između Dana pomirenja i dolaska Hristovog, kada će telo biti preobraženo. Iskustvo svetinje nad svetinjama nije isto što i proslavljanje ljudskog roda kada će telo biti promenjeno pri Isusovom pojavljivanju. U svetinji nad svetinjama Božji narod će biti očišćen u srcima i umovima, ne i telima. Setite se 3. Mosijeve 16,30 gde kaže: „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom.“

Ova tačka mora se jasno razumeti, jer neki uče da iskustvo svetinje nad svetinjama je isto što i proslavljanje naroda. Ovakvo učenje je sotonino delo koje sakriva pravi Hristov posao u Svetinji nad svetinjama, preskačući obnovu Božjeg obličja u čoveku i pomerajući ga na Drugi dolazak. Uobičajeno je danas da čujemo sa propovedaonica tvrdnje da će greh postojati od zapečaćenja Božjeg naroda do drugog dolaska.

Konačno pomiriteljsko čišćenje je za Božji narod. Nije svetinja ta koja traži oprostaj i milost. Isus nije prolio svoju krv za svetinju, nego za ljude. Konačno pomirenje je za ljude, ne šatore. Da, svetinja na nebu danas treba da se očisti, ali kao tip Božjeg naroda. Naravno, knjige sa zapisima se takođe moraju očistiti, ali ovo se može dogoditi tek pošto narod bude očišćen. Sotona pokušava da omalovaži posao čišćenja Božjeg naroda i da uzdigne posao čišćenja šatora koji uključuje jedino knjige, ostavljajući nas nezainteresovane i nesvesne prave svrhe čišćenja. Ovo je veliki deo Omega.

144.000 izbrojani

Na kraju Dana pomirenja 144.000 će biti na broju da prime pečat Božji. Prebrojavaju Božjeg naroda se dešavalo pre kretanja u borbu. U ovom slučaju, 144.000 su na broju i spremni za duhovni rat. U ovoj borbi za duše, veliko mnoštvo će biti zapečaćeno sledeći 144.000: mnoštvo koje „...ne može niko izbrojati, od svakog jezika i kolena i naroda i plemena...“ Otkrivenje 7,9.

Dan pomirenja nije samo sudsko delo na nebu gde je zgrada očišćena. Mnogo više od toga, to uključuje Božji narod koji predstavlja danas vidljivu Božju crkvu kao i nevidljive, sve, 144.000 kao i veliko mnoštvo. Ovo delo zapečaćenja i sakupljanja na broj praćeno je periodom između kraja vremena milosti i drugog dolaska, vremenom muke Jakovljeve. Ovo vreme uključuje i jarca za Azazela koji se odvodio u pustinju da bude uništen. (3. Mojsijeve 16). Konačno, sotona (jarc za Azazela) biva uništen na kraju milenijuma. (Otkrivenje 20).

Šabat kao tip

U 3. Mojsijevoj, poglavlje 23, prva sveta uredba koja je nabrojana jeste sedmi dan, Šabat. Subota je navedena između ostalih ceremonijalnih praznika da bi se pokazala njena prevažnost za plan spasenja. Dan posle pogubljenja Pashalnog Jagnjeta bio je subotnji dan. Dan pomirenja bio je šabat koji se morao držati kao svaki sedmi dan Šabat.

Naravno, on je u moralnom zakonu Deset zapovesti takođe. Moralni zakon traži večno poštovanje. Dok sve ceremonijalne subote ne nađu ispunjenje u antitipovima, one neće biti ukinute kao tip za obeležavanje. Čak iako će ove subote jednog dana biti ispunjene u njihovim antitipovima, sedmi dan subota neće nikad biti uklonjena iz moralnog zakona, Deset zapovesti.

U tipu, subota se drži na sedmičnom nivou da pokaže da je Bog taj koji nas posvećuje. Bog nas posvećuje i stvara u nama prirodu prema svom liku. „I subote svoje dadoh im da su znak između mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posvećujem. Jezekilj 20,12.

Na godišnji Dan pomirenja, Božji narod je trebao da bude promenjen prema Božjem obličju samo u tipu, a to se odnosi i na antitip takođe. „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom.“ 3. Mojs. 16,30. Bog je postavio dan u koji će suditi svetu (Djela 17,31) a taj dan je dan suda, Dan pomirenja, dan čišćenja svetinje ljudskog srca. „Jer će On izvršiti reč svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da, ispuniće Gospod naskoro reč svoju na zemlji.“ Rimljanima 9,28.

Bog završava djelo usavršavanja svog naroda na Dan pomirenja, dan suda, ne čovek. Ovo je označeno sedmim danom, subotom, Božjim znakom savršenstva, Njegovim znakom posvećenja. U Edemu, Adam je stvoren savršeno prema Božjem liku, sa subotom kao pečatom, a Božji izabranici poslednjeg vremena obnovom savršenstva na dan pomirenja. Ovo ponovno savršenstvo na kraju sveta se još jednom prikazuje preko subote, Božjeg znaka posvećenja.

Po stvaranju, Adam se odmorio u subotu pošto ga je Bog stvorio prema svom obličju, Bog, čovek i zemlja, sve se odmaralo u subotu pri stvaranju da prizna Boga kao Stvoritelja. Slično tome, za hiljadu godina tokom milenijuma, svet i čitava ljudska vrsta će se odmarati u znak sećanja na ponovno stvaranje čoveka, telesno i duhovno prema obličju Božjem. Duhovni segment ovog procesa usavršavanja dešava se na Dan pomirenja, ne o drugom dolasku. Kad Isus dođe, samo telo će se promeniti. Isus dolazi „...bez greha na spasenje“. Jevrejima 9,28 „...da blagoslovi svoj narod koji ga čeka večnim životom.“ Velika borba, 485.

Svet se, od nastanka greha, približava navršanju 6.000 godina. Ovaj tip subote se može naći u 3. Mojsijevoj 23. Za šest dana (šest milenijuma), Bog će raditi za svoj narod, ali tokom sedmog milenijuma svet će odmarati. Bog će raditi za svoj narod šest hiljada godina na ponovnom stvaranju i ponovnom usavršavanju njihovom. Tokom sedmog milenijuma, On i Njegova stvorenja će se opet odmarati od svog posla ponovnog stvaranja, i sva stvorenja će slaviti ovo moćno obnobljenje tokom hiljadu godina.

Oni su promašili sadašnju istinu u Isusovo vreme

U vreme prvog Hristovog dolaska, da li je iko znao da Isus treba da dođe i umre za njihove grehe? Umesto toga, oni su verovali da će ih Hrist osloboditi rimske okupacije i uzvisiti ih nad narodima. Istina o tome tek je došla Njegovim sledbenicima na putu za Emaus. Uprkos svim žrtvama mnogih jagnjadi i drugih nevinih životinja, oni nisu znali sadašnju istinu za svoje vreme.

Elen Vajt nam kaže:

„...Postojala je sadašnja istina u Luterove dane – istina tog vremena od posebne važnosti; postoji sadašnja istina za crkvu danas.” (*Velika borba, 143*) Sadašnja istina za Isusovo vreme bila je da Isus umire za njih da bi omogućio oproštenje njihovih greha. On je bio Jagnje Božje, ali oni nisu to videli uprkos činjenici da je to jasno pokazano u Reči Božjoj. Da li je moguće da mi propustimo sadašnju istinu danas na isti način kao što su Jevreji u Isusove dane? Mi mora da nešto propuštamo, jer smo još uvek ovde, dugo vremena posle nego što je Bog planirao da budemo u carstvu.

Elen Vajt nam govori o sotoninim naporima da sakrije sadašnju istinu od umova ljudi. „Neprijatelji sadašnje istine pokušavali su da otvore vrata svetinje, koja je Isus zatvorio, a da zatvore vrata svetinje nad svetinjama, koja je On otvorio 1844, gde je kovčeg zaveta, sadržavajući dve kamene ploče na kojima je zapisano Deset zapovesti Jehovinim prstom.

Sotona sada koristi svaku obmanu u ovo vreme zapečaćenja da odvrati umove Božjeg naroda od sadašnje istine i da prouzrokuje kolebanje. Videla sam pokrivalo koje je Bog navlačio preko svog naroda da ih zaštiti u vreme nevolje; i svaka duša koja je bila posvećena istini i čista u srcu trebala je da bude zaštićena tim zaklonom Svemogućega.” *Rani spisi, 63.*

Omega je pokušaj sotone da sakrije sadašnju istinu od Božjeg naroda. Drugi Hristov dolazak Isusov je istinit kao i subotnja zapovest. Međutim, čak i da se svaka osoba na svetu drži subotu i raduje se Hristovom drugom dolasku, djelo sadašnje istine, koje je čišćenje svetinje što je konačno pomirenje, koje je obnova Božjeg moralnog lika u čoveku, ne bi bilo ispunjeno. Dok su subota i drugi dolazak istina, one nisu same po sebi sadašnja istina. Biti ubrojan u 144.000 je sadašnja istina, a šta god deluje protiv objave sadašnje istine je omega.

Elen Vajt kaže to jasno:

„Ima mnogo dragocenih istina sadržanih u Božjoj Reči, ali ‘sadašnja istina’ je ono što sada treba narodu. Videla sam opasnost od glasnika koji se udaljavaju od važnih tačaka sadašnje istine i bave se predmetima koji nisu sračunati da ujedine narod i posvete dušu. Sotona će ovde iskoristiti svakom moguću prednost da pokvari to delo.” *Rani spisi, 63.*

Odbacivanje sadašnje istine omogućava omegu.

Poglavlje 3

Zapečaćenje – kada?

„I videh drugog anđela gde se penje od istoka sunčanog, koji imaše pečat Boga živoga; i povika glasom velikim na četiri anđela kojima beše dano da kvare zemlju i more, govoreći: Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapečatim sluge Boga našeg na čelima njihovim.“ Otkrivenje; 7,2.3.

Pre nekoliko godina jedna žena u mojoj mesnoj crkvi izrazila je strah da je njeno ime možda već izašlo na sud, jer pastor joj je rekao da je počeo sud nad živima, i ona je bila primetno zabrinuta. Ako je sud nad živima zaista počeo, onda je sasvim sigurno izgubljena, mislila je.

Dala mi je neke nenadahnute dokaze, ali bila je uverena. Da li je njeno verovanje u redu? Da li nas Bog stavlja u tako nezavidan položaj da nas muči zbunjujućom nesigurnošću? Sigurno ne. Da li je sud nad živima još uvek budućnost? Ovo i ostala pitanja koja zaslužuju našu pažnju biće razmatrana u ovom poglavlju.

Neka od ovih pitanja su: kada će se zapečaćenje desiti? Kada će biti izliven pozni dažd? Kako se mi odnosimo prema čišćenju svetinje? Kada počinje sud nad živima i da li je već u toku? Za koga je pomirenje i šta se čisti?

Pomirenje je za ljude, ne šatore

Hajde da počnemo čišćenjem svetinje. U 3. Mojsijevoj čitamo o konačnom čišćenju Božjeg naroda koje će biti upotpunjeno na dan pomirenja: „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom. I ovo neka vam je večna uredba da očišćate sinove Izrailjeve od svih greha njihovih jedan put u godini.“ 3. Mojsijeva 16,30.34.

Ovo je više od čišćenja hrama napravljenog rukama graditelja i umetnika. Ovo je čišćenje Božjeg naroda. Hram je dat Mojsiju da bi ljudi mogli da vide Božji plan spasenja i moguću obnovu Božjeg obličja u čoveku. Kada Bog kaže da će se nešto desiti sa svetinjom, On očekuje da vidimo primjenu tog dešavanja na ljudsku dušu. Mi smo hramovi preko kojih Bog želi da ispuni „visoki poziv otvoren za svaku dušu.“ Elen Vajt nam kaže:

„Bog nastava u ljudima i kroz spasilačku milost čovekovo srce postaje ponovo Njegov hram. Bog je odredio da hram u Jerusalimu treba da bude stalan svedok visokog poziva otvorenog svakoj duši. Ali, Jevreji nisu razumeli značenje zgrade prema kojoj su se odnosili sa tako mnogo ponosa. Oni se nisu potčinili kao sveti hramovi za božanskog Duha“. *Čežnja vekova, 161.*

Razlog zašto se toliko bavimo prirodom ljudske duše kao hrama jeste taj što to ima veoma mnogo veze sa omegom. Omega će nastojati da sakrije istinu po ovom pitanju, jer ova važna istina presudno utiče na sadašnju istinu o konačnom pomirenju. U konačnom pomirenju, izuzetno je važno da znamo šta je to što treba obnoviti, nebeski hram ili ljudsko biće? Da li je Isus umro za hram ili za ljude? Šta treba da bude obnovljeno, hram ili čovek? Šta treba biti spaseno, hram ili čovek?

1844-te počinje „posebno pomirenje”

Antitip dana pomirenja koji je počeo 1844. kada je Isus prešao iz svetinje u svetinju nad svetinjama, nije više slika nego je u stvarnosti počelo čišćenje svetinje. Godišnja služba koju su sveštenici Starog zaveta održavali, nije mogla da očisti od greha. Isto je i sa dnevnom službom; krv životinjska nije mogla da napravi pomirenje za greh.

Hrist je ušao u drugo odeljenje da nastavi posebno pomirenje koje nije bilo dostupno prije nego je On ušao tamo, a to je pomirenje za Izrael. Ovo pomirenje nije bilo za šatore ili hramove napravljene rukama, osim hrama koji je tip za antitip hrama duše.

„Isus je poslao svoje anđele da usmere umove razočaranih [čekalaca – prim. prev.] na svetinju nad svetinjama, gde je On ušao da očisti svetinju i učini posebno pomirenje za Izrael. Isus je rekao anđelima da svi koji su Ga našli razumeti posao koji On mora obaviti. Videla sam da dok je Isus bio usvetinji nad svetinjama On će biti venčan sa Novim Jerusali-mom; i pošto se Njegov posao tamo završi, On će sići na zemlju u kraljevskoj sili i uzeće sebi dragocene, one koji su strpljivo čekali Njegov povratak.” *Rani spisi, 251.*

Poslednji čin – poslednja proba

Ovo čišćenje je celovit posao. Nema ništa posle toga, isto kao što nije više bilo ništa posle Dana pomirenja koji se vršio godišnje. To je bilo poslednji akt čišćenja jevrejske ceremonijalne godine; to je bio konačni sud. Svi živi koji će proći sud primiće pečat Božji ili žig zverin. Ovo zapečaćenje ili žigosanje ne može se desiti pre „poslednjeg testa”.

„Anđeo se vraća sa zemlje i objavljuje da je njegov posao završen; konačni test je prošao svetom, i svi koji su dokazali sebe vernima božanskim poukama primili su ‘pečat Boga živoga’. Tada Isus završava svoje posredovanje u svetinji gore. On podiže svoje ruke i govori jakim glasom: ‘Svršeno je’; i svi anđeli odlažu svoje krune dok On daje svečanu objavu: ‘Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet neka se još sveti.’ Otk. 22,11. Svaki slučaj je odlučan za život ili smrt. Hrist je učinio pomirenje za svoj narod i izbrisao njihove grehe. Broj Njegovih je zbrojen; Carstvo i slava, i slava carstva pod nebom, treba biti onih koji su naslednici spasenja, i Isus će vladati kao Car nad carevima i Gospod nad gospodarima.” *Velika borba, 613.*

Ovde vidimo dva pomena vredna događaja: (1) Test (test nedeljnog zakona) je završen, vrednosti su sačuvane. (2) Pečat je dat onima koji su prošli test. Njihovi karakteri su zauvek pobedili greh. „Kada dekret stupi na snagu i pošto je pečat zadobijen, njihovi karakteri će ostati čisti kroz večnost.” *Vera kojom živim, 288.*

Kada je određen znak?

Oni koji svesno i svojevolejno svetkuju nedelju posle nedeljnog zakona koji je nametnut državnim zakonom, primiće žig zverin.

„Ali kada nedeljno bogoslužjenje bude nametnuto zakonom, i svet bude osvetljen istinom u vezi obaveze poštovanja prave subote, tada svi koji prekrše zakone Božje, da poštuju pravilo koje nema viši autoritet od rimskog, poštovaće papštinu iznad Boga. Oni plaćaju danak Rimu i sili koja nameće instituciju Rima. Oni služe Zver i njenu ikonu. Kada ljudi odbijaju instituciju koju je Bog odredio da bude znak Njegovog autoriteta, i poštuju umesto toga onu koju je Rim izabrao kao znak svoje premoći, oni će time prihvatiti znak pokornosti Rimu – 'žig zverin'. To se neće desiti pre nego se ovo jednostavno i jasno iznese

ljudima, i dok se ne dovedu do izbora između zapovesti Božjih i zapovesti ljudskih, da će oni koji nastavljaju u prestupu primiti – žig zverin.” *Velika borba*, 449.

Zapečaćeni poznim daždom

Poruka trećeg anđela je poruka o zapečaćenju: to je poruka poznog dažda. Oni koji prođu test nedeljnog zakona biće zapečaćeni i ubrojani u 144.000:

„Ukazano mi je na vreme kad se poruka trećeg anđela završava. Sila Božja je počivala na Njegovom narodu; oni su završili svoj posao i bili spremni za čas probe koji je pred njima. Onji su primili pozni dažd, ili osveženje od prisustva Gospodnjeg, i živo svedočanstvo je obnovljeno. Poslednje veliko upozorenje čulo se svuda, i ono je uzbunilo i razgnevalo stanovnike zemlje koji neće primiti poruku.

Videla sam anđele kako žurno lete na nebo i nazad. Anđeo sa pisaćim priborom vratio se sa zemlje i izvestio Isusa da je njegov posao urađen i da su sveti na broju i zapečaćeni. Onda sam videla Isusa, koji je služio pred kovčegom sa Deset zapovesti, odložio je kadionicu. Podigao je ruke i snažnim glasom rekao, 'Svršeno je.' I svi anđeli predvodnici su spustili svoje krune kad je Isus dao ovu svetu objavu: 'Onaj ko je nepravedan neka ostane nepravedan; a onaj ko je prljav, neka i dalje bude prljav: a onaj ko je pravedan, neka i dalje bude pravedan: a onaj ko je svet neka i dalje bude svet.'" *Rani spisi*, 279.

Sud nad živima počinje

Sud nad živima počinje kada subotno-nedeljni test prođe, kada svi prime ili pečat Božji ili žig Zveri.

„...Danas, kada veliki sud nad živima treba da počne, hoćemo li dozvoliti nesvetim mislima da se gnezde u srcu i navode nas da negiramo znanje koje nam ukazuje na potrebe ovih dana probe?

U svakom slučaju mora se doneti velika odluka, da li ćemo primiti žig zverin ili njegovo obličje, ili pečat živoga Boga...” *Svedočanstva, knj. 6*, 130.

Rezultati testa

Test po kom će nam se suditi je nacionalni nedeljni zakon. Oni koji ga prođu primiće pečat Božji. Oni koji padnu primiće žig zverin.

„Gospod mi je jasno pokazao da će ikona zverina biti formirana pre nego se proba završi; jer to mora biti velika proba za Božji narod po kojoj će se odlučiti njihova konačna sudbina...” [citirano Otkrivenje 13,11-17].

„Ovo je test koji mora da prođe Božji narod pre zapečaćenja. Svi koji dokažu svoju vernost Bogu poštovanjem Njegovog zakona i odbijajući da prihvate lažnu subotu, svrstaće se pod zastavom Gospoda Boga Jehove, i primiće pečat Boga živoga. Oni koji odbace istinu sa neba i prihvate nedelju kao dan odmora, primiće žig zverin (*Pismo 11*, 1890).“ *ASD Komentari, knj. 7*, 976.

Ako je A=B, i B=C, onda je i A=C

Gore date izjave mogu na prvi pogled biti zbunjujuće, ali ako uporedimo jednu sa drugom, videćemo u kakvom su odnosu. Svaka ima najmanje dve zajedničke tačke. Upoređujući ih shvatićemo da je sud nad živima u stvari čišćenje svetinje, koje počinje u vreme probe nedeljnog zakona. Rezultat testa određuje da li će neko primiti pečat Božji ili žig zverin.

Pečat Božji se odnosi na one koji prime pozni dažd. Oni će se u potpunosti preobraziti u Božje obličje i „odražavaće Isusov lik nu punini”. *Svedočanstva za propovednike, 506.* Kraj vremena milosti dolazi, kada će svima biti presuđeno i primiće ili pečat ili žig. Iza ovoga sledi vreme nevolje koje traje dok Isus ne dođe.

Dakle, šta je sledeće? Šta moramo da radimo danas? Koji je sledeći korak? Sada moramo verom da uđemo u konačno pomirenje i primimo potpuno čišćenje od grehova. Ovo je svadba i sve je spremno, dođi na svadbu.

„Isus je poslao svoje anđele da usmere umove razočaranih na svetinju nad svetinjama, gde je On ušao da očisti svetinju i učini posebno pomirenje za *Izrael*. Isus je rekao anđelima da će svi koji ga nađu moraju razumeti posao koji On mora obaviti. Videla sam da dok je Isus bio u svetinji nad svetinjama da će biti venčan za Novi Jerusolim; i pošto se Njegov posao tamo završi, On će sići na zemlju u kraljevskoj sili i uzeće sebi dragocene, one koji su strpljivo čekali Njegov povratak.” *Rani spisi, 251.* Naglasak u kurzivu dodat. Sve je spremno, dođi na svadbu.

Omega će nastojati da zbuni, umanji i ako je moguće eliminiše ovaj predmet o događajima poslednjeg vremena u umovima Božjeg naroda.

Poglavlje 4

Pozni dažd

„Tada ćemo poznati Gospoda i sve ćemo Ga više poznavati; jer Mu je izlazak uređen kao zora, i doći će nam kao dažd, kao pozni dažd koji natapa zemlju.“ *Osija, 6,3.*

Neprijatelj duša bi želeo da zbuni i sakrije svrhu poznog dažda. On ne želi da ljudi misle na njega i na pripremu za obnovu Božjeg lika u njima. Kada je to moguće, on nam daje najmanje dva pogrešna izbora. Sa jedne strane, on nam kaže da možemo odugovlačiti čekajući na pozni dažd pa da tada naš karakter bude promenjen. Ta druga mogućnost i treća će biti razmatrane u ovom poglavlju.

Da bi ispravno razumeli poruku poznoga dažda, moramo uzeti citate koji se odnose na pozni dažd i onda ih pažljivo uskladiti. Postoje situacije u kojima se čini da su izjave same sebe kontradiktorne pri tumačenju neke teme. Pravilo koje moramo poštovati je da moramo uzeti u obzir izjave koje se tiču direktno teme o kojoj proučavamo. Rečenici u kojoj se taj predmet pominje sporadično, dok se bavi drugim predmetom kao glavnom tačkom, treba dati manju težinu, posebno ako izgleda kontradiktorno.

Ako primenimo ovo pravilo u istraživanju poznog dažda, moramo poglavlju u *Svedočanstvima za propovednike* dati najveću težinu, jer je pisano da objasni temu o poznom daždu i to posebno samo nju. *Svedočanstva za propovednike, strane 506-509*, predstavljaju napore Elen Vajt da nam pokaže jasno, šta pozni dažd čini u životu Božjeg naroda. Poglavlje nosi naziv „*Molite se za pozni dažd*“. Proučavanje ovog poglavlja će dati čitaocu jasno razumevanje dela dažda koji dolazi.

Druga pitanja

Da li ste primili pozni dažd? Šta treba pozni dažd da učini u životu hrišćanina? Kako ga primamo i kada? Da li sada deluje? Da li smo ga mogli propustiti ili je on još uvek u budućnosti? Kako mi znamo kada pada? Sva ova važna pitanja se još uvek postavljaju, i potrebno nam je da znamo odgovore. Međutim, najvažnija pitanja ovog vremena su da li pozni dažd nešto menja u ponašanju ili karakteru Božjeg naroda? Da li će Božji narod živeti u potpunosti bez greha pre poznog dažda, ili možemo očekivati promenu karaktera kao rezultat poznog dažda?

Simbolična predstava

Kao što je pomenuto, knjiga *Svedočanstva za propovednike* imaju celo poglavlje posvećeno poznom daždu. Naziv poglavlja je „*Molite se za pozni dažd*“. Mnoge rečenice o poznom daždu će biti iznete u ovoj prezentaciji. Ovo je početak onoga što Elen Vajt kaže:

„Na Istoku rani dažd pada u vreme setve. On je neophodan za klijanje semena. Pod uticajem pothranjivačkih pljuskova, nežni izdanak niče. Pozni dažd, koji pada pred kraj sezone, čini da zrno sazri i sprema ga za srp. Gospod koristi ove prirodne pojave da predstavi rad Svetoga Duha. Kao što rosa i kiša čine da seme klija, a onda da poraste za žetvu, tako se daje i Sveti Duh da vodi napred, od jednog nivoa na sledeći u PROCESU DUHOVNOG RASTA. Sazrevanje semena predstavlja kompletiranje RADA BOŽJE MILOSTI U

DUŠI. Silom Svetoga Duha MORALNI LIK BOŽJI TREBA DA SE USAVRŠI U NAŠEM KARAKTERU. Mi treba da budemo u potpunosti, celi preobraženi u sličnost Hristu." *Svedočanstva za propovednike, 506.*

Simbolika ranog i poznog dažda je jednostavna. Rani dažd se daje na početku sezone sejanja da započne proces rastenja. Pozni dažd je potreban pre žetve da dovede do potpunog sazrevanja zrna (savršenstva) za žetvočev srp. Bog je upotrebio ovu sliku da nam pokaže kako menja naš karakter i daje silu da pobedimo greh, a sve to moguće je posredstvom dara nastavanja Svetoga Duha.

Kada grešnik prvo prihvati Hrista, on prima Svetoga Duha u obliku ranog dažda. Kako raste u hrišćansku visinu tokom života, on se i dalje osvežava Svetim Duhom što je simbolizovano ranim ili poznijim daždom.

Međutim, postoji vreme u istoriji zemlje kada će Bog izliti posebne blagoslove na svoj narod u obliku poznog dažda. Božji narod treba da nestrpljivo očekuje ovaj blagoslov. Biti usavršen, biti „*potpuno preobražen u Hristovo obličje*” treba da bude naš stalni cilj. Bog je ovo učinio mogućim u ove poslednje dane u daru poznoga dažda, izlivanju svoga Duha na svoj verni narod. To je konačno pomirenje.

To važno pitanje

Da li pozni dažd donosi bilo kakvu promenu u našem karakteru? Da li smo duhovno promenjeni poznim daždom? Da li ima duhovnog rasta u vreme poznog dažda?

Neki ljudi uče da će pozni dažd pasti samo na one koji su već savršeni, potpuno bez greha. Oni kažu da pozni dažd ne čini nikakvu promenu duhovnog stanja vernika. Drugim rečima, oni uče da nema duhovnog rasta niti promene karaktera u vreme poznog dažda. Sve takve promene moraju doći pre poznog dažda, kažu oni.

Hajde da pogledamo šta Božji vesnik kaže o ovome u poglavlju „Molite se za pozni dažd”:

1. „Pozni dažd se izliva pre kraja sezone, čini da zrno dozreva i priprema ga za srp.” Ovo usavršavanje Božjeg obličja u čoveku biće silom Svetoga Duha. To je predstavljeno kao sazrevanje žetve.

2. Pod poznim daždom, mi ćemo biti „preobraženi u sličnost Hristu”... Moralni lik mora biti usavršen u karakteru”.

3. Pozni dažd je „kompletiranje rada Božje milosti u duši”.

Ovo ni na koji način ne upućuje na to da moramo biti bezgrešni pre poznog dažda. Ne kaže da će pozni dažd pasti samo na one ljude koji su bezgrešni, bez poznatih greha koji treba da se odstrane ili na neki način još uvek imaju grehe sa kojima moraju da se obračunaju. Ne kaže da će svi nesvesni gresi biti svesni i nadvladani pre nego pljuskovi poznog dažda padnu. Umesto toga, jasno je da pozni dažd donosi promenu u duhovnom stanju Božjeg naroda.

Opet, u sledećem citatu, nalazimo da će „duhovna milost” biti dana „Božjoj crkvi” u oba, i u vreme ranog i poznog dažda.”

„Tačno je da u vreme kraja, kada se završava Božji posao na zemlji, najusrdniji napori posvećenih vernika pod vođstvom Svetoga Duha moraju biti udruženi sa posebnim znamenjem božanske moći. Pod uticajem slike ranog i poznog dažda, koji pada na Istoku u vreme sejanja i žetve, jevrejskim prorocima je unapred prikazano darivanje duhovne milosti u iznimnoj meri na Božju crkvu. Izlivanje Duha u vreme apostola bio je početak

ranog dažda, a slavni su bili rezultati. Na kraju vremena prisustvo Duha će nastaviti u pravoj crkvi." *Dela apostolska, 54, 55.*

Sada moramo čekati

Nekima ovo učenje o poznom daždu može delovati kao dozvola za slobodno grešenje i čekanje na pozni dažd kada će svi gresi biti potpuno i savršeno izbrisani. Sotona bi voleo da zauzmemo ovakav stav ostavljanja za sutra onoga što danas mora biti učinjeno. Ovaj stav je sebično rešenje koje ne brine za pokušaje da nadvladamo greh niti da damo slavu Bogu poslušnošću. Nije sebično samo negirati sadašnji posao simbolizovan poznim daždom, nego i veoma opasno takođe. Elen Vajt piše:

„Mnogi su u velikoj meri propustili da prime rani dažd. Oni nisu iskoristili sve prednosti koje je Bog predvideo za njih. Oni očekuju da će propust biti nadomešten poznim daždom. Kada najbogatije riznice milosti budu otvorene, oni tada nameravaju da otvore svoja srca da ih prime. Oni prave strašnu grešku. Posao koji je Bog počeo u ljudskom srcu, u pružanju velikog svetla i znanja, mora pravovremeno i postepeno, stalno da ide napred. Svaki pojedinac mora da shvati svoju potrebu. Srce mora biti ispražnjeno od svake nepravde i očišćeno za nastavanje Duha. To se dešava priznanjem i oprostjenjem greha, najusrdnijim molitvama i posvećenjem Bogu, kao što su se učenici pripremali za izlivanje Duha na Dan pedesetnice. Isti posao, samo na višem nivou, mora biti urađen danas. Samo tada ljudsko oruđe može tražiti blagoslov, i čekati na Gospoda da ga usavrši. Bog je taj koji je počeo djelo, i On će završiti svoj posao, čineći čoveka potpuna u Isusu Hristu. Ali ne sme biti nemara prema milosti predstavljene ranim daždom. Samo oni koji žive po svetlosti koju imaju primiće veće svetlo." *Svedočanstva za propovednike, 507.*

Najbogatije riznice milosti

Pozni dažd je nazvan „najbogatijom riznicom milosti” i „duhovnom milošću”. *Dela apostolska 54, 55.* To je „najbogatiji” blagoslov koji će kad biti izliven, ali rani dažd prvo mora biti primljen. Božji narod mora živeti „po svetlosti koju ima” i „svakodnevno napreduje u izražavanju delotvornih hrišćanskih vrlina.” Ako to ne bude slučaj oni neće primiti pozni dažd ili čak znati kad bude padao oko njih.

„Ukoliko svakodnevno ne napredujemo u upražnjavanju aktivnih hrišćanskih vrlina, nećemo prepoznati manifestaciju Svetog Duha u poznom daždu. On može da pada na srca svuda oko nas, a mi da ga ne primetimo i ne primimo.” *Svedočanstva za propovednike, 507.* Naglasak u kurzivu dodat.

Rani dažd nedovoljan

Iako je važan rani dažd, on nije dovoljan. Potreban nam je pozni dažd. Oba su potrebna za hrišćanski rast:

„U nijednoj tački svog iskustva ne možemo se razrešiti od te pomoći koja nas osposobljava da napravimo prvi početak. Blagoslov primljen u ranom daždu potreban nam je do kraja. Ipak, samo ovo nije dovoljno. Dok cenimo blagoslov ranog dažda mi ne smemo, sa druge strane, izgubiti iz vida činjenicu da bez poznog dažda, koji nas uči i čini da dozre seme, žetva neće biti spremna za srp, i sejačev posao je uzaludan”. *Svedočanstva za propovednike, 507, 508.*

Druga krajnost

Sotona prvo pokušava da ulenji neke hrišćane, da budu nezainteresovani za rad ranog dažda i posao Duha Svetoga u duši. On ih navodi da čekaju pozni dažd da se očiste od greha koji bi trebalo da su već obrisani za vreme ranog dažda.

S druge strane, ono što su učili mnoge ASD organizacije u prošlosti su sotonin pokušaj da sakrije od naših očiju blagoslov koji Bog čeka da nam podari danas, to jest „usavršavanje, pozni dažd.”

Mnogo puta je citirana E. Vajt kako kaže da apsolutno svaki greh, svi gresi moraju biti razotkriveni i pobeđeni, pre nego što Sveti Duh u sili poznog dažda može biti izliven na grešnika koji čeka. Citatima iz *Svedočanstva za propovednike* gore, lako je videti da ovo nije slučaj. Elen Vajt nam kaže da treba da: „svaki dan napredujemo u vrlinama” moramo „živeti po svetlosti” koju imamo.

Mi moramo da budemo očišćeni od svakog *znanog* greha u našem životu pre nego primimo osveženje poznog dažda, onda će nam se dati sila Svetog Duha da dovede seme do savršenstva, da dovede dušu do „završetka dela Božje milosti u duši.” U vreme poznog dažda „...moralni lik Božji mora biti savršen u našem karakteru.“ *Svedočanstva za propovednike*, 506.*

Položaj koji treba da dostigne svaki grešnik u vreme izlivanja Svetog Duha u sili poznog dažda jeste tačka u kojoj su mu oprošteni svi poznati gresi. Na ovom nivou, on prima Svetog Duha u svoj život u sili ranog dažda. On je tada spreman za pozni dažd, ako živi po svetlosti koju ima i nema znanih greha koje treba oprostiti i niti gaji niti ima učešća u nekom znanom grehu. On ništa ne krije od Boga. On je potpuno posvećen hrišćanin, ali još uvek na putu savršenstva, još ne dostigavši ga. On je istinski promenjen čovek koji ide ka znaku savršenstva, ali ne potpuno posvećen. U ovom stanju, on je spreman za pozni dažd.

Čega se sotona plaši

„Nema toga čega se sotona više plaši kao da Božji narod očisti put sklanjajući svaku prepreku, tako da Bog može da izlije svog Svetog Duha na malaksalu crkvu i nepokajanu zajednicu. Ako sotona uspe, neće biti nikad novog probuđenja, bilo velikog ili malog, do kraja vremena...”

Mi smo u velikom danu pomirenja kada naši gresi, priznanjem i pokajanjem, izlaze na Sud. Bog ne prihvata slaba, neduhovna svedočanstva Njegovih propovednika. Ovakvo svedočanstvo neće biti sadašnja istina. Poruka za ovo vreme mora se dati pravovremeno da nahrani crkvu Božju. Ali sotona pokušava da liši ovu poruku njene sile, da ljudi ne mogu biti pripremljeni da stoje u dan Gospodnji.

...Slučajevi mrtvih pravednika prolaze pregled pred Bogom. Kada ovo delo bude završeno, biće proglašen sud nad živima. Kako su dragoceni i važni ovi svečani trenuci! Svako od nas ima svoj slučaj koji čeka na nebeski sud... Kakvo je naše stanje u ovo strašno i svečano vreme? Ali, kakav ponos preovlađuje u crkvi, kakva dvoličnost, kakav otpad, ljubav prema oblačenju, glupostima i zabavi, kakva želja za nadmoći! Mi ne smemo ostati na ovom začaranom tlu. Mi se brzo približavamo kraju vremena milosti. Neka se svaka duša zapita, kakav je moj položaj pred Bogom? Mi ne znamo koliko brzo naša imena mogu biti uzeta u Hristova usta i naši slučajevi konačno odlučeni. Kakva, oh, kakva će ovo biti odluka! Hoćemo li biti među pravednima ili ubrojani sa strnjikom?

Neka crkva ustane i pokaje se od svog nazadovanja pred Bogom. Neka se probudi

stražar i da trubi jasan zvuk. Ovo je konačno upozorenje koje moramo objaviti. Bog naređuje svojim slugama: 'Viči jako, ne šteti se, podigni glas svoj kao truba i pokaži mom narodu njegovu krivicu, i kući Jakovljevoj njihove grehe.' Pažnja naroda mora biti pridobijena; ako se to ne učini, svaki napor biće beskorisan; čak i da im nebeski anđeo dođe i govori im, njegove reči neće učiniti više dobra nego da govori hladnim ušima mrtvih." *Review and Herald, 22. mart 1887.*

Sveti Duh čeka da uzme udeo u životima vernika potpuno i u punini, a sotona pokušava da sakrije ovu istinu od izabranih, da uzrokuje njihovo propuštanje pljuskova blagoslova. Ovo je omega.

Svi mi treba da vatreno učestvujemo u poslu čišćenja naših života od svakog greha. Mi treba da budemo na putu bezgrešnosti, čekajući pozni dažd da nas dovede u potpuno savršenstvo, ubrajajući nas u 144.000.

*„Dok tražimo Boga i Njegovog Svetoga Duha, radiće u nama na krotosti i poniznosti uma, svesnu zavisnost o Bogu za *usavršavanje pri poznom daždu.*” *RAH, Mart 2, 1897.* Naglasak u kurzivu dodat. „Ali pri kraju zemaljske žetve, obećano je posebno izlivanje duhovne milosti da pripremi crkvu za dolazak Sina čovečjeg. Ovo izlivanje Duha je povezano sa padanjem poznog dažda...” *Dela apostolska, 54, 55.*

Poglavlje 5

San Elen Vajt

„U mom snu stražar je stajao na vratima jedne važne zgrade, i pitao svakog ko dolazi na ulaz: 'Da li si primio Svetoga Duha?' Merila su bila u njegovoj ruci i samo veoma, veoma mali broj njih je primljen u zgradu. Vaša veličina kao ljudskog bića je ništa,' on je rekao. 'Ali ako ste postigli punu visinu čoveka Hrista Isusa, prema saznanjima koja ste imali, vi ćete dobiti poziv da sedite sa Hristom na svadbenoj večeri Jagnjetovoj; i kroz godine večnosti, nikada nećete propuštati da učite o blagoslovima date u svečanosti pripremljenoj za vas.'”
RAH, 11. april 1899.

Zgrada ovde opisana jeste svadbena sala za venčanja, za sud. Oni koji ulaze suđeno im je pomoću merila. Oni su morali da imaju svadbenu odeću odobrenu od kralja, koja je pravednost Hristova. Samo oni koji su poštovali svetlost, „prema svom znanju” mogli su da uđu unutra. Nisu svi njihovi gresi obrisani njima pre ulaska na sud. Oni jedino treba da dostignu puninu rasta čoveka U HRISTU, „prema saznanjima koja su imali”. Oni moraju iskusiti rani dažd, verujući u uračunatu Hristovu pravdu kao svoje opravdanje pred Bogom.

Oni imaju silu posvećenja Božjeg delovanja u njihovim životima i ne izgovaraju se za greh niti odlažu posao posvećenja u Duhu. Ipak, oni još nisu savršeni iako rade na usavršavanju i žele ga svim svojim srcem. Oni ne odbijaju da učestvuju u posvećenju svaki dan. Oni su promenjene duše koje traže savršenstvo u slavi Božjoj. Da Mu služe i spasu druge jeste njihova najveća želja i nada. Oni su željni da proslave Boga svojim posvećenim životima.

Ovo je jevanđelje - Dobra vest

Ovo je dobra vest jer možemo doći smelo na sud danas, ako smo priznali svoje grehe kako smo ih postajali svesni i ako smo u spasonosnom odnosu sa Hristom Isusom. Ovo se ne može dovoljno naglasiti. Moramo svakoga dana hodati sa Isusom, ne odbacujući učitelja Duha Svetoga ne noseći sa sobom ni jedan poznati greh. Moramo biti istinski nanovo rođeni.

Kada shvatimo šta Isus čeka da uradi za nas u svetinji nad svetinjama nebeske svetinje, možemo primiti veliki blagoslov na sudu. Verovati da moramo nadvladati svaki greh, znani i neznani pre poznog dažda, samo pomera sud dalje u budućnost. Ovo je bio naš problem pre i tokom 1888. Poruka iz 1888. je opravdanje verom. *RAH, 3 Feb, 1891*. Moramo razumeti da poruka trećeg anđela jeste opravdanje verom i da možemo ući u konačni sud i primiti konačno oprostjenje danas, sada. Posle suda, verom u opravdanje samo Isusovom krvlju, možemo primiti izlivanje usavršavanja, posvećenja poznog dažda. Pozni dažd nas u potpunosti posvećuje. Samo Isusova krv nas u potpunosti opravdava. Međutim, moramo biti spremni za blagoslov Božji koji On ima za nas u konačnom pomirenju i drukčije blagoslov ne može biti pružen. Bog kaže, „sve je spremno, dođi na svadbu”. Mi moramo napraviti delotvorne napore da uđemo na svadbu, znajući koji ćemo blagoslov primiti.

Šta sa Hrišćaniniom starim jedan dan?

Šta sa osobom koja je postala hrišćanin dan pre izlivanja poznog dažda? Najčešći

važeci odgovor je: „On će u veoma kratkom vremenskom periodu primiti silu za promenu svog života”. To je upravo opisano. Kada jednodnevni hrišćanin primi Hrista, on je opravdan i njegovo hrišćansko iskustvo počinje. Bog ga prihvata „u Hristu” ako je istinski obraćen, on zaslužuje pozni dažd više nego bilo ko drugi. Napokon, oni koji su napredovali u svom hrišćanskom iskustvu takođe primaju sve što imaju kao dar omogućen Hristovom smrću. Oni takođe nemaju čime da se diče. Jednodnevni hrišćanin će primiti pozni dažd; to je dar određen verom.

Koliko treba da se razvije hrišćanski karakter u svojoj punini ? Često se citira Elen Vajt gde kaže da je to delo čitavog života. Šta ako imamo samo deset godina da razvijemo svoj karakter pre svoje smrti, da li je to dovoljno vremena? Da, mi smo primljeni u Hristu čak i ako imamo skraćen životni vek za razvoj kao i oni koji imaju duže vreme za rast hrišćanskog karaktera, četrdeset ili pedeset godina možda. Razbojnik sa krsta će biti na nebu čak iako je bio samo pola dana pod uticajem ranog dažda. On je bio obraćen čovek, razvijajući veru u Hrista i živeći po svetlosti koju ima u potpunosti.

Hrišćani jedanaestog sata

U priči, Isus je govorio o onima koji rade čitav dan i ne primaju više nego oni koji su počeli svoj posao pri kraju dana. Da li je to pošteno? Da li se ova priča odnosi na Božji narod posletka? Šta sa hrišćaninom jedanaestog sata koji se pridružuje Božjem djelu upravo pred kraj istorije sveta, pred poslednji subotno/nedeljni test? Da li će biti takvih ljudi tamo? Elen Vajt daje komentar:

„...kada kriza dođe, mnogi će biti pripremljeni da donesu ispravne odluke čak i po cenu suočavanja sa teškoćama koje će doći kroz obmanjivačku silu sotoninu. Ipak, ovi će priznati istinu i postati radnici za Hrista u jedanaesti sat dana, oni će primiti jednaku platu kao i oni koji rade ceo dan. Biće mnoštvo nepokolebljivih vernika koji će stajati čvrsto kao stena u poslednjem testu.” *RAH, 24. decembar 1899.*

Savršenstvo pre poznog dažda

Mi smo već pisali o izjavama Elen Vajt u *Svedočanstvima za propovednike* 506-509 koje se tiču poznog dažda i njegovog uticaja na one koji ga prime. Čitamo da će pozni dažd usavršiti karaktere u punini obnovom Božjeg obličja u Njegovom narodu. Mi smo naučili da pozni dažd jeste „završetak rada Božje milosti u duši.” Pozni dažd se zove i „usavršavajući pozni dažd”, i „poznog dažd pada pri kraju sezone, dozreva zrno i sprema se za žetvu.” Pod uticajem poznog dažda, bićemo „preobraženi u sličnost Hristu... Moralni lik mora biti usavršen u našem karakteru.” Ovo će se desiti silom Duha Svetoga. To je ilustrovano dozrevanjem žetve.

Izjave u *Svedočanstvima za propovednike* su jasne. Ko ih može čitati i još uvek verovati da će sveti Božji biti i moraju biti savršeni pre poznog dažda?

Kad je to rečeno, kako da usaglasimo rečenice koje se čine kao da tvrde suprotno? Posle čitanja sledećeg citata, molim vas razmislite kako se slažu ove naizgled kontradiktorne izjave. Elen Vajt je pisala:

„Niko od nas neće nikad primiti pečat Božji dok naš karakter ima i jednu mrlju greha. Ostavljeno nam je da pobedimo nedostatke karaktera, da očistimo hram duše od svake nepravde. Onda će pozni dažd pasti na nas kao što je rana kiša pala na učenike na Dan pedesetnice.” *Svedočanstva, knj.5, 214.*

Prvo, kaže se da nećemo biti zapečaćeni sa bilo kojim grehom u sebi. Ovo je istina, a pozni dažd je taj koji će usavršiti učenike upravo pre zapečaćenja. Drugo, to se mora odnositi na poznate grehe. Elen Vajt je zabrinuta za ljude koji su ležerni u razvoju karaktera i čekaju na pozni dažd da uradi ono što je trebalo da učini rani. Ovo je izvjesno istina sledećeg citata. Tema kojom se bavi naredni citat je primanje pečata Božjeg. Citat se ne bavi vremenom kada greh u potpunosti nestaje iz života. Knjiga *Svedočanstva za propovednike* pokazue nam kada; pokazuje veoma jasno da je to u vreme poznog dažda. Ali, mi ne smemo čekati na pozni dažd da uradi posao koji moramo uraditi sada.

„Poruka trećeg anđela prerasta u glasnu viknu, i vi ne smete osećati slobodu u zanemarivanju sadašnje dužnosti, i gajiti ideju da ćete u budućnosti biti primatelji velikog blagoslova, kada će bez ikakvog napora s vaše strane čudesno obnobljenje nastupiti. Danas vi treba da predate sebe Bogu, da naćinite svoje sudove na slavu, i pripravite se za Njegovu službu. Danas vi treba da predate sebe Bogu, da se ispraznite od svoga ja, gneva, ljubomora, zlih pomisli, podela, svega što ne slavi Boga. Danas treba da pročistite svoje sudove da mogu biti spremni za nebesku rosu, spremni za pljuskove poznog dažda; jer pozni dažd će doći i blagoslov Božji će ispuniti svaku dušu koja je proćišćena od svake nepravde. To je naš posao danas da predamo naše duše Hristu, da možemo biti spremni za vreme osveženja, prisustva Božjeg - spremni za krštenje Svetim Duhom.“ *RAH Mart 22, 1892, Odabrana svedočanstva, knj.1, 190, 191.*

Zašto bi iko čekao na pozni dažd da učini veliko delo u njoj ili njemu? Jednostavno zato jer ljudi znaju da je Njegova svrha da usavrši. On ih dovodi do savršenstva. Ipak, mi ne treba da čekamo pozni dažd da uradi posao ranog dažda. Moramo čak i danas delovati da očistimo svoje duše od svake nepravde, tako da pozni dažd može da završi delovanje milosti u duši. Mnogi zanemaruju ovo delo:

„Videla sam da mnogi zanemaruju pripremu tako potrebnu i čekaju na vreme 'osveženja' i 'poznog dažda' da ih spremi da stoje u Gospodnji dan i da žive pred Njim.“ *Rani spisi, 71.*

Ovde opet neki vernici čekaju pozni dažd da učini posao koji je trebalo da bude urađen pod ranim daždnom. Dalje Elen Vajt govori o vremenu nevolje kada ih je „osveženje“ pripravilo za vreme bez posrednika. Važno je da ne zanemarujemo rani dažd, očekujući da pozni dažd učini ono što smo propustili.

„Oh, koliko sam ih videla u vreme nevolje bez zaklona! Oni su zanemarili neophodnu pripremu; stoga nisu mogli primiti osveženje koje svi moraju imati kako bi mogli živeti u prisustvu svetog Boga. Oni koji odbijaju da budu izbrušeni od proroka i propuštaju da očiste svoje duše u pokoravanju celoj istini, i koji hoće da veruju da je njihovo stanje daleko bolje nego što zaista jeste, susrešće se sa vremenom izlivanja zala, i onda uvideti da su trebali da se otešu i uravne za građevinu. Ali tada neće biti vremena za to i neće biti Posrednika da se zalaže za njihov slučaj pred Ocem. Pre ovog vremena izdata je strašna svećana objava: 'Ko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; ko je nećist, neka i dalje bude nećist; i ko je pravedan, neka i dalje bude pravedan; i ko je svet, neka i dalje bude svet.'“ *Rani spisi, 71.*

Nastavak ove izjave u *Ranim spisima* daje nam ideju da će sveti biti bezgrešni pre nego padne pozni dažd. Zaista se tako čini, ali ako uzmemo u obzir druge citate, mi ćemo zaključiti da ponovo ovde ona govori o znanim gresima, već otkrivenim gresima, i naglasak ove izjave jeste da podigne Božji narod iz apatije na put izgradnje karaktera. Opasnost koja je ovde naglašena jeste ležernost u shvatnju promene karaktera i čekanje na pozni dažd da

učini posao ranog dažda.

Molim vas pogledajte rečenicu na kraju citata, ona govori o „neophodnoj pripremi koja nam omogućava da stojimo u borbi u dan Gospodnji.“ Ovo je pozni dažd i jasna izgradnja karaktera, „usavršavajući pozni dažd“, koji „...dozreva zrno i priprema ga za žetvu.“ *Svedočanstva za propovednike, 506-509.*

Evo teksta: „Videla sam da niko ne može deliti 'osveženje' ukoliko nisu postigli pobedu nad svakom preprekom, nad ponosom, sebičnošću, ljubavi prema svetu, i nad svakom pogrešnom reči i akcijom. Mi, stoga, treba da prilazimo sve bliže Gospodu i usrdno tražimo tu pripravu neophodnu da nas osposobi da stojimo u bici na veliki dan Gospodnji. Neka svi zapamte da je Bog svet i da niko sem svetih bića ne može nastavati u Njegovom prisustvu.“ *Rani spisi, 71.*

Zašto ne kaže tako?

Ako moramo biti savršeni i bez greha pre poznog dažda, zašto to Elen Vajt ne kaže tako? Umesto toga, ona nas jasno upozorava da ne zanemarujemo pripremu ranog dažda, dok nam jasno govori na mnogo načina da je pozni dažd čišćenje, iskustvo usavršavanja. Svako ko uzima *Rane spise*, strana 71, da kaže kako svi gresi moraju biti nadvladani pre poznog dažda, čineći tako ignoriše jasne izjave iz *Svedočanstva za propovednike*, strane 506-509.

Bog čeka da nam pruži poseban blagoslov u daru Duha Svetoga u vreme poznog dažda. To je ishod suda. Mi prolazimo sud dok gledamo Hrista u svetinji nad svetinjama nebeske svetinje; On ovde nudi svoju krv za naše grehe. To je poruka trećeg anđela. Ovo je opravdanje verom. Čini se da mi još ne shvatamo blagoslov koji On ima za nas. Moramo se vežbati u veri; onda ćemo primiti blagoslov.

Bog čeka da zbroji 144.000, one koji su „bez mane pred prestolom Božjim“. Odbijanje da se verom uđe u svetinju nad svetinjama i primi ovaj blagoslov je deo omege.

www.TimeoftheEnd.com

Mnogo više o sudu na www.TimeoftheEnd.com i u knjizi ovog pisca, *Obnova Svetinje nad svetinjama*. Ova knjiga govori o Otkrivenju i bavi se sedmodelnim komadom ugrađenim u inverzivnoj stukturi Otkrivenja. Svaki komad ima sedam scena, izuzev sedmog komada. Poznavanje strukture knjige Otkrivenja stvara iznenadne promene u scenama i predmete znatno shvatljivijim. Samo je Bog mogao napisati takvu strukturu za knjigu Otkrivenja.

Na ovom sajtu takođe možete čitati o knjizi ovog autora *Obnova Ta Hagie* koja se bavi mnogim pitanjima o kojima raspravljaju adventisti dugo godina. Citati od Elen Vajt i iz Biblije koriste se u *Obnovi Ta Hagie*, dok je *Obnova Svetinje nad svetinjama* pisana za sve, sa navodima samo iz Biblije.

Postoji i knjiga o proroku Danilu, *Proročke tajne i Novi svetski poredak*, na istom web sajtu.

Poglavlje 6

Ne okreći se, sine

„Koji govore videocima: nemojte viđati, i prorocima: nemojte nam prorokovati šta je pravo, govorite nam mile stvari, prorokujte prevaru; svrnite s puta, odstupite od staze, neka nestane ispred nas Svetac Izrailjev.“ *Isaija 30,10-11.*

U ovim poslednjim danima, da li je moguće za adventističke propovednike i učitelje da nam govore mile stvari umesto onoga što nam je potrebno? Da li čujemo „mir i sigurnost?“ Da li smo sigurni da sve što nas uče na crkvenim sastancima vodi pravom putu? Čitalac neće čuti mile stvari od ovog pisca. Postoji nebo da pobedimo i smrt da izbegnemo. Moramo imati jasno svedočanstvo i prestati da slušamo ono što godi našim ušima.

Isus je jasno govorio narodu u njegovo vreme. Nije došao da olakša stvari. On je rekao: „Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju; nisam došao da donesem mir nego mač. Jer sam došao da rastavim čoveka od oca njegovog i kćer od matere njene i snahu od svekrve njene: i neprijatelji čoveku postaće domašnji njegovi.“ *Matej 10,34-36.*

Crkva deluje kao da će pasti

Elen Vajt nam govori o navodnom padu crkve u poslednje dane:

„Sotona će činiti čuda da obmane; postaviće svoju silu kao nadmoćnu. Činiće se kao da crkva pada, ali ona ne pada. Ona ostaje dok grešnici Siona bivaju isterani napolje - kukolj odvojen od dragocenog žita. Ovo je strašna presuda, ali pre ili kasnije će se desiti. Niko sem onih koji su pobedili krvlju Jagnjeovom i rečju svedočanstva Njegova, neće biti nađen veran istini, bez mrlje ili traga greha, bez prevare u njihovim ustima. Moramo biti očišćeni od samopravednosti i učvršćeni u Hristovoj pravednosti.“ *Odabrana svedočanstva, knj.2, 380.*

Kako se gleda ova opasnost za crkvu? Ko će videti opasnost? Jevrejska nacija Isusovih dana to je videla na dva načina. Jevreji koji su ostali u već postojećoj crkvi su videli one koji su izašli (hrišćane) kao isterane napolje. Na drugoj strani, oni pravi hrišćani koji su napustili Jerusalim i/ili su bili izbačeni iz sinagoga, videli su ovo ostajanje kao izbacivanje napolje. Ko je bio u pravu? Oni koji su sledili Boga bili su ispravni. Ostajanjem u zvaničnoj crkvi, jevrejska nacija je učinila pogrešan potez. Rani hrišćani nisu imali nikakav plan o započinjanju novog pokreta; umesto toga, oni su se nadali da će crkva, jevrejska nacija, prihvatiti istinu kao što su je oni prihvatili.

Martin Luter je bio iskren i posvećen rimokatolik bez planova da ide bilo gde. Ali, na kraju je morao da ode. Šta je sa nama danas? Ako vođstvo ASD izneveri poput jevrejske nacije (crkvenog) vođstva i kao što je izneverilo rimokatoličko vođstvo, šta da radimo? Da li navedeni tekst iz nadahnutog pera garantuje ispravnost organizacije sa sedištem u Silver Springu, Merilend? Može li vođstvo ponovo pogrešiti? Može li organizovana crkva danas doći do tačke kada se može reći da je pala? Da li crkva koja ne pada predstavlja organizaciju predstavljenu vođstvom i glavnim telom ASD crkve danas? Moraćemo da pronađemo odgovore na ova pitanja kroz proučavanje Biblije i Duha proroštva. Samo ako znamo istinu, sadašnju istinu, znaćemo sa sigurnošću, na kojoj smo strani.

Rešetanje adventizma

Postoji rešetanje, a ko usred nas govori o tome? Sve što se može izrešeti biće izrešeto, ko nam govori na šta da pazimo? Gde su danas upozorenja? Gde je stražar na kapijama? Da li treba da brinemo? Elen Vajt nam kaže:

„Kada bi samo znali šta nas čeka ne bi bili tako spori u radu Gospodnjem. Mi smo u vremenu rešetanja, kada će biti izrešeto sve što je moguće izrešeti. Gospod neće pravdati one koji znaju istinu a ne poštuju je rečju i delom. Ako ne činimo nikakve napore da dovedemo duše Hristu, mi ćemo biti odgovorni za posao koji smo mogli da uradimo ali nismo zbog duhovne obamrlosti. Oni koji pripadaju Gospodnjem carstvu moraju usrdno raditi na spasavanju duša. Oni moraju dati svoj doprinos da uzdignu zakon i širiti ga među učenicima.” *Svedočanstva knj. 6, 331.*

„Veliko rešetanje je počelo, i nastaviće se, i svi će biti izrešeti koji nisu voljni nedvosmisleno i čvrsto stati na stranu istine niti se žrtvovati za Boga i Njegovo delo. Anđeo je rekao, 'Mislite li da će neko biti nateran na žrtvu? Ne, ne. To mora biti svojevolsna odluka. To će navesti sve da kupe polje.' [vidi Matej 13,44; prim. prev]. Plakala sam pred Bogom da sačuva svoj narod, neke koji su obeshrabreni i umirući. Onda sam videla da sudovi Svemogućega brzo dolaze, i molila sam anđela da govori svojim jezikom narodu. Rekao je, 'Svi gromovi i munje sa Sinaja ne bi pokrenuli one koji nisu pokrenuti jasnom istinom Reči Božje, čak ni anđeoska poruka ih neće probuditi.’” *Rani spisi, 50.*

Da li samo treba da se probudimo i radimo vrednije za duše? Da li je više evangeliziranja sve što je potrebno nama da ne budemo izrešeti? Koje je naše stanje danas? Sedma i poslednja crkva od sedam crkava iz Otkrivenja nije ono što bi trebalo da bude. Uprkos saznanju o tome što Isus kaže o sedmoj i poslednjoj crkvi, mi i dalje ostajemo Laodikeja.

Hajde da se ne lažemo. Postoji rešetanje zbog kog treba da se zabrinemo. Mi ne smemo imati ležeran stav kako je sve dobro i super. Božji pravi narod biće surovo iskušano.

„Videla sam neke, u jakoj veri i očajničkom plakanju, kako se mole Bogu. Njihova lica su bleđa i obeležena dubokom brižnošću koja pokazuje njihovu unutrašnju borbu. Velika odlučnost i revnost je prisutna u njihovom posredovanju; velike kapi znoja padaju sa njihovih čela. Tu i tamo, njihova lica bivaju obasjana znakom Božjeg odobravanja, i ponovo ista sveta, vatrena, brižna lica nastavljaju svoju borbu.

Zli anđeli su se gomilali oko njih, zgušnjavajući tamu i odvrćući njihove oči od Isusa, da padnu dole u tamu koja ih okružava, i da se tako navedu na nepoverenje Bogu i gundanje protiv Njega. Njihova jedina sigurnost je u tome da zadržavaju svoj pogled pravo gore. Anđeli Božji brinu o Božjem narodu, i kako ih otrovna atmosfera zlih anđela pritiska, nebeski anđeli neprestano mašu svojim krilima da odgone gustu tamu.

Dok molitelji nastavljaju svoje usrdne molitve, s vremena na vreme pojavljuju se zraci svetlosti od Isusa koji ih obasjavaju, ohrabre im srca i osvetle lica. Neki, videla sam, nisu učestvovali u ovome moljenju i posredovanju. Oni su delovili bezbrižno i nezainteresovano. Oni se nisu protivili sveopštoj tami oko sebe, i ona ih je gutala kao gust oblak. Božji anđeli su napuštali ove i odlazili onima koji se usrdno mole. Videla sam Božje anđele kako hitaju da pomognu onima koji se bore svim silama da odagnaju zle anđele i pokušavaju da sebi pomognu vapeći Bogu uporno. Ali, Njegovi anđeli su napustili one koji nisu ulagali nikakav napor da sebi pomognu, i izgubila sam ih iz vidnog polja.” *Rani spisi, 269, 270.*

Značenje rešetanja

„Pitla sam koje je značenje ovog rešetanja i videla sam i pokazano mi je da će ono biti prozrokovano jasnim svedočenjem Vernoga Svedoka Laodikejcima. Ovo će uticati na srce primaoca i vodiće ga da uzdigne standard i čistu istinu. Neki neće podneti jasno svedočanstvo. Oni će ustati protiv njega i ovo će biti uzrok rešetanja u Božjem narodu. Videla sam da se na svedočanstvo vernog Svedoka ni upola ne obraća pažnja kao što bi trebalo. Svečano svedočanstvo od kog zavisi sudbina crkve malo se cenilo, ako ne i sasvim zanemarilo. Ovo svedočanstvo treba da izazove duboko pokajanje; svi koji ga istinski prime poslušaće ga i biće pročišćeni.“ *Rani spisi, 269, 270.*

Elen Vajt kaže nam da „budemo očišćeni“. To je poruka o pročišćenju. To je poruka trećeg anđela, sud, pozni dažd, čišćenje svetinje. To je poruka o potpunoj obnovi Božjeg obličja u ljudskom biću. Rešetanje je prouzrokovano odbijanjem primanja poruke koju nosi Verni Svedok Laodikejcima. Ta poruka je:

„I anđelu laodikijske crkve napiši: Tako govori Amin, Svedok Verni i Istiniti, Početak stvorenja Božijeg: Znam tvoja dela da nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! Tako, budući mlak, i nisi ni studen ni vruć, izbljuvaću te iz usta svojih. Jer govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slep, i go.“ *Otkrivenje 3,14-17.*

Mnogi od verovatno su čuli ovu poruku ranije, ali šta mi sa njom činimo? Zar ne govorimo samo, da takvi smo, i onda nastavimo sa svojim životima, bez pitanja šta dalje da radimo. Šta smo mi pozvani da učinimo?

„Savetujem te da kupiš u mene zlato žeženo u ognju, da se obogatiš; i bele haljine, da se obučeš, i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i masti očnom pomaži oči svoje da vidiš. Ja koje god ljubim one i karam i poučavam; postaraj se dakle, i pokaj se. Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime, i on sa mnom. Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom. Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.“ *Otkrivenje 3,18-22.*

Zlato pročišćeno u ognju i bele haljine

„Zlato koje bi Isus hteo da kupimo od Njega zlato pročišćeno u vatri; to je zlato vere i ljubavi, koja nema u sebi ništa prljavo. Bela haljina je pravednost Hristova, svadbena odeća koju jedino Isus može dati. Mast za oči je pravo duhovno razumevanje koje je tako poželjno među nama, jer za duhovne stvari potrebno je duhovno razumevanje.“ *RAH, 1. april 1890. ASD biblijski komentar, 965.*

Vera i ljubav su najveći darovi Duha. Šta će nam život bez ljubavi? Povrh toga, bez vere nije moguće ugoditi Bogu. Bela haljina je svadbena odeća koja je data onima koji idu na svadbu, predstava suda. Pre nego što zakoračimo na nebo moramo imati svadbenu odeću, pravdu svetih.

„Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu Njemu; jer dođe svadba Jagnjetova, i žena Njegova pripremila se; i dano joj bi da se obuče u svilu čistu i belu: jer je svila pravda svetih.“ *Otkrivenje 19,7.8.*

144.000 su predstavljeni: „Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama, jer su devstvenici, oni idu za Jagnjetom kud god ono pođe. Ovi su kupljeni od ljudi, prvenci Bogu i Jagnjetu. I u njihovim ustima ne nađe se prevara, jer su bez mane pred prestolom Božijim.“ *Otk. 14,4.5.*

Bog nas poziva da budemo ubrojani u ovu grupu. Elen Vajt nam kaže:

„Nastojte da budete među 144.000 – [Otk 7,9-17 citirano]. Oni koje će Jagnje voditi na izvore žive vode, i sa čijih će očiju obrisati svaku suzu, biće oni koji sada primaju znanje i razumeju Bibliju, Reč Božju...” *ASD biblijski komentar, knj. 7, str. 970.*

Rešetanje je u toku, i svi u crkvi će biti deo toga. Ko će biti izrešetan? Zar ne oni polovični, oni koji ne haju za ozbiljna, duboka proučavanja Reči Božje? Zar nisu to oni koji posećuju crkvu, plaćaju desetak i žive pošteno, ali su propustili da postignu viši ideal koji Bog ima za njih? Ko će biti izrešetan? Ko će biti zapečaćen, a ko izgubljen?

Ko su izrešetani

Izrešetani će biti oni koji odbijaju da se usavrše u Hristu, oni koji propuštaju da budu očišćeni i ubrojani u 144.000. Oni odbijaju da proučavaju dalje i otkrivaju sadašnju istinu. Oni su nezainteresovani i čak rade na ometanju onih koji proučavaju proročanstva i poslednje događaje. Oni optužuju verne da su negativni i kažu da propovedaju mržnju i podele.

Jedna lažna katolička doktrina tvrdi da je spasenje u crkvi. Međutim, nije to što su naša imena zapisana u crkvenim knjigama, nego što naša imena stoje u Jagnjetovoj Knjizi života ono što je naša jedina nada. Ipak, naša imena zapisana samo u crkvenim knjigama izgleda da je ono čemu mnogi daju prednost, u najmanju ruku u praksi. Suprotno verovanju mnogih, većina ljudi neće biti izgubljena jer su se okrenuli od istine, već zato što nisu pokušavali da pronađu šta je stvarno istina. Gospodnji prorok poslednjih dana ima sledeće da kaže o mnogima koji će biti izgubljeni na sudu, i razlog zašto:

„Na sudu, ljudi neće biti osuđeni zato što su svesno verovali u laž, već zato što nisu verovali istini, jer su zanemarili mogućnost učenja o tome šta je istina... Moramo upraviti svoja srca da saznamo šta je istina. Sve pouke kojima je Bog napravio mesta u svojoj Reči date su nama za upozorenje i upute. One su dane da nas spasu od obmane. Njihovo zanemarivanje će uzrokovati našu propast. Sve što protivreči Božjoj Reči, možemo biti sigurni, proizilazi od sotone.” *Patrijarsi i proroci, 55.*

Ostajanje u neznanju dok neko ne naiđe i poduči nas istini je fatalna greška. Mi bi mogli učestvovati u omegi, a da to i ne znamo. Omega uključuje lenjost za učenje i nedostatak duhovnih težnji.

Da li oni koji znaju sadašnju istinu treba da sede u tišini i nadaju se da će omega, rešetanje i gnusoba pustošna proći? Isaija nam kaže: „Viči iz grla, ne usteži se, podigni glas svoj kao truba, i objavi narodu mom bezakonja njegova i domu Jakovljevom grehe njihove.” *Isaija 58,1.* Omega će navesti ljude da ne obraćaju pažnju na upozorenja, čak i odvrćati od proučavanja ove istine da bi odbranili svoj sadašnji položaj.

Poglavlje 7

Neopoganjeni sa ženama

„I videh, i gle, Jagnje stajaše na gori sionskoj, i s Njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim... Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama, jer su devstvenici...“ *Otkrivenje 14,1,4.*

Oni su bili „neopoganjeni sa ženama.“ Pošto ostatak proročanstva u Otkrivenju ima svoje tipove i simbole negde drugo određene na svetim stranicama, možemo očekivati da nađemo nešto i o ženi.

U Otkrivenju, srećemo dve žene, čista žena u 12. poglavlju i pokvarena u 17. Jeremija nam kaže: „Učinih kćer sionsku da je kao lepa i nežna devojka. *Jeremija 6,2.* Čista žena iz Otkrivenja 12 rađa čoveka, dete, koji će suditi svim narodima, Isusa. Zla žena iz Otkrivenja 17 jeste majka bludnicama. Ako je Božja prava crkva čista žena, onda zla žena jesu lažne crkve sa svojim lažnim učenjima i običajima.

Osudi ovaj narod

Biblijski proučavaoci moraju znati priču o Valaku, kralju Moava koji se nalazio na granici Obećane zemlje. Seveno od Mrtvog mora gde reka Jordan koja utiče u njega, logorovali su Izrailjci čekajući da uđu u zemlju gde teče mleko i med. Valak je bio uplašen od sinova Jakovljevih, i tražio je od Valama, Božjeg proroka, da prokune Izrailj. Valak se nadao da će postati moćniji od Božjeg naroda. Tri puta prorok je pokušao da prokune Izrailj, ali svaki put sa njegovih usta je dolazio blagoslov.

Moavci su bili idolopoklonički narod. Njihova religija je bila u suprotnosti sa pravim Bogom i „Valam je znao da napredak Izrailja zavisi od njihove poslušnosti Bogu, i da nema načina da ih izbací iz koloseka osim navodeći ih na greh.“ *Patrijarsi i proroci, 451.* Valam je morao da navede Njegov narod na nepoštovanje Boga, da bi udovoljio Valaku. Ovo je i učinio. Nadahnuće nam govori:

„U prvo vreme bilo je malo mešanja između Izrailjaca i njihovih paganskih suseda, ali posle nekog vremena Medijanke su počele da krađu po logoru. Njihova pojava nije izazvala uzbunu i tako su tiho njihovi planovi vođeni da Mojsijeva pažnja nije posvećena ovoj stvari. Trebalo je da ove žene u svojoj zajednici sa Jevrejima uzrokuju njihovo kršenje Božjeg zakona, da se skrene njihova pažnja na paganske običaje, i da ih uvedu u idolatriju. Ovo je planski urađeno pod maskom prijateljstva, tako da nisu sumnjičeni, čak ni od strane vođa naroda.

Na Valamovu zapovest, velika svečanost u čast njihovih bogova je zakazana od strane kralja Moava, i tajno je udešeno da Valam navede Izrailjce da dođu. On je bio poštovan među njima kao Božji prorok, i zato nije bilo teško da to učini. Veliki broj Izrailjaca je zajedno sa njim bio svedok svečanosti. Oni su zakoračili na zabranjeno tle, i bili su uhvaćeni u sotoninu zamku. Očarani muzikom i plesom i privučeni dražima i lepotom paganskih devojaka, oni su napustili vernost Jehovi. Kako su se pridružili raskalašnom veselju, vino je zamaglilo njihova čula i pale su brane samokontrole. Strast je zagospodarila; uprljavši svoj razum raskalašnošću, oni su bili navedeni da se klanjaju idolima. Oni su prineli žrtve na paganske oltare i

učestvovali u najponižavajućim ritualima." *Patrijarsi i proroci*, 454.

Obraćanje crkve, ne sveta

Jednostavno rečeno, Božji narod se pomešao sa paganima, i umesto da pridobijaju pagane na svoju stranu, Jevreji su prelazili u paganstvo. Isto je bilo i sa ranom crkvom. Hrišćani, da bi pridobili pagane, dozvolili su njihovim običajima da uđu u crkvu Božju. Danas imamo nedeljno bogoslužjenje, službu svecima, Božić, Vaskrs i toliko paganskih učenja i običaja, sve zbog toga što je crkva obraćena u svet, a ne svet u crkvu. Jovan u Otkrivenju ovo naziva lažnom, pokvarenom „majkom crkvom”, *TAJNA, VAVILON VELIKI, MAJKA KURVAMA I GADOSTIMA ZEMALJSKIM.*“ Otkrivenje 17,5.

Elen Vajt komentariše:

„Popuštanje svetskim običajima približava crkvu svetu; to nikada ne obraća svet Hristu. Bliskost sa grehom će neminovno prouzrokovati da on postane manje odvratano...” *Velika borba*, 509.

U ovom otpadništvu, upravo pred ulazak u Obećanu zemlju, Izrailjci su se sjedinili sa lažnim religijama, i bili su pokvareni njima. Oni su trebali ostati čisti, ali nisu to učinili. Isto tako, crkva današnjice, ASD, mora biti odvojena od svakog oblika otpadništva. „Zato izidite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se do nečistote, i ja ću vas primiti.“ *2. Korinćanima 6,17.* Ipak, da li danas imamo pogrešne ideje da ako se udružimo sa palim crkvama, možemo dovesti do njihovog obraćenja? Da, verujemo, ali to će odvesti jedino našem obraćenju u njihovu veru. Možete računati s tim. U priči o Valaku i Valamu Bog nam je poslao upozorenje. Hoćemo li obratiti pažnju na njega?

Je li Bog sa dugim crkvama?

Koliko su druge crkve blizu Boga? Obrati posebnu pažnju na ono što je anđeo rekao u sledećem citatu E. Vajt:

„Videla sam da dok je Isus napuštao svetinju nebeskog svetilišta i ulazio iza druge zavese, crkve su se napunile svakom nečistom i mrskom pticom. Videla sam veliko bezakonje i uniženost u crkvama; mada se njihovi članovi nazivaju hrišćanima. Njihov poziv, molitve i propovedi su gadost pred Bogom. Anđeo reče, 'Bog neće prihvatiti njihove prinose.'" *Rani spisi*, 275.

Ništa Božje nije sa ovim palim crkvama. Na ličnom planu, Bog je još uvek sa svojim narodom gde god da je, u bilo kojoj crkvi da imaju članstvo, ali kao zajednice i organizacije, napuštene su od Boga. Zašto onda potkrepljivati naše udruživanje sa njima? Jesmo li mudriji od Boga koji nam kaže da se uzdržimo od udruživanja sa njima? Moramo raditi da pozovemo Božje verne iz Vavilona, dok sebe sačuvamo odvojenima.

Primeri za nas

Elen Vajt citira sledeći biblijski tekst u knjizi *Patrijarsi i proroci*. To je iz poglavlja „Otpadništvo na Jordanu.“ „Ovo se pak sve događalo ugledi njima, a napisano se za nauku nama, na koje posledak sveta dođe. Jer koji misli da stoji neka se čuva da ne padne.“ *1. Korinćanima 10,12.* Ista priča će se ponoviti upravo pre drugog dolaska Isusovog. Možemo očekivati to u ASD crkvi. Sotona će ponovo koristiti ovu strategiju. Lažna učenja i običaji će biti prihvaćeni.

Elen Vajt daje komentar:

„Kako se približavamo kraju vremena, kada Božji narod stane na granicama nebeskog Hanana, sotona će, kao i pre, udvostručiti svoje napore da ih spreči da uđu u zemlju svakog dobra.” *Patrijarsi i proroci, 457.*

Sotona je to već postigao sa omegom. To je u stvari omega, odbacivanje istine, prihvatanje laži, sakrivanje značenja ulaska u Obećanu zemlju od nas.

Vođe osuđene na smrt

Zbog otpada na granici obećane zemlje, crkvene vođe su obešene da umru pred narodom, da se pokaže koliko je velik njihov zločin. U Jezekilju 9, vidimo da vođe bune iz 8. poglavlja će biti prvi pogubljeni van svetinje. Neće biti milosti. Videćemo kasnije u Jezekilju 9. šta će se desiti onima koji prihvate gadosti iz 8. poglavlja.

„Vođe i zakonici su prvi koji su zgrešili, i toliko mnogo ljudi bili su krivi što je otpad postao nacionalan. 'Izrael se pridružio Valu.’” *Patrijarsi i proroci, 454.*

„Njihovi pokvareni običaji učinili su Izrailju ono što nisu mogla sva Valamova vraćanja - oni su ih odvojili od Boga. Brza kazna je upozorila narod na veličinu njihovog greha. Logorom se proširio strašan pomor, koji je brzo pobio desetine hiljada žrtava. Bog je zapovedio sudijama da pobiju vođe otpada. Oni su odmah prihvatili ovu naredbu. Krivci su pogubljeni, a tela obešena pred očima celog Izrailja tako da zajednica, kad vidi kako se oštro postupalo prema vođama, oseti Božju odvratnost prema njihovom grehu i strah od njegovog gnjeva protiv njih.” *Patrijarsi i proroci, 455.*

Vođe su kažnjene smću i onda obešene na očigled zajednice. To nije bila mala stvar. Slično tome, biće i u dane o kojima govori prorok Jezekilj u 9. poglavlju. *Vođe* su te koji okreću leđa hramu u 8. poglavlju i slave sunce. Ovo je omega.

Da li je moguće za ASD crkvene vođe danas da se pridruže Valu? Da li Jezekiljeva proročanstva i navedeni primer nagoveštavaju tako nešto? Otpad današnjice ne mora biti takav kao u pustinji. Sve što treba da uradimo jeste da se odvojimo od Boga u učenju i praksi. Ali, koliko blizu smo svetu u praćenju njegovih stavova i običaja? Prečesto gledamo iste filmove, jedemo istu nezdravu hranu i izgovaramo iste problematične šale. Koliko našeg novca je potrošeno na glupe sportove i igre koje nas ne razlikuju od delovanja ostatka sveta? Da li kupujemo ista kola, brodove i druge igračke, kao i neobraćeni?

Fines ubi njih oboje

Posle otpada kod Jordana, narod se vratio u hram da prizna svoje grehe, dok je Zimri smelo odveo kurvu u svoj šator usred dana. Fines ih je ubio oboje. Ovo pogubljenje grešnog para ukazuje na pogubljenje onih koji u poslednjim danima sebe pogane sa ženama lažne religije, kurvama Majke svih bludnica.

Božji narod u ove poslednje dane mora da se odvoji, ne da se ujedinjuje sa crkvama sveta. Nažalost, ovo se danas ne dešava. Pomenuti otpad je nastao upravo pred ulazak Izrailjaca u obećanu zemlju. To je nama dato kao primer, upozoravajući nas da bežimo od „palih crkava i njihovih puteva”. Sličan otpad poslednjih dana desiće se upravo pred Isusov drugi dolazak, pre ulaska u nebeski Hanan. Ipak, 144.000 nisu „opoganjeni sa ženama.” Oni su slobodni od uticaja današnjih palih crkava, Valovih žena.

Izraelci starih dana verovatno nisu mislili da će to uticati na njihov položaj pred Bogom i na istinu. Oni su nalazili izgovore i ignorisali upozorenja svojih prijatelja Jevreja koji su videli opasnost. Oni su osuđivali one koji su pokušavali da ih upozore na bliskost

uma, ljubavne veze i razumevanje sa paganima. Ilija je bio optužen kao onaj koji donosi nevolju na Izrailj, dok su to bili Ahav i Jezavelja. Ne prihvatajući bilo kakav savet ili upozorenje, Jevreji su se ujedinili sa paganima i njihovim pokvarenim obredima. Mi moramo danas biti pažljivi da budemo na strani onih koji ukoravaju greh radije nego da ga opravdavamo.

Fines je odvratio Božji gnev. Danas je nekolicina vernih u ulozi Finesa. Nekolicina proučava događaje poslednjih dana da sazna šta dolazi. Većina je pasivna živeći život koji nudi svet, smatrajući da su sluge i radnici za Boga. Ne smemo prestati da upozoravamo druge. Moramo biti slični Finesu.

Samo ostatak će biti spasen. Isaija je vikao za Izrailja: „Ako bude broj sinova Izrailjevih kao pesak morski, ostatak će se spasti.“ *Rimljanima 9,27*. Da li je moguće da to bude tako mali broj kao što je 144.000?

U istoj glavi u *Patrijarsi i proroci* gde smo čitali o otpadništvu na Jordanu, E. Vajt nas upozorava:

„Kako se približavamo kraju vremena, kad Božji narod stoji na granici nebeskog Hanana sotona će, kao i ranije, udvostručiti napore da ih spreči da uđu u dobru zemlju. On postavlja svoje zamke svakoj duši. Nisu samo neuki i nekulturni oni koji se trebaju paziti; on će pripremiti svoja iskušenja za one na visokim položajima, na najsvetijem mestu; ako ih navede da uprljaju svoje duše, on će preko njih uništiti mnoge. I on zapošljava iste agente sada kao i ranije, pre tri hiljade godina. Preko svetovnih prijateljstava, šarma i lepote, putem traženja zadovoljstva, veselja, praznovanja, kao i čašom vina, on navodi na prestup sedme zapovesti.“ *Patrijarsi i proroci, 457*.

U ASD crkvi?

Ovo je upozorenje. Da li se usuđujemo da mislimo da se ovo neće dogoditi u ASD crkvi? Da li mislimo da iako je istina u prošlosti često gubljena iz vida i iskrivljavana, neće i nije se dogodilo isto crkvi ASD danas? Hajde da ne budemo budalasti. Elen Vajt je rekla da će se to desiti u svojim komentarima o rešetanju adventizma. Da li smo tako ubeđeni da je sve dobro, iako znamo da će doći omega otpad? Biće „najpodmuklije prirode“. Moramo se zapitati kada i kako. Danas, suviše nas živi sa glavom u pesku, misleći mir i sigurnost, dok je uistinu na ivici propasti.

Elen Vajt nas upozorava:

„Zato izidite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se do nečistote.“ 2 Korinćanima 6,17. Bog traži od svog naroda danas isto takvo razlikovanje od sveta u običajima, navikama i principima, kao i od starog Izrailja. Ako verno slede učenja Njegove reči, ova razlika će postojati; ne može biti drukčije. Upozorenja data Jevrejima protiv udruživanja sa paganima nisu jasnija ili direktnija nego zabrana hrišćanima da povlađuju običajima i duhu bezbožnika. Hrist nam kaže, 'Ne ljubite svet ni što je na svetu. Ako ko ljubi svet, nema ljubavi Očeve u njemu.' 1. Jovanova 2,15. 'Preljubočinci i preljubočnice! Ne znate li da je prijateljstvo ovog sveta neprijateljstvo Bogu? Jer koji hoće svetu prijatelj da bude, neprijatelj Božji postaje.' Jakov 4,4. Hristovi sledbenici treba da se odvoje od grešnika, prebivajući u njihovom društvu jedino kad postoji prilika da im čine dobro. Ne možemo biti suviše odlučni u izbegavanju društva onih koji će uticati tako da nas odvuku od Boga. Dok se molimo, 'ne navedi nas u napast', treba da izbegavamo iskušenje, koliko god je to moguće.“ *Patrijarsi i proroci, 458*.

Pokret svetog tela

Često, kada neko pomene da će Božji narod biti u potpunosti bez greha pre kraja vremena milosti, takvo učenje se ismejava i kaže da je Pokret svetog tela. Možemo naći o ovom pokretu u *Odabranim svedočanstvima*, knj. 2, strane 31-35. Neki tekstovi će ovde biti razmotreni.

Elen Vajt nam kaže da ne možemo imati sveto telo i da ga niko nije imao, ali možemo imati „hrišćansko savršenstvo naših duša”.

„Učenje u pogledu onog što je nazvano 'sveto telo' je pogrešno. Svi sada mogu steći sveta srca, ali nije ispravno polagati pravo u ovom životu na sveto telo... Onima koji tako istrajno pokušavaju verom steći tzv. sveto telo, rekla bih: Ne možete ga dobiti. Nijedna duša među vama nema sada sveto telo. Nijedno ljudsko biće na zemlji nema sveto telo. To je nemoguće.

...Pisma nas uče da tražimo posvećenje Bogu našeg tela, duše i duha. U ovom poslu treba da *radimo zajedno* sa Bogom. Mnogo se može učiniti na obnovi Božjeg moralnog lika u čoveku, da se poboljša fizičko, mentalno i moralno biće. Velike promene se mogu napraviti u fizičkom sistemu poštovanjem Božjih zakona i ne unošenjem ničeg prljavog u telo. I dok ne možemo tražiti savršenstvo tela, možemo dobiti hrišćansko savršenstvo duše. Kroz žrtvu u našu korist, gresi mogu biti savršeno oprošteni... Kada posvetimo sebe cele za Boga i verujemo u punini, krv Hristova čisti svaki greh. Savest može biti slobodna od krivice. Kroz veru u Njegovu krv, svi mogu postati savršeni u Hristu Isusu. Hvala Bogu da se ne bavimo sa nečim nemogućim. Mi možemo tražiti posvećenost. Mi možemo uživati Božju naklonost... Vi ste prihvaćeni u Voljenom. Gospod pokazuje, pokajanom, verujućem biću, da Hrist prihvata pokornu dušu da se oblikuje i dotera u sličnost Njemu...” *Odabrana svedočanstva, knj. 2, 31-35*. Naglasak u kurzivu dodat.

Sveto telo dolazi kad Isus dođe, kada se naša tela menjaju.

„Kad ljudska bića prime sveto telo, oni neće ostati na zemlji, već biti uzeti na nebo. Dok se greh oprašta u ovom životu, njegove posledice se sada potpuno ne uklanjaju. O svom dolasku Hristos će 'preobraziti naše poniženo telo da bude jednako telu slave Njegove, po sili da može sve sebi pokoriti.' (Filibljanima 3,21).“ Isto

Zašto se hrišćansko savršenstvo često naziva svetim telom? Nerazumevanje ljudske i Hristove prirode je suština ove pogrešne koncepcije. Kada verujemo da je greh funkcija tela, mi prirodno donosimo zaključak da dok naša tela ne dožive promenu, nećemo biti u potpunosti slobodni od greha. Međutim, greh nije problem tela, već duha. Greh je u umu. Da, naša tela nas podstiču na greh, ali sam greh je funkcija srca čovekovog, ne tela.

Ovo je detaljnije objašnjeno u mojoj knjizi *Obnova TaHagie* koju možete naći na sajtu www.TimeoftheEnd.com/TaHagia.

Gore, Elen Vajt se osvrće sveto telo kao na „takozvano“ sveto telo. Tako ga naziva jer ne postoji tako nešto. Greh nije funkcija tela već uma. Možemo imati sveta srca, ali ne i sveta tela. Isus nije imao sveto telo na ovoj zemlji, ali je imao sveti um, savršen karakter. Njegovo grešno telo se nije promenilo do vaskrsenja. On je imao sveto srce u telu kao što je naše. 144.000 će biti takvi, imaće sveta srca u grešnom, smrtnom telu koje neće biti promenjeno dok Isus ne dođe.

Ovaj fanatizam će se ponoviti

„Stvari koje ste opisali da se dešavaju u Indijani, Bog mi je pokazao da će se ponoviti upravo pred kraj vremena milosti. Demonstriraće se svaki prostakluk. Oni će vikati, sa bubnjevima, muzikom i igrom. Svest razumnih bića će biti toliko zbrkana da im se ne može poveriti dužnost da donose ispravne odluke. I ovo je nazvano pokretom Svetog Duha.“ *Odabrana svedočanstva, knj. 2, 31-35.*

13. juna 2008. u univerzitetnoj crkvi Walla Walla fakulteta (ASD) bilo je bogoslužje petkom uveče sa bubnjevima, tri električne gitare i klavirom. Znam jer sam bio tamo. Gitare nisu svirale melodiju već samo podržavale ritam bubnjeva. Stopala su lupkala u ritmu i tela su se njihala. Bilo je preglasno i reči nerazumljive, osim što su bile napisane na ekranu iza. Većina reči se ponavljala. Siguran sam da bi neki to okarakterisali kao „pokret Svetog duha“. Ova muzika se obraćala više čulima nego intelektu. To je bilo više vikanje nego pevanje i predstavljalo hipnotičku atmosferu, više od intelektualne. Takvom „muzikom“ moć odlučivanja je ugušena emocijama. Čuvajte se, to je eho paganstva.

Elen Vajt nastavlja o fanatizmu u Indijani:

„Poruka trećeg anđela mora se izložiti u jasnim crtama. Nju treba sačuvati od svakog traga prevare, ništavnih izmišljotina ljudskih teorija, koje je spremio otac svih laži i prerušio kao što je briljantna zmija bila upotrebljena od sotone za prevaru naših praroditelja. Tako sotona pokušava da ostavi svoj otisak na delo Božje koje bi trebalo da ostane u čistoti...” Isto

To je nazvano pokretom Svetog Duha zbog dugog verovanja u laž koja kaže da su greh ili pravednost fizički, u telu. Što će reći, da ako dovedemo sebe u telesna osećanja ekstaze i uzbuđenja, to je dokaz da smo došli do Božjeg prihvatanja. Ova zabluda je u osnovi svih religija i kultura koje ističu ples i ponavljanje plesnih koraka i reči. Neki primeri se nalaze u afričkim grupama koji koriste ples sa muzikom, vudu i japanski Bon Odori koji je isto ples sa ponavljanjem. Sotonin plan je da hipnotiše učesnike u stanje nepromišljene, fizičke euforije. U hrišćanstvu, Pentekostalni, harizmatski pokret je najveći primer toga. On počiva na dovođenju u trans da govore jezicima, koji lažno uverava učesnike da su prihvaćeni i čak blagosloveni Svetim Duhom.

Neki su pitali ovog pisca kako da objasni razliku između prihvatljive i neprihvatljive muzike. To je težak zadatak, ali ono što ja nudim je opšte načelo. Ako se muzika više obraća čulima nego umu, ona se može smatrati neprihvatljivom. Ako čini da se telo oseća dobro, a reči su skoro potpuno nerazgovetne, okanite se toga. Ako pokreće osećanja, nižu prirodu stavlja iznad više prirode i razumnih moći, treba je izbegavati. Kada upoređujemo osećanja i veru i, osećanja moraju biti daleko ispod na listi važnosti.

Omega će imati ovaj fanatični element čak i u Božjoj crkvi. Takva buka radi na fizičkoj, ne intelektualnoj strani čoveka. Osećanja obmanjuju lažno ubeđujući učesnika da on može „osetiti“ Svetoga Duha. Članovi pentekostnog pokreta često izjavljuju da su osećanja iznad vere.

Posledica mešanja

Mešanje sa svetom nikad nije približilo svet crkvi već obratno, crkvu svetu. Ostavljati našu stražu i naše standarde uvek je opasno, bez obzira kako mi to racionalizovali, neće nam doneti nikakvo dobro. Elen Vajt nam kaže:

„Ne sme biti kompromisa sa onima koji služe idolski šabat. Ne treba da trošimo vreme u raspravi sa onima koji znaju istinu, i nad kojima je sjala svetlost istine, kada oni

odvraćaju uši od istine i okreću se bajkama. Rečeno mi je da će ljudi sve koristiti da umanje razliku između vere adventista sedmog dana i onih koji svetkuju prvi dan sedmice. U ovaj sukob biće uvučen ceo svet, a vreme je kratko. Nema vremena da spuštamo svoje zastave.

Predstavljena mi je jedna grupa pod imenom adventisti sedmog dana koji su predlagali da zastavu ili znak koji nas čini posebnim narodom ne treba isticati tako otvoreno; jer oni tvrde da to nije najbolja politika u osiguranju uspeha naših institucija. Ova zastava razdvajanja mora se nositi po svijetu do kraja vremena milosti... Svet i crkve se ujedinjuju u kršenju zakona Božjeg, u brisanju podsetnice na Boga, i u uzdizanju subote koja nosi potpis čoveka bezakonja. Ali Gospodnja subota će biti pečat koji pokazuje razliku između poslušnosti i neposlušnosti. Videla sam neke kako podižu ruke da sklone zastavu i da umanje njeno značenje..." *Odabrana svedočanstva knj. 2, 385.*

Omega će svakako minimizovati razlike između istine i zablude. Sotona uvek tako radi i to u malim, neprimetnim koracima. Dakle, koliko smo mi danas daleko od ispravnog položaja na biblijskoj osnovi i u svakodnevnoj praksi?

„Svečana i strašna je istina da oni koji su bili revni u objavljivanju poruke trećeg anđela sada su postali ravnodušni i nezainteresovani! Linija razdvajanja između sveta i tzv. hrišćana je skoro nepostojeća. Mnogi koji su jednom bili ozbiljni adventisti su se prilagodili svetu u njegovim običajima, praksi i sebičnosti. Umesto da vodi svet prema poslušnosti Božjem zakonu, crkva se sve više i više ujedinjuje sa svetom u grehu. Svakoga dana crkva sve više ide ka svetu. Koliko nazovi hrišćana su robovi mamona? Njihovo popuštanje apetitu, ekstravagancija u trošenju novca na sebična zadovoljstva, veoma obeščašćuje Boga." *Svedočanstva, knj. 8, 118, 119.*

Mi možemo biti mnogo štedljiviji sa našim budžetom i vremenom. Kupujemo nova auta kada su stara još dobra. Trošimo novac jedući napolju, kada bi večera u domu mnoge spasila od gladi širom sveta. Kupujemo novi nameštaj kada bi stari mogao da traje još mnogo godina. Posećujemo svetski poznata mesta, idemo na golf i učestvujemo u mnogim zabavama, isto kao svet. Ta sredstva se mogu mnogo bolje upotrebiti u Božjem delu. Koliko smo stvarno posvećeni Božjem delu i potrebama drugih? Da li mislimo da kada plaćamo naš desetak i darove, da su naše finansijske obaveze završene i da ostatak našeg novca pripada nama, ne Bogu? Omega je i više od doktrine; ona se tiče našeg načina života.

Poglavlje 8

Obećanje proroka Jezekilja

„I odvede me u trem unutrašnji doma Gospodnjeg; i gle, na ulasku u crkvu Gospodnju između trema i oltara beše oko dvadeset i pet ljudi okrenutih leđima k crkvi Gospodnjoj, licem k istoku, i klanjahu se suncu prema istoku.“ Jezekilj 8,16.

Bog nas voli više nego što mi volimo sebe same, i želi da nam pruži apsolutno sve. Ipak, ako na neki način razmazimo dete, mi ćemo imati razmaženo dete. Takva deca ne shvataju više od toga kako da dođu do onoga što je njihova volja. Bog ne može da nam pruži ono što mi hoćemo, već ono što nam je potrebno i što je dobro za nas. Kada se On ne bi ponašao ovako prema nama, mi bismo uvek tražili više, bez cenjenja ono što nam je već milostivo podareno.

S druge strane, kada propustimo da uradimo ono što je dobro, mi često snosimo posledice. Ovo je najbolje objašnjeno u 5. Mojsijevoj 28. Poruka ovoga poglavlja se zove blagoslov i prokletstvo, jer Bog je rekao Izrailju šta će se desiti ako bude verni i šta će uslediti ako ne budu. Bog je želeo dobro jevrejskom narodu, ali zlo se dešavalo ako iznevere. Bog je želeo uvek da nosi dobre vesti, ali morao je i loše, takođe.

Ista priča je i sa Božjim vesnicima kroz vekove. On je slao proroke da objavljuju dobro, ali veoma često On je morao da govori, kako bi neki to okarakterisali, „negativistički“, dajući upozorenja i naizgled loše vesti. Jezekilj je bio jedan od takvih proroka. Mnogim čitaocima deluje kao totalno negativistički nastrojen, ali On daje upozorenja koja bi trebalo da se shvate kao pozitivna, ako se uzmu u obzir Božje dobre namere i ciljevi. Bog očekuje da nas ova upozorenja odvrate od zlog puta. Ona proističu iz nežnog srca, srca koje brine, a ne iz negativističkog stava i ubeđenja. Tako je napisano i ovo poglavlje.

144.000

„I videh, i gle, Jagnje stajaše na gori sionskoj, i s Njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim.“ Otkrivenje 14,1.

Ovo je dobra vest. Skoro navršenje broja od 144.000 trebalo bi da bude naša velika želja, želja da budemo ubrojani u 144.000. Blagoslov koji će biti na njima razlikovaće se od svih blagoslova datih ranije Božjem narodu. 144.000 će biti bez mane pred prestolom Božjim, pevajući pesmu koju samo oni mogu da pevaju. To je novo, jedinstveno iskustvo. „Ovi su otkupljeni od ljudi, prvina Bogu i Jagnjetu.“ (stih 4). Šta je sledeće?

„I videh drugog anđela gde leti posred neba, koji imaše večno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu. I govoraše velikim glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegovog; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.“ *Otkrivenje 14, 6. 7.*

Ovaj anđeo nosi večno jevanđelje koje je poruka o času suda. Jevanđelje na grčkom znači dobra, radosna vest. Sva tri anđela nose takve, dobre vesti, ali ko odbije njih moraće da pati od zle vesti. Dobra vest je zapečaćenje 144.000 na broju. Loša vest je žig zverin i Božje odbacivanje. Ova loša vest dolazi kao rezultat odbacivanja dobre vesti. U ovom slučaju odbačena vest je vest o sudu, večnom jevanđelju, dobra vest o konačnom pomirenju, o

čišćenju svetinje. Šta to mi treba danas jasno da razumemo? To je kako se konačni dan pomirenja odnosi prema svetinji čovekovog duhovnog hrama.

Koliko su danas aktuelni proroci starih vremena

Koliko možemo uvažavati danas starozavetne proroke i primenjivati na nas poruke koje su nosili svom vremenu? Elen Vajt ovo razjašnjava:

„Božji proroci su više govorili generacijama koje dolaze nego svojoj, posebno onoj koja će učestvovati u završnim scenama istorije ove planete.“ *Znaci vremena, 13. januar 1898.*

„Svaki drevni prorok više je govorio nama nego svojim savremenicima, tako je njihovo prorokovanje na snazi za nas.“ *Odabrana svedočanstva, knj. 3, 338.*

Upozorenje proroka Jezekilja

Istina nikada nije bila popularna. Bog je razgovarao sa Jezekiljem i napisana je knjiga za koju mu je rečeno da treba da je pojede. Jezekilj je napisao:

„I reče mi: Sine čovečji, pojedi šta je pred tobom, pojedi ovu knjigu, pa idi, govori domu Izrailjevom.“ *Jezekilj 3,1.* Ovo je slično kao što je Jovanu rečeno da pojede knjižicu u Otkrivenju 10. Obojici su date knjige koje su bile slatke u ustima njihovim. Jovanova mala knjiga je ubrzo postala gorka u njegovom stomaku. Jezekilj je uskoro shvatio da njegova poruka neće biti prihvaćena u narodu Božjem. Jovanova vizija je bila pogrešno protumačena u Milerovom pokretu 1844. smatrajući da proroštvo o 2300 dana i noći predskazuje drugi dolazak, i bila je teška u stomaku kada Isus nije došao. U slučaju Jezekilja, ljudi koji su slušali poruku nisu bili voljni da je prihvate. Ako primenimo Jezekiljinu poruku na današnje vreme može se reći da ljudi koji odbijaju Božju poruku o sudu prihvataju umesto toga omegu. Dalje čitamo u trećem poglavlju o tome kako je Jezekiljina poruka primljena:

„I otvorih usta, i založi me onom knjigom. I reče mi: Sine čovečji, nahrani trbuh svoj i creva svoja napuni ovom knjigom koju ti dajem. I pojedoh je, i beše mi u ustima slatka kao med. Zatim reče mi: Sine čovečji, idi k domu Izrailjevom, i govori i moje reči. Jer se ne šalješ k narodu nepoznatog jezika i nerazumljivog govora, nego k domu Izrailjevom; ne k mnogim narodima nepoznatog jezika i nerazumljivog govora kojima reči ne bi razumeo; k njima da te pošaljem, poslušali bi te. Ali dom Izrailjev neće te poslušati, jer neće mene da poslušaju; jer je sav dom Izrailjev tvrdog obraza i upornog srca.“ *Jezekilj 3,2-7.* Danas, u vreme omega, istina i dalje nije popularna čak i među izabranim Božjim narodom posletka.

U viziji u trećem poglavlju reč je o BOŽJEM NARODU, ne o strancima iz drugih zemalja koji odbacuju Božje obećanje o sudu. Tako će biti i sa Božjim narodom na kraju vremena. Kako ćemo se mi na kraju odnositi prema gadostima ovde opisanim, u Jezekilju 8. i 9. glava?

„Čitajte deveto poglavlje Jezekilja“

Pročitajmo nadahnuti komentar o knjizi proroka Jezekilja koji se tiče čoveka sa ubojitim oružjem u ruci. Elen Vajt postavlja ovo pitanje i dalje daje komentar:

„Ko danas stoji u savetu Božjem ovog vremena? Da li oni koji otvoreno traže opravdanja za greške Božjeg prorečenog naroda, koji gundaju u sebi, ne otvoreno, protiv onih koji ukoravaju greh? Da li su to oni koji sa simpatijama gledaju one koji podržavaju nepravdu? Ne zaista! Ukoliko se ne pokaju i ne napuste sotonski posao u ometanju onih koji

nose teret dela, a pomažu grešnicima Siona, nikada neće primiti pečat Božjeg odobravanja. Oni će pasti u opštem uništenju zlih, predstavljenom aktivnošću petorice ljudi koji nose oružje ubojno. Obratite pažnju na ovo: oni koji prime čisti znak istine zapisan u njima silom Duha Svetoga, koji je predstavljen znakom čoveka sa pisaćim priborom, to su oni koji „plaču i uzdišući ridaju zbog svih gadosti koje se čine u Božjoj crkvi.“ Njihova ljubav prema čistoti, poštenju i slavi Božjoj su toliki da oni jasno vide ogromnost grešnosti greha, da su nađeni u dubokoj agoniji uzdišući i plačući. *Čitajte deveto poglavlje Jezekilja!*” *Svedočanstva 3, 267.* Naglasak u kurzivu dodat.

Dobro je čitati Jezekilja 8 i 9 zajedno, jer predstavljaju celinu. U osmom vidimo nepravde i gadosti, a u devetom rezultate učestvovanja u tim gadostima.

Jezekilj 8 - Prva gadost:

A šeste godine, šestog meseca, dana petog, kad seđah u svojoj kući i starešine Judine seđahu preda mnom, pade onde na me ruka Gospoda Gospoda. I videh, a to oblik na oči kao oganj, od bedara Mu dole beše oganj, a od bedara gore beše kao svetlost, kao jaka svetlost. I pruži kao ruku, i uhvati me za kosu na glavi, i podiže me duh među nebo i zemlju, i odnese me u Jerusalim u utvari Božjoj na vrata unutrašnja koja gledaju na sever, gde stajaše idol od revnosti, koji draži na revnost.“ *Jezekilj 8,1-3.* Bog je ljubomoran kad god se bori sa drugim bogom. U ovom slučaju idol je napravljen rukama, daleko ispod Njega, idol koji nikada ni jednu jedinu stvar nije učinio za Izrailj, sada ima prolaz u hram.

Idoli – Druga zapovest

„Ne gradi sebi lik rezani niti kakvu sliku od onog što je gore na nebu, ili dole na zemlji, ili u vodi, ispod zemlje. Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grehe otačke na sinovima do trećeg i do četvrtog koljena, onih koji mrze na mene...” *Izlazak 20, 4.5*

Rezbareni likovi III oblička (slike) su zabranjeni drugom zapovešću. Riječ „niti“ u ovoj gramatičkoj strukturi znači da su obe stvari zabranjene, „rezani likovi“ i „slike“. Ovo „niti“ možemo zameniti i napraviti obrnuti redosled, ali rezultat je isti, oboje je zabranjeno.

Ali neki smatraju da su slike dozvoljene sve dotle dok im ne služimo i ne klanjamo im se. Da li je to istina? Šta ako stavimo statuu Isusovu, Marijinu ili nekog od učenika u samo središte svetinje; da li bi bilo prihvatljivo to učiniti sve dotle dok im se ne klanjamo? U stvari, ovakav argument često daje rimo-katolička crkva kada ih pitate da objasne drugu zapovest. Često naglašavaju da im ne služe već da im statue pomažu u sećanju na predstavljene likove.

U ovom poglavlju knjige proroka Jezekilja, gde nalazimo sliku ljubomore, postoji prva gadost u osmoj glavi. Jezekilj nam govori da je ona na „ulazu“.

„I reče mi: Sine čovečji, podigni oči svoje k severu. I podigoh oči svoje k severu, i gle, sa severa na vratima oltarskim beše onaj idol od revnosti na ulasku.“ *Jezekilj 8,5.*

Ne tako davno, u mojoj mesnoj crkvi bila je slika Isusa u Njegovoj stolarskoj radionici na podijumu, smeštena na tronošcu nekih pola metra pored propovedaonice. Kada smo nas nekoliko skrenuli pažnju propovednika na to, on je nevoljno sklonio sliku odatle. Sada je slika na zidu ulaza, upravo sa leve strane kada ulazite u crkvu. Veliki drveni krst, oko metar dužine, pridružio se ovoj slici na ulazu. Nalazi se upravo ispred svakoga ko ulazi u crkvu. Razgovarao sam sa propovednikom i ostalim uglednijim članovima crkve, ali ta slika i krst

nisu sklonjeni do danas. Svi poriču da u tome ima nešto loše.

U gradu, nedaleko od crkve ASD, nalazi se velika slika „Isusa pastira” na vrhu zida u predvorju. Pitam se, kada bi išli od crkve do crkve, da li bi nailazili na različite slike Isusove i drugih religijskih simbola, kao što je krst, na ulazima crkava? Zar nije sve to zabranjeno drugom zapovešću? Da li je ovo dobar razlog za sliku Božje ljubomore, ako nije, na šta se tačno odnosi osmo poglavlje Jezekilja? Do danas niko mi nije dao neko drugo objašnjenje.

Da li se sotona smeje Bogu provocirajući Njegovu ljubomoru? Gde još nalazimo da je Bog ljubomorni Bog osim u drugoj zapovesti? Ova slika ljubomore nedvojbeno je posledica kršenja druge zapovesti, ako nije, molim da prosvetlite autora drukčijim objašnjenjem. Uopštavanja nisu dobra, traže se posebnosti. Elen Vajt nam govori kako slike „unižavaju naše poimanje Boga.“

„Druga zapovest zabranjuje služenje pravom Bogu kroz slike i ostale slične predstave. Mnogi paganski narodi su mislili da su slike i kipovi njihovih božanstava potrebne u službi njihovim bogovima, ali Bog Izrailjev je jasno okarakterisao ovu praksu kao pogrešnu, kao greh. *Predstavljanje večnoga Boga ljudskim materijalnim sedstvima unižava čovekovu predstavu, shvatanje o Bogu.* Um se odvrća od Jehovinog savršenstva, više je privučen stvorenju nego Stvoritelju. Kada je predstava o Bogu unižena, čovek duhovno degradira, nazaduje”. *Patrijarsi i proroci, 306.* Naglasak u kurzivu dodat.

„Da otidem daleko od svoje Svetinje“

„Potom mi reče: Sine čovečji, vidiš li šta ti rade? Velike gadove koje tu čini dom Izrailjev da otidem daleko od svetinje svoje? Ali ćeš još videti većih gadova.“ *Jezekilj 8,6.*

Ove gadosti su naterale Boga da ode iz svoje svetinje gde danas posreduje za nas. To ne znači da Isus nije u svojoj Svetinji na nebu, ali On je ometen u radu, što uzrokuje kašnjenje u Njegovom delu za svoj narod. Sasvim sigurno mi gubimo blagoslove zbog svoje neposlušnosti. Zar nije ovo veliki razlog zašto smo ovde? Bilo je 160 godina od četiri puta četrdeset godina od kad je Božji narod prvi put očekivao da uđe u nebeski Hanan, odmah nakon 1844.

Rupa u zidu

„I odvede me na vrata od trema, i pogledah, a to jedna rupa u zidu. A On mi reče: Sine čovečji, prokopaj ovaj zid. I prokopah zid, a to jedna vrata. Tada mi reče: Uđi i vidi opake gadove koje čine tu. I ušavši videh, i gle, svakojake životinje što gamižu i svakojaki gadni skotovi, i svi gadni bogovi doma Izrailjevog behu napisani po zidu svuda unaokolo. I pred njima stajaše sedamdeset ljudi između starešina doma Izrailjevog s Jazanijom, sinom Safanovim, koji stajaše među njima, svaki s kadionicom svojom u ruci, i podizaše se gust oblak od kada.“ (stihovi 7-11).

Ove drevne vođe Izrailja su u svetinji, čuvaru Božjih istina. Bog nam je dao svetinju kao način da nas pouči o planu spasenja. Božji put, Njegov način spasenja, opisan je nama preko svetinje. „Bože! Put je Tvoj svet; koji je Bog tako velik kao Bog naš?“ *Psalam 77,13.* Da bismo imali rupu u zidu, mora da postoji rupa u učenju, kvarenje istine. Nešto nije u redu, postoje jeresi u Božjem narodu. To je omega.

Povrh toga, postoje razne pogrešne prakse u Božjem narodu koje razočaravaju Boga. Te gadosti očito u tajnosti čine sveštenici i vođe crkve koji imaju moć upravljanja. Oni se predstavljaju kao da rade za Boga, ali u stvari rade na svom sopstvenom kraju.

Ovde bi se moglo dodati još štošta u opisivanju nečasnih radnji u organizaciji ASD, ali to ne bi donelo mnogo dobrog. Mnogo toga lošeg što su uradili neverne vođe može se okarakterisati kao „svaka gmižuća stvar i gadna zver, i svi idoli kuće Izrailjeve naslikani po zidovima...”

Ovo nije novo u našem vremenu. Isus je dva puta čistio Hram da bi oterao menjače novca i vođe koji su od kuće Božje napravili pećinu hajdučku. Velike gadosti su pomenute u Jezekilju uključuju i ove političke i finansijske prirode u crkvi danas. A takođe, najveće prevare i gadosti se tiču učenja, doktrine crkvene koje su dublje i šire po svom delokrugu. To su doktrinarna učenja i običaji.

Jedna od ovih gadosti može biti i nebriga o našem zdravlju. Džon Harvi Kelogu je rečeno da Batl Krik sanatorijum treba da bude mali. Ovo iz razloga što ni u jednoj grani dela nije trebalo da se gomila novac; rad za Boga trebalo je da se širi svetom. Danas, ASD crkva poseduje najveći bolnički kompleks na svetu, upravo suprotno savetu proroka.

Zdravstveno delo je trebalo da omogući prostore gde se praktikuje vegetarijanska ishrana, udiše svež vazduh, primenjuje lečenje vodom i sunčevom svetlošću. Trebalo je da se ne koristi meso u ishrani i duvan. Sada, naše bolnice se neznatno razlikuju od bolnica ovoga sveta. Čak im je i naziv promenjen, iz sanatorijum u bolnica, što je posledica promene tipa lečenja.

Kada je učenje u pitanju, postoji jedna greška koja se polako uvlačila među nas, a to je da je pomirenje završeno na krstu. Pre pedeset godina, adventisti su preuzeli ovo učenje od evangelista. Danas, istorija adventizma nas upozorava da ovo učenje držimo daleko od sebe. Možemo biti sigurni da je sotona u samom srcu uvođenja ove doktrine u Adventističku crkvu.

Zajedno sa ovom zabludom dolazi i gadost koja uči da nema pomirenja za Božji narod u konačnom pomirenju, Danu pomirenja, u čišćenju svetinje. Umesto toga, rečeno je da je čišćenje svetinje samo za *nebeski Hram*, da se ne odnosi na Božji narod.

U našim crkvama dugo smo razmatrali prirodu Hrista i čoveka. Knjiga *Pitanja iz doktrine* iz pedesetih godina prošlog veka, uzima ovo učenje, i u jednom poglavlje počinje jednim stavom a završava upravo suprotnim. To je smišljeno urađeno da bi imali argumente obe strane u debatama, jer je knjiga prihvatila oba gledišta. Neverovatno, tu stoji da je Isus imao obe, i grešnu i bezgrešnu prirodu. Za autora knjige oba gledišta nisu u potpunosti ispravna.* Kao što vidimo, shvatanje Hristove i ljudske prirode utiče na naše poglede o čišćenju svetinje. Nadomeće se na naše razumevanje kada će ljudsko biće biti slobodno od greha. Da li će to biti na kraju vremena milosti ili pri drugom dolasku?

U svemu ovome, lažne vođe misle da ih Bog ne vidi.

„Tada mi reče: Vidiš li, sine čovečji, šta čine starešine doma Izrailjevog u mraku svak u svojoj pisanoj kleti? Jer govore: Ne vidi nas Gospod, ostavio je Gospod ovu zemlju.” (stih 12). Sledi još gadosti:

Plakanje za Tamuzom

„Potom mi reče: Još ćeš videti većih gadova koje oni čine. I odvede me na vrata doma Gospodnjeg koja su sa severa; i gle, žene seđahu i plakahu za Tamuzom.” (stihovi 13, 14)

Žene su trebale paziti na kapiji na svakog lažnog vernika, da prijave svako čudno ponašanje Kralju. Umesto toga, one su zaokupljene Tamuzom, paganskim bogom prirode, muškim bogom plodnosti.

Ne želim ovde da se bavim pričama i ličnim iskustvima koji pokazuju da jako puno članova ASD danas su preduboko zagazili u tokove modernog načina života i slobodne ljubavi. Lično sam čuo mnoge priča koje pokazuju žalostan nedostatak bilo kakvog stida.

Da bi stigli do omege, hajde da pogledamo najozbiljniju prevaru, ozbiljniju od svih. Odnosi se na službu, gde i čemu se služi.

Između predvorja i oltara

U poslednje dane, treba da primimo upozorenje koje nam je dato preko Joila. On nam govori gde bi verom trebalo da budemo.

„Između trema i oltara neka plaču sveštenici, sluge Gospodnje, i neka kažu: Prosti, Gospode, narodu svom, i ne daj nasledstvo svoje pod sramotu, da njim ovladaju narodi; zašto da kažu u narodima: Gde im je Bog? *Joil 2,17*.

Elen Vajt citira Joila u Velikoj borbi, str. 311, i kaže nam da je to posao Božjeg naroda u poslednjim danima. Nasuprot, u poslednjoj prevari u Jezekilju, vođe u Izrailju rade upravo suprotno istini i pravdi. Okreću leđa svetinji, hramu, i slave izlazeće sunce. Evo teksta:

„I odvede me u trem unutrašnji doma Gospodnjeg; i gle, na ulasku u crkvu Gospodnju između trema i oltara beše oko dvadeset i pet ljudi okrenutih leđima k crkvi Gospodnjoj, licem k istoku, i klanjahu se suncu prema istoku.“ *Jezekilj 8,16*

Kako ovo može biti? Ove vođe Izrailja treba da gledaju na zapadnu stranu, na presto milosti, u svetinju nad svetinjama, i da mole Boga za milost.

Dvadeset pet vođa u Izrailju okrenuli su leđa svetinji i odbijaju njene istine, posebno istinu koja se tiče svetinje nad svetinjama. Oni služe suncu koje izlazi na istoku, izlazeće sunce, i šta oni kažu? *Himna broj 403*. u zvaničnoj pesmarici ASD kaže: „Kada padnem na svoja kolena, licem koje gleda ka izlazećem suncu, oh Gospode, smiluj mi se.“ Vođe u svetinji bi trebalo da gledaju milost okrenuti na zapadnu stranu, ali umesto toga, kako kaže himna, oni gledaju izlazeće sunce na istoku tražeći milost. Bog ovaj čin služenja suncu naziva gadošću, jer su okrenuli leđa istini i pravom hramu, svetinji živoga hrama. Oni primaju novo lažno učenje koje se prurušeno predstavlja kao Božji plan spasenja.

Iz ovog izdajstva u Jezekilju zar ne možemo zaključiti da će se vođe jednoga dana okrenuti od istine i vernog učenja trostruke anđeoske vesti kako je opisana u učenju o svetinji? Hoće li naše vođe jednoga dana služiti Valu tražeći milost od boga sunca? Hoće li oni svetkovati nedelju i ohrabrivati druge ASD da tako isto čine? Ako je tako, u to vreme omega će doživeti vrhunac.

Kako je ovo moguće? Pomanjkanje razumevanja žiga zverinog i kako će se primati je koren ovog problema. Mnogi danas smatraju da će žig doći samo onda kada se subotnje svetkovanje zabrani, ali on će doći mnogo pre toga. Neki misle da će Bogu biti prihvatljivo ako držimo oba dana, i subotu i nedelju, ali rečeno nam je drukčije.

Jedan učitelj u jednom od naših koledža rekao mi je da sumnja da će ikada nedeljni zakon stupiti na snagu. Čuo sam neke koji kažu da će poštovati nedeljni zakon kao državnu uredbu. Neznanje istine po ovom pitanju mnoge će odvesti u propast. Ovo neznanje je uzrokovano nebrigom, laodikejskim stanjem.

Često mislimo da su drugi u crkvi laodikejci, ne i mi. Ne iznenađuje da Biblija kaže za Laodikeju:

„Jer govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slep, i go...“ *Otkrivenje 3,17*. Moramo naročito primetiti da

Laodikejci „ne znaju”. Svetkovanje nedelje posle nedeljnog zakona doneće žig zverin. Nema toga u Bibliji što podržava svetkovanje nedelje. To je običan radni dan.

Žig zverin

„Kada poštujuete dekret koji obavezuje na uzdržavanje od rada u nedelju i slavite Boga, dok znate da nema jedne reči u Bibliji koja pokazuje da je nedelja različita od bilo kog drugog radnog dana, vi pristajete da primite žig zverin, a odbijate da dobijete pečat Božji”. *ASD komentari, knj. 7, 980.*

„Oni koji primaju čisti znak istine [pečaćenje], koji se čini u njima silom Svetog Duha, predstavljenim znakom čoveka sa pisaćim priborom, su oni 'ridaju i plaču za sve gadosti koje se čine' u crkvi. Njihova ljubav prema čistoti, časti i slavi Božjoj je takva, i oni imaju tako jasne poglede o neizmernoj grešnosti greha, da su predstavljeni kao da se nalaze u agoniji, uzdišući i plačući. Čitajte deveto poglavlje Jezekilja.” *Svedočanstva3, 267.*

Rečeno nam je da čitamo deveto poglavlje Jezekilja, jer ćemo tu naći pečaćenje 144.000, i uništenje onih sa žigom zveri.

Deveto poglavlje Jezekilja je neodvojivo od strašnih gnusoba iz osmog poglavlja. Gresi iz osmog kažnjavaju se u devetom poglavlju. Prihvatite proročki savet i čitajte Jezekilja 9. glavu. Moramo shvatiti da ima gadosti u crkvi koje moramo videti, razumeti i biti zabrinuti zbog toga, čak do te mere da uzdišemo i plačemo radi njih.

„...Oni koji uzdišu, plaču, čvrsto se drže reči života, oni su ukoravali, savetovali i preklinjali. Ali slava Božja se odvojila od Izraela; iako su mnogi nastavljali sa verskim ceremonijama, Njegova sila i prisustvo su nedostajali. Prava religija se odselila iz domova onih koji su imali veliko svetlo. Oni su uništavali svoje duše, jer ponos, sebičnost i obmana skoro svake vrste je u crkvi, Božji Duh, koji poziva na promenu, je pogažen dok su sluge sotonine slavile. Bog je ostao bez slave koja mu pripada, istina nije imala uticaja.” *Svedočanstva, knj. 5, 210, 211.* Naglasak u kurzivu dodat.

Nije omega?

Ako to nije omega koja je pomenuta u Jezekilju 8. i 9, onda šta bi ona mogla biti? Zar nije rupa u zidu svetinje zabluda ili pokvarenost u pravilnom shvatanju istine o svetinji, sadašnje istine? Zar nisu 25 vođa koji su okrenuli leđa hramu, okrećući se od istina svetinje? Zar ne služba izlazećem suncu na istoku koja ukazuje na vođe koji su ostavili osobena učenja crkve ASD, ostavili baš onu doktrinu koju je Božji narod pozvan da naučava, o času suda, čišćenju duhovnog hrama, konačnom pomirenju? Svrh svega ovoga biće svetkovanje nedelje.

Mnoge zvezde... će tada pasti

„Nije daleko vreme kada će svaka duša biti okušana. Žig zverin će biti podignut ispred nas. Onima koji su korak po korak popuštali svetu i njegovim običajima neće biti teško da se povinuju zakonu rađe nego da budu izloženi progonjenjima, zatvoru i smrti. Sukob se odvija između zapovesti Božjih i zapovesti ljudskih. U ovo vreme, zlato će biti odvojeno od troske u crkvi. Prave božanske vrednosti biće jasno odvojene od lažnih. *Mnoge zvezde kojima smo se divili zbog njihove svetlosti tada će pasti u tamu...* Svi oni koji prihvataju znamenja svetinje, ali nisu obučeni u Hristovu pravednost, pojaviće se u sramoti svoje sopstvene golotinje.” *Svedočanstva, knj. 5, 81.* Naglasak u kurzivu dodat.

Poglavlje 9

Omega, knjiga

Godine 1981, Luis Volton objavio je knjigu, *Omega*. To je uglavnom istorijski izveštaj onoga što se dešavalo na početku dvadesetog veka. Ta knjiga je vredna pažnje. On objašnjava u svojoj knjizi da je Elen Vajt prepoznala i ukazala na alfa otpad u ASD crkvi. Posle alfe, doći će omega. Ona piše: „Nemojte se varati; mnogi će se udaljiti od vere, slušajući zavodljive duhove i nauke đavolske. Ispred nas je sada alfa ove opasnosti. Omega će biti najpodmuklijeg karaktera.” *Odabrana svedočanstva, knj. 1, 197.*

Volton ne objašnjava jasno šta će biti omega, ali daje neke smernice za njeno otkrivanje. Alfa je uključivala Dr Džona Harvija Keloga koji je bio zadužen za zdravstvenu reformu u okviru ASD crkve. Kelog je napisao knjigu *Živi hram* gde iznosi neke veoma opasne ideje o Bogu i planu spasenja. Naravno, veći deo onoga što je napisao bila je istina. Male su šanse da budemo prevareni ako nam se prikaže samo zabluda. Samo zabluda pomešana sa istinom može imati izgleda da uspe. Samo otrov pomešan sa zdravom hranom će nas prevariti da uzmemo otrov.

Naziv Kelogove knjige, *Živi hram*, nije naročito problematičan. Kao što naslov govori, mi smo hramovi, živi hramovi:

„Ne znate li da ste vi crkva Božija, i Duh Božji živi u vama? Ako pokvari ko crkvu Božiju, pokvariće njega Bog: jer je crkva Božija sveta, a to ste vi.“ 1. Korinćanima 3,16. 17.

„Ili ne znate da su telesa vaša crkva Svetog Duha koji živi u vama, kog imate od Boga, i niste svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u telesima svojim i u dušama svojim, što je Božije.“ 1. Korinćanima 6,19. 20.

„Isus odgovori i reče im: Razvalite ovu crkvu, i za tri dana ću je podignuti. A Jevreji rekoše: Četrdeset i šest godina građena je ova crkva, a ti za tri dana da je podigneš? A On govoraše za crkvu tela svog.“ *Jovan 2:19-21.*

Nema sumnje da je ljudsko telo Božji hram, i ne možemo osuditi Keloga zbog naslovljavanja knjige po istinitoj i živoj činjenici.

Spajserov intervju sa Kelogom

Vilijam Spajser koji je bio misionar u Indiji, prestonici hinduizma, razgovarao je sa Kelogom o ovoj knjizi. Volton piše o njihovom sastanku na strani 22. knjige *Omega*.

„'Gde je nebo?'“ Kelog je pitao.

'U centru univerzuma,' Spajser je odgovorio. 'Gde je niko ne može sa sigurnošću reći.'

'Nebo je tamo gde je Bog, a Bog je svuda,' Kelog je rekao. Spajser je prekinuo intervju, kao da je osetio šamar, shvativši da je ovo nešto veće nego što bilo ko može da zamisli – nešto što može uzdrmati crkvu. 'Ovde nije bilo mesta, u ovoj predstavi, za anđele koji lete između neba i zemlje, za čišćenja svetinje, to nije bilo nešto što se dešava daleko na nebu.' Srce je bilo 'svetilište koje treba očistiti.'“

Prema Spajseru, kako piše Volton u *Omegi*, svetinja koju treba očistiti je samo na nebu, ne uključujući svetinju ljudskog srca. Volton kaže da se slaže sa Spajserom, i takođe ograničava konačno očišćenje samo na nebo, ne uključujući duhovni hram na zemlji, hram

čoveka, *živi hram*.

Volton izvodi zaključak da je alfa otpad podrazumevao Kelogovo učenje da konačno čišćenje svetinje uključuje živi hram čoveka. Volton veruje da alfa „greška“ jeste u verovanju da svetinja koja treba da se očisti uključuje ljudsku dušu. On zatim izražava brigu da će omega takođe sadržavati istu „pogrešnu“ ideju da hram koji se mora očistiti je konačni *živi hram* ljudskog bića.

Da pojednostavimo, Volton tvrdi da on i Spajser veruju da je čišćenje hrama samo na nebu, a verovanje da se odnosi i na ljudsku dušu, živi hram, je promovisanje i alfa i omega jeresi.

Opet, na str. 25, Volton nam kaže da svetinja koju treba očistiti „nije svetinja ljudskog tela.“ Nije to rekao ovim rečima, ali se podrazumeva iz poricanja onoga što je Kelog mislio naslovom ove knjige i kroz njen sadržaj. Volton piše:

„Ako je Bog svuda, i ako je nebo gde je Bog, onda nebo takođe mora biti svugde. Ako je tako, gde je svetinja? Kelog je imao odgovor, naravno on se nalazi u naslovu njegove knjige *Živi hram*. Božja svetinja je u ljudskom telu – a dalji logični korak primorava nas da odbacimo događaje iz 1844. kao nerelevantne i neprikladne novoj svetlosti.“ *Omega*, 25.

Ovaj Voltonov dokaz je slučaj bacanja bebe zajedno sa prljavom vodom u kojoj se kupala. Kelog je jasno izrazio panteističke ideje o telu i hramu, ali to ne negira činjenicu da su svi ljudi živi hramovi.

Volton kaže da ako verujemo u svetinju čoveka, živi hram je hram iz Danila 8,14, sa 2300 godina koje se završavaju 1844, onda je logično reći da je 1844. nevažna godina. Nasuprot, činjenica je da ako govorimo o hramu iz Danila kao o samo nebeskom, i kažemo da se tipski ne odnosi na hram ljudske duše, tada je učenje koje se tiče 1844, čišćenja svetinje, nevažno; nema korisnu ulogu i nepotrebno je. Kakvu svrhu ima čišćenje svetinje na nebu, ako se ne odnosi na čišćenje Božjeg naroda?

Čišćenje ljudi je najvažniji deo spasenja; čišćenje nebeskog hrama nije. Da bi bili u potpunosti spaseni mi moramo biti opravdani, posvećeni i proslavljeni. Čišćenje hrama na nebu nema praktičnu svrhu ako se ne odnosi na čišćenje duhovnog hrama, kad pada pozni dažd, „...sazreva zemaljske žetva [koja] predstavlja duhovnu milost koja priprema crkvu za dolazak Sina čovečjeg.“ *Svedočanstva za propovednike*, 506. Učenje da je ljudska duša, živi hram, svetinja koja se treba očistiti nije omega kako je Volton zaključio. Naprotiv, poricanje postojanja čišćenja duhovnog hrama je omega.

Šta je nečisto?

Verovanje da smo mi živi hramovi koje treba očistiti ne negira događaje iz 1844. Hram koji treba očistiti, koji počinje i nastavlja se posle 1844, sažeto je prikazan u Svetom pismu u 3. Mojsijevoj 16,30, gde kaže: „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom.“ Četiri puta u ovom stihu pominje se drugo lice jednine. Četiri puta Bog koristi reč *vi* ili *vaše*. Hram duše je osnovni i središnji objekt koji će primiti prednosti čišćenja. U stihu 33, pominje se pomirenje za hram i svetinju, ali pomirenje za sveštenike i narod tu se ponovo pominje. Posle čitanja 3. Mojsijeve 16, kako bilo ko može da veruje da je pomirenje koje se tu pominje samo za građevinu na nebu, a ne i za žive hramove ljudskih duša? Sledi stih 16:

„I tako će očistiti svetinju od nečistota sinova Izrailjevih i od prestupa njihovih u svim gresima njihovim; tako će učiniti i u šatoru od sastanka, koji je među njima usred

nečistota njihovih.“ 3. Mojsijeva 16,16.

Sveto mesto je postalo nečisto zbog grehova ljudi: svetinja ljudskog srca mora biti očišćena, a ovo čišćenje hrama na nebu je tip čišćenja hrama duše, antitipa.

Opet, u 3. Mojsijevoj 23, Bog nam govori o svrsi Dana očišćenja. Ovo pomirenje je za ljude: „U taj dan nemojte raditi nijedan posao, jer je dan očišćenja, da se očistite pred Gospodom Bogom svojim.“ 3. Mojsijeva 23,28.

Šta je nečisto ili prljavo u nebeskom hramu? Da li je on pun greha ljudskih? Šta je greh, možete li ga držati u svojoj ruci? Možete li ga zavezati uzicom ili poprskati po zavesi? Gresu su nematerijalni. Gresu su misli i postupci. Gresu su u umovima i srcima ljudi, ne u šatorima i hramovima. Nema greha na nebu ili u nebeskoj svetinji. Čak ni Bog ne može uzeti nešto nematerijalno i staviti ga negde kao materijalni objekt, kao što je šator ili zgrada. Ne, činjenica da je Isus na nebu i čisti svetinju jeste način da se poučimo o tome šta on radi u ostvarivanju plana spasenja. Bog nije stvorio Jom Kipur, dan očišćenja, da očisti zgradu na nebu gde nema greha, osim kao sredstvo za poduku. Ne, on je ustanovio Dan očišćenja da očisti hram duše „od svake nečisti“, da bi se mogao ubrojiti u 144.000.

Ovo konačno pomirenje je upravo ono što Sotona ne želi da se dogodi niti da mi znamo o tome nešto. On želi da ne obraćamo pažnju na sadašnju istinu, kao da je konačno pomirenje stvar daleka, umesto da znamo gde ono stvarno jeste, u hramu duše. On želi da da ostanemo u neznanju o delovanju poznog dažda kada će „silom Duha Svetoga moralni karakter Božji usavršiti u karakteru. Mi moramo biti sasvim promenjeni u potpunu sličnost Hristu.“ *Svedočanstva za propovednike, 506.*

Premda greh, nematerijalna stvar, ne može biti materijalan, on može nastaviti u ljudskom srcu, u umovima ljudi. Gresu su loše misli i radnje duhovnog hrama. Ovaj hram treba očistiti.

„...Ostavljeno nam je da ispravimo greške u karakteru, da očistimo hram duše od svake nečistote...“ *Svedočanstva, knj. 5, 214.*

„Ali mi smo grešni po prirodi, i moramo očistiti hram duše od svake nečistote...“ RAH, 27. maj 1884.

„Sam Gospod može očistiti hram duše od moralne nečistote“. *RAH, 31. mart 1896.*

Kelogova greška

Kako da poreknemo da smo živi hramovi kao što to Kelog kaže u naslovu knjige? Da li odbacujemo ovaj koncept samo zbog toga što je Kelog učio pogrešno? S druge strane, ispravan naslov knjige ne garantuje da je knjiga slobodna od grešaka, čak veoma velikih grešaka. Kelog je mislio da je Bog u prirodi. Za Keloga, Bog nije na nebu već u vazduhu, drveću, vodi i prirodi. Na kraju, logično bi bilo da je deo Boga u vodi, vazduhu, on je u nama i mi postajemo Bog.

Ovo je ništa drugo nego laž koju je sotona rekao Evi u vrtu. Uzimajući voće rekao joj je „Bićete kao bogovi, znajući dobro i zlo.“ *1. Mojsijeva 3,5.* Takođe joj je rekao da neće umreti. Trebalo bi da bude besmrtna kao što je Bog besmrtan. Kelogova jeres je bila stvarna i opasna. Ona je podržavala hinduizam i budizam, da nema boga osim onih koji proističu od čoveka, kada čovek sam postane bog kroz svoje napore, kroz stapanje sa prirodom.

Međutim, Kelogova greška se na vidi u naslovu knjige i shvatanju čoveka kao hrama za Boga. Hram na nebu ne treba doslovno čistiti, u bukvalnom smislu, već u duhovnom.

Nema greha u hramu na nebu, jer nebo je bez greha. Pre nego što je Sotona isteran sa neba bilo je tamo greha, ali ne u zgradama već u sotoni i njegovim anđelima.

Postoje gresi koje se tamo beleže. Ima greha koji su simbolično predstavljeni kao da su tamo, ali duhovni hram je taj koji ima najviše koristi od čišćenja nebeske svetinje. Nikada šator nije zgrešio. Nikada hram nije bio opterećen grehom osim u duhovnom smislu, u smislu podučavanja. Nema popravljavanja duhovnog stanja u čišćenju hrama na nebu, ako se ne proširi na hram duše. Plan spasenja je napravljen da spase čoveka, ne šator ili mermerni hram. Sve što nas je Bog učio o svetinji i službi u njoj bilo je dato da nam pokaže Njegov plan spasenja, spasenje koje je namenjeno ljudskim bićima, živim hramovima ljudskih tela i duša.

Postoji svetinja na nebu

Ovo sve ne znači da nema svetinje na nebu ili da Isus tamo ne obavlja delo za nas. Naprotiv, postoji hram na nebu. Međutim, sve je to način podučavanja, pomoću tipova i antitipova, senki i stvarnih stvari. Poslanica Jevrejima je jasna:

„A ovo je glava od toga što govorimo: imamo takvog Poglavara sveštenečkog koji sedi s desne strane prestola Veličine na nebesima; koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovek.“ *Jevrejima 8,1. 2.*

Elen Vajt nas je upozorila u vezi sa učenjem da nema svetinje na nebu: „...Neprijatelj će nam donositi lažne teorije, kao što je doktrina o nepostojanju svetinje.“ *RAH, 25. maj 1905.* Ne dajte se zbuniti; ono što govori ova knjiga nije učenje da ne postoji svetinja na nebu. Ona svakako postoji, ali nije konačni primalac stvarnog značenja čišćenja od greha.

Nebeska svetinja je data za poduku, kao tip ljudskog, duhovnog hrama. Ono što je prvosveštenik činio na veliki Dan pomirenja može se jasno razumeti iz 16. poglavlja 3. Mojsijeve knjige. Isus se nalazi u nebeskoj svetinji čineći pomirenje za svoj narod, da očisti njihove duhovne hramove od greha, prošlih i sadašnjih.

Hram na zemlji je bio *tip* koji je ukazivao na vreme kad njegov *antitip*, nebeski, će imati Isusa kao Prvosveštenika koji sprovodi u tipu antitip čišćenja živih hramova. Isusovo delo u svetinji nad svetinjama ukazuje na čišćenje hrama duše čovekove. Plan spasenja je za spasenje čoveka, ne hrama ili mermerne zgrade. Čovek je objekat spasenja, hram duše, *živi hram*.

Čišćenje u Svetinji

Kada govorimo o Isusu u svetinji, pre ulaska u svetinju nad svetinjama, mi ne mislimo niti učimo da je to sveto mesto ili svetinja ta koja treba čišćenje. Mi jasno vidimo i učimo da je Isus bio tamo pre 1844. radeći na posvećenju Njegovog naroda, duhovnih hramova, da ih očisti od svakodnevnih grehova. Niko ne nagoveštava da je On tamo da čini bilo kakvo opravdanje ili pomirenje za sveto mesto ili svetinju. Ljudima je potrebno čišćenje, ne šatorima. Hram duše mora biti slobodan od svakog greha.

Na str. 57 Voltonove knjige *Omega*, postoji još jedna izjava koja je začuđujuća i zbunjujuća. Volton konstatuje vezano za Kelogovo otpadništvo: „Džon Kelog... je takođe doživeo brodolom svoje vere sa nedokazanim idejama koje brišu istražni sud i stavljaju Božju unutar ljudskog tela...“ Kelog je izvesno radio da zbriše istražni sud, ali nije pogrešio kada je primenio svetinju na ljudsku dušu. Sotona ovde pokušava da uništi istinu udružujući je sa neistinom. To će reći, samo zato što je Kelog bio u zabludi u sadržini svoje knjige *Živi hram*, ne znači da je u svemu grešio i da mi uistinu nismo *živi hramovi*.

Istražni sud ne sme da se dovodi u pitanje. On je počeo 1844. i nastaviće se sve do kraja vremena milosti. Tada, svako će imati na sebi ili pečat Božji ili žig zveri. Istražni sud je vreme kada je prvosveštenik ulazio, jednom godišnje, u svetinju nad svetinjama. Ovaj tip ukazuje na antitip. On je ispunjen kada je Isus jednom zauvek prešao iz svetinje u svetinju nad svetinjama 1844. godine. Ipak, Njegov rad je za Božji narod. Oni su ti koje treba očistiti. „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom.“ 3. Mojsijeva 16,30

Istina sa lažju, laž sa istinom

Jedan od načina kako sotona vara je da stavi malo otrova u mnogo istine. Ako se otrov ne izvadi, odstrani, rezultat će biti duhovna smrt. Još jedna pametna metoda je da pomeša mnogo laži sa malo istine. Tada mi odbacujemo istinu zajedno sa neistinom. U Kelogovoj jeresi koristio je obe metode.

Panteizam je očigledna zabluda. Mi odbacujemo Kelogovu knjigu danas zato što vidimo zablude hinduizma u njoj. Njegova zabluda je otkrivena pre više od stotinu godina, i ona je ponovo proučena u knjigama poput Voltonove. No ipak treba naglasiti da ima istine koja je pomešana sa otrovom i da je ta istina odbačena zbog toga što je izneta uz laž. To je poruka o svetinji, upravo ona zbog koje je ASD crkva uspostavljena. To je poruka koja će pripremiti narod, ne svetinju za drugi dolazak. Poruka za danas je poruka o potpunoj obnovi oblića Božjeg u ljudskim bićima, onima koji su ubrojani u 144.000, potpunom čišćenju i preobražaju svetinje ljudske, duhovnog hrama.

Može li omega biti odbacivanje 3. Mojsijeve 16,30? Kada mislimo da je svetinja na nebu jedina svetinja koju treba očistiti, zar ne slabimo istinu o svetinji, čineći je beživotnom doktrinom koja je pogodna jedino za biblijska proučavanja sa članovima koji dolaze? Da li ona ima ikakvu žestinu, ikakav osećaj za hitnost? Da li nam daje razlog da se zabrinemo? Ne, kako se danas uči, 1844. deluje kao doktrina doktrine radi.

Čini se kao da nas Voltonova knjiga *Omega* ne priprema da odbijemo i otkrijemo prevare omega otpada, već nas umesto toga oprema omegom za borbu protiv istine. Volton otvoreno govori da nema hramova ljudske duše koji trebaju čišćenje, već samo zgrada na nebu. On smatra da oni koji misle da je konačno pomirenje za žive hramove uče omegu. Kako je ovo podmuklo! On je sasvim umrtvio učenje koje prodire u dubinu duše o potpunoj obnovi oblića Božjeg u čovečanstvu.

Svi mi bi trebalo da budemo veoma uzbuđeni, da nestrpljivo očekujemo vreme kada će Bog uzeti svaki preostali greh iz naših života. Umesto toga, mi smo pasivni u odnosu na to, pominjući je samo kao jednu na listi doktrina koje se uče pred krštenje. Čitaoče, pitaj samoga sebe da li konačno pomirenje ima ikakav uticaj na tvoj život, prema tvom razumevanju. Ako nema, možda je vreme da počneš da shvataš to kao aktivan, veličanstven blagoslov koji je Bog sačuvala za današnji Izrailj.

Da li je Volton nesvestan?

S ovim svim na umu, moramo se upitati da li je Volton, dok je očito pisao da je razotkrije, nesvestan svoje podrške omegi? On govori i piše protiv ideje da smo svi mi živi hramovi, duhovni hramovi. Da li će Božji narod biti spreman za Hristov povratak kada *svetinja na nebu* bude očišćena, ili će se priprema za nebo završiti kada narod bude očišćen? Da li će nas Bog sve uzeti na nebo pošto zgrada na nebu bude očišćena, ili pošto se mi,

Njegov narod, očistimo? Da li je Isus umro za zgradu ili za ljudska bića?

Koliko je bolje za nas da verujemo da je hram na nebu tip hrama ljudske duše? Delo Hristovo na nebu je delo za žive hramove na zemlji. Kada Njegovo delo na nebu očišćenja Njegovog naroda na zemlji bude završeno, On će doći.

Pisac ovih redova nema sumnju da će sadržaj *Omega danas* biti okarakterisan kao omega otpad od strane nekih. Ovo zato što uči ono što su Volton i drugi isticali kao otpad. Volton nije video nebesko čišćenje izvan hrama na nebu. Umesto toga, on tvrdi da su oni koji uče da je čišćenje za *žive hramove* u zabludi. Ovo je još uvek veoma prisutno među vođama i piscima širom ASD crkvene porodice. Mi slušamo o ovom konačnom pomirenju kao čišćenju koje se odnosi samo na nebeski hram. Retko se primenjuje na čišćenje živoga hrama ljudske duše. Naša zabluda danas nije toliko u tome što učimo da se konačno čišćenje ne primenjuje izvan nebeske svetinje, već što retko otvoreno govorimo o primeni istoga na hram duše. Otpad nije toliko u onome što mi učimo već u onome što prenebregavamo. Ovo je otpadništvo zbog izostavljanja.

Zapamtite 3. Mojsijevu 16,30: „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom.”

Omega je najpodmuklije prirode, i jedino ima smisla ako napada najznačajnija učenja ASD crkve, doktrine koje se tiču pripreme naroda da stane pred Gospoda bez posrednika. To je poruka o potpunoj obnovi Božjeg obličja u ljudskom biću. To nije restauracija zgrade, osim što nas ideja o svetinji uči tome šta Bog namerava da učini sa ljudskim srcem, svetinjom nad svetinjama živog hrama, hrama duše.

Svrha crkve

„Gde su radnici? U mnogim od naših velikih gradova prva i druga anđeoska vest su propovedane tokom pokreta 1844. Tebi, kao Božjem sluzi, poverena je treća anđeoska vest, obavezujuća poruka, koja treba pripremiti narod za dolazak našeg Kralja.“ *RAH, 25. novembar 1909.*

Oni koji žive na zemlji onda kada se završi posredovanje Hristovo u nebeskoj svetinji moraju da stoje pred svetim Bogom *bez posrednika*. Njihova odeća mora biti bez mrlje, njihovi karakteri očišćeni od greha krvlju Hristovom. Kroz milost Božju i *svoje marljive napore* oni moraju biti pobednici u borbi sa zlom. Dok istražni sud traje na nebu, dok se gresi pokajanih vernika uklanjaju iz svetinje, mora postojati posebno delo očišćenja, uništenja greha, iz Božjeg naroda na zemlji. Ovaj posao je jasnije prikazan u porukama Otkrivenja 14.” *Velika borba, 425.* Naglasak u kurzivu dodat.

Božji narod, živi hramovi, moraju biti u potpunosti bez greha i stajati bez posrednika pred Bogom. To će biti posle završetka vremena milosti, a pre nego Hrist dođe, u vreme nevolje. Šta god poriče ovu istinu o savršavanju jeste omega.

Poglavlje 10

Od Egipta do Hanana

„Ovo se pak sve događашe ugledi njima, a napisa se za nauku nama, na koje posledak sveta dođe.“ *1. Korinćanima 10,11.*

Božji narod treba imati svega nekoliko nedoumica u vezi sa velikim delom događaja koji će se odvijati uskoro na ovom svetu. Mi smo detaljno upozoreni i prosvetljeni. Razlog zbog koga su mnogi još i danas u mraku je zbog njihove letargije i uspavanosti. Drugi jednostavno odbijaju da provere i pronađu ono što drugi saznavaju kroz proučavanja. Oni su svojevoljno nezainteresovani, na neki način sami su sebe hipnotisali svetskim poslovima i interesima. Ovde se govori o laodikejskom stavu.

Ovo poglavlje govori o istini od pre oko 3.400 godina unazad, koja je napisana za dobro Božjeg naroda koji živi u poslednje vreme. Mi moramo razumeti šta se dešavalo tokom pada telesnog Izrailja, prvo, ali onda i ulaska u Hanan. Kada ovo primenimo na razočarenje 1844. ili 1888, onda ćemo bolje razumeti šta su propusti danas i kako ćemo mi ući u Hanan.

Kada proučavamo putovanje dece Izrailjeve iz Egipta u Hanan (tip), možemo videti putovanje adventnog naroda u ovim poslednjim danima (antitip) od 1844. za Hanan, Obećanu zemlju nebesku. Pisma jasno govore da padovi i uspesi dece Izrailja biće kao naši „na koje posledak sveta dođe“.

„Ali neću vam zatajiti, braćo, da očevi naši svi pod oblakom biše, i svi kroz more prođoše; i svi se u Mojsija krstiše u oblaku i moru; i svi jedno jelo duhovno jedoše; i svi jedno piće duhovno piše; jer pijahu od duhovne stene koja iđашe za njima: a stena beše Hristos. Ali mnogi od njih ne behu po Božijoj volji, jer biše pobijeni u pustinji. A ovo biše ugledi nama, da mi ne želimo zala, kao i oni što želeše. Niti bivajte idolopoklonici, kao neki od njih, kao što stoji napisano: Sedoše ljudi da jedu i da piju, i ustaše da igraju. Niti da se kurvamo, kao neki od njih što se kurvaše, i pade ih u jedan dan dvadeset i tri hiljade. Niti da kušamo Hrista, kao što neki od njih kušaše, i od zmija izgiboše. Niti da vičemo na Boga, kao neki od njih što vikaše, i izgiboše od krvnika. Ovo se pak sve događашe ugledi njima, a napisa se za nauku nama, na koje posledak sveta dođe.“ *1. Korinćanima 10: 1-11*

Elen Vajt ovo potvrđuje: „Sotonine zamke postavljene za nas iste su kao što su bile za decu Izrailjevu upravo pred ulazak u Hanansku zemlju. *Mi ponavljamo istoriju ovog naroda. “Svedočanstva, knj. 5, 160.* Oboje, Duh proroštva i Biblija ovde govore ne da bismo mi mogli, već da ponavljamo istoriju tog naroda. Ovo poglavlje će pokazati neke, ali ne i sve paralele tipova i antitipova Izlaska i adventnog pokreta*

Apsolutno za nas danas

„Apostol Pavle jasno kaže da je iskustvo Izrailja u njihovim putovanjima dato za dobro onih koji žive u današnje vreme, onih na koje posledak sveta dođe. Mi ne shvatamo da naše opasnosti nisu ništa manje nego one kod Jevreja, nego su čak i veće. Biće iskušenja ljubomore i gundanja, biće otvoreno iskazanog pobunjeničtva, kao što je zabeleženo u starom Izrailju. Uvek će biti duhova koji se podižu protiv ukoravanja greha i zabluda. Ali da

li će glas opomene biti ućutkan zbog ovoga? Ako je tako mi nećemo biti u boljoj situaciji od različitih veroispovesti u našoj zemlji koje se plaše da diraju u zablude i ukore prevladajuće grehe ljudi.“ *Svedočanstva 3, 358*

„Istorija života u pustinji starog Izrailja je zapisana za dobro Božjeg Izrailja pri kraju vremena. Božje suočavanje sa čudima pustinje u svim njihovim pohodima, u izloženosti gladi, žeđi i brigama, i u jasnim pokazateljima Njegove moći da ih oslobodi, napisano je za upozorenje i uputstvo Njegovom narodu svih vremena. Različita iskustva Jevreja bila su pripremna škola za njihov obećani dom u Hananu. Bog želi da Njegov narod u ovim danima razmotri ponizna srca i učeničkim duhom iskušenja kroz koja su prošli stari Izrailjci, da mogu biti poučeni u pripremi za nebeski Hanan.“ *Patrijarsi i proroci, 293*

„Ukazano mi je na stari Izrailj. Ali samo dvojica ljudi od čitave armije onih koji su napustili Egipat ušlo je u Hanansku zemlju. Njihova mrtva tela su bačena u divljinu zbog njihovih prestupa. Savremeni Izrailj je u većoj opasnosti da zaboravi Boga i padne u idolo-poklonstvo nego stari Izrailj. Mnogi idoli se poštuju, čak i od strane svetkovalaca subote. Bog je posebno osuđivao svoj starozavetni narod zbog idolatrije, jer ih je ona odvodila od služenja živom Bogu.“ *Svedočanstva, knj. 1, 609.*

Prošlo je približno 160 godina, četiri puta četrdeset godina lutanja, otkako je trebalo da Božji narod posletka uđe u nebeski Hanan. Šta nedostaje? Da li je moguće da nismo prihvatili i razumeli poruku trećeg anđela koju treba da podučavamo? Redovi koji slede pokazuju da nismo.

Crveno more simboliše 1844

„Istorija drevnog Izrailja je upadljiva ilustracija prošlog iskustva adventističkog tela. Bog je vodio svoj narod u adventnom pokretu, isto kao što je vodio decu Izraela iz Egipta. U velikom razočarenju [1844] njihova vera je okušana, isto kao kod Jevreja na Crvenom moru. Da su i dalje verovali u ruku vodilju koja je bila s njima u prošlim iskustvima, videli bi spasenje Božje. Da su svi koji su se ujedinili u radu 1844. primili poruku trećeg anđela i objavljivali je u sili Svetoga Duha, Gospod bi se radovao njihovom delu. Talasi svetlosti bi se izlili na svet. Godinama ranije, stanovnici zemlje bi bili opomenuti, završno delo kompletiralo i Hrist bi došao da otkupi svoj narod.“ *Velika borba, 457, 458.*

Zakon na Sinaju – sedmi dan Šabat

Pošto su deca Izrailja prešla Crveno more, povedeni su na planinu Sinaj gde im je dato Deset zapovesti. Slično tome, malo posle 1844, zakon je obnovljen u adventnom narodu, posebno četvrta zapovest, sedmi dan, subota. Obećana zemlja je trebalo da bude odmah ispred njih.

Istina o svetinji je data Izrailju na planini Sinaj posle davanja moralnog zakona. Ovo odgovara drugom adventnom pokretu, ponovnom proučavanju svetinje posle razočarenja 1844. Jovan je rekao narodu da „...izmeri crkvu Božiju i oltar, i one što se klanjaju u njoj.“ Otkrivenje 11:1.

Na granici Hanana

Deca Izrailja su bila dovedena, na čelu sa Mojsijem, na granicu Obećane zemlje, samo zato da bi bili odvedeni dalje od nje zbog nedostatka vere i poslušnosti. Bog im je rekao da uđu unutra, ali oni su propustili da Mu poveruju i poslušaju. Tada im je dato da lutaju

pustinjom 40 godina. Elen Vajt daje komentar vezano za savremeni Izrailj, crkvu danas:

„Nije bila Božja volja da Izrailj luta četrdeset godina po pustinji; On je želeo da ih vodi pravo u Hanan i tamo ih osnuje kao sveti, srećni narod. Ali 'ne mogaše da uđu zbog neverstva,' Jevrejima 3,19. Zbog njihovog nazadovanja i otpada, oni su izginuli u pustinji, a drugi su podignuti da uđu u Obećanu zemlju. Slično tome, nije Božja volja da se toliko odlaže dolazak Hristov i da Njegov narod ostane toliko godina u ovom svetu greha i patnje. Ali, nevera ih je odvojila od Boga. Pošto su odbili da urade posao koji im je Bog namenio, drugi su podignuti da objave ovu poruku. U milosti za svet, Isus odlaže svoj dolazak, da grešnici imaju mogućnost da čuju upozorenje i nađu u Njemu zaklon, pre nego se Božje kazne izliju.” *Velika borba, 458.*

„Mnogi godinama nisu napredovali u saznanjima i svetosti. Oni su duhovni patuljci. Umesto da idu napred ka *savršenstvu*, oni idu nazad u tamu i ropstvo Egipta...” *Svedočanstva knj. 2, 123.*

Samo dvojica su bili verni – 1888

Na granicama Obećane zemlje, dvanaest uhoda je poslato da ispita zemlju, ali deset se vratilo sa lošim izveštajima. Samo Halev i Jošua su verovali da kroz silu i blagoslov Božji mogu ući bezbedno u zemlju. Slično tome, dvojica vernih 1888. predstavili su najdragoceniju vest adventističkoj crkvi.

„Gospod je u svojoj velikoj milosti poslao najdragoceniju vest svom narodu preko starešina Vagonera i Džonsa. Ova poruka je trebalo da još istaknutije pred svetom uzdigne Spasitelja i Njegovu žrtvu za grehe celoga sveta. Ona predstavlja sigurnost opravdanja verom; ona poziva ljude da prime Hristovu pravednost, koja se pokazuje u *poštovanju svih Božjih zapovesti*... Ovo je poruka koju je Bog zapovedio da nosimo svetu. To je poruka trećeg anđela koja se objavljuje jakim glasom praćena izlivanjem Njegovog Duha u velikoj meri...” *Svedočanstva za propovednike, 91, 92.* Naglasak u kurzivu dodat.

„Videla sam da su Džons i Vagoner imali svoje duplikate u Jošui i Halevu. Kao što su deca Izraelova kamenovala doslovne uhode pravim kamenicama, vi [vođe konferencije iz 1888 i posle] ste kamenovali ovu braću kamenjem sarkazma i ismejavanja. Videla sam da ste hotimično ono što ste znali da je istina. Samo zato što je to bilo suviše ponižavajuće za vaše dostojanstvo. Videla sam neke od vas u vašim šatorima kako oponašaju i zbijaju svako-jake šale na račun ova dva brata. Takođe sam videla da ste prihvatili njihovu poruku, bili bismo u carstu [nebeskom – prim. prev.] *dve godine od tog datuma*, ali sada se moramo vratiti u pustinju i ostati četrdeset godina.” Pisano iz Melburna, Australija, 9. maja 1892. Citirano iz *The Amomination and Church History (Gnusoba i crkvena istorija)*, Sessler. Naglasak u kurzivu dodat.

„Možda ćemo morati ostati ovde u ovom svetu zbog nepokornosti mnogo više godina, kao deca Izraelova...” *Maranatha, 19.* Objavljeno 1901.

Džinovi u zemlji

Deset nevernih uhoda su videli džinove u zemlji. Uzalud su tražili način ili mogućnost da sami nadvladaju divove. Samo dvojica vernih su videli da je Bog i više nego sposoban da ispuni svoje obećanje. Šta su divovi danas? Zar to nisu naši gresi koje znamo da moramo da nadvladamo? Koliko nas veruje da smo dovoljno dobri da uđemo u konačno pomirenje, potpuno čišćenje živoga hrama? Da li vidimo naše grehe kao prepreku za ulazak, kao da

Biblija nije obećala: „Jer će On izvršiti reč svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da, ispuniće Gospod naskoro reč svoju na zemlji.“ *Rimljanima 9,28.*

Ako su divovi naši gresi, onda moramo verom ući u nebesku svetinju sa Isusom i primiti osveženje poznoga dažda, za savršenstvo, i da nas zapečati za večnost. Ovo je vest koju ASD crkva treba da nosi svetu. Ovo je vreme kada verujemo Bogu u vezi konačnog čišćenja; mi moramo saradivati sa Njim u ovom poslu. Nama je potrebno da vidimo da je Bog moćan da učini. Moramo videti da naš pristanak uz Njega, opravdanje samo verom, jeste treća anđeoska vest.

„Kada se velika božanska sila udruži sa ljudskim naporima, delo će se širiti kao kad gori strnjika. Bog neće koristiti oruđa koja nisu u stanju da prepoznaju Njegovu poruku; anđeli će uraditi posao u kom su ljudi mogli imati udela i blagoslova da nisu oklevali da odgovore na Božje pozive.“ *RAH, Dec 15, 1885; Odabrana svedočanstva, knj. 1, 118.*

Da sumiramo

Ovo je poenta: Mi previše gledamo u same sebe da nađemo dovoljno pravednosti koja će, kako mi verujemo, nas osposobiti da stojimo pred Bogom na sudu. Poruka za danas je ovo, ako smo u Hristu, živimo po svetlosti koju imamo, tada možemo ući sa Hristom u svetinju nad svetinjama nebeske svetinje. Mi možemo biti opravdani i prihvaćeni samo verom u vreme dana očišćenja i primiti pozni dažd.

Da, mi možemo primiti pozni dažd i biti savršeni pre nego što se sud završi. Mi ćemo biti spremni da dočekamo Isusa kada po drugi put dođe. Da li smo spremni? Ne, umesto toga mi gledamo u sebe i opet u sebe da li imamo dovoljno snage i pravednosti da uđemo. Ako ovako nastavimo mi ćemo večno stajati na granici Obećane zemlje, nemoćni da uđemo u nju.

Dok neki traže u sebi dovoljno dobrote da prođu poslednji test, drugi tvrde da gledaju na Isusa, verujući da ništa drugo ne treba da rade. Oni ne ulažu nikakav napor da se promene, verujući da jedino treba „pustiti sve da ide i pustiti Boga da deluje“. Ovi ljudi žele samo spasenje i to na najlakši mogući način. Božji narod će saradivati sa Bogom i tražiti savršenstvo karaktera, želeći da proslave Boga u svojim životima.

Šta sa Luterom?

Luter je propovedao opravdanje verom, zar ne? U čemu je razlika danas? Ako poruka trećeg anđela, koja je došla oko 1844. jeste opravdanje verom, kako tvrdi Elen Vajt, onda u čemu je novina? Ako je Luter učio opravdanje verom 300 god. pre 1844, koja je razlika između poruke trećeg anđela posle 1844. i opravdanja verom u Luterovo vreme?

Odgovor nije težak. Luterova poruka i poruka trećeg anđela ne razlikuju se po tome kako se mi opravdavamo. Ne, način opravdanja je isti za Lutera i verne svih vremena. Svako telo se opravdava samo verom. To znači da razlike nema u opravdanju samo verom; blagoslov koji se prima je različit, izlivanje poznog dažda, u tome je razlika.

U Luterove dane, to je bilo opravdanje verom u svetinji, sa blagoslovom dnevnog posvećenja. U drugom odeljenju još uvek smo opravdani samo verom, ali blagoslov je konačno pomirenje, savršenstvo, primanje poznog dažda, oslobođenje od greha. (Vidi dela 3:19).

Kada je Isus ušao u svetinju 31. n.e, On je ušao da uradi posao posvećenja kao naš prvosveštenik. Ovaj proces je za ljude, a ne za svetinju. Isto tako, kad je ušao u svetinju nad

svetinjama 1844, On je ušao da učini konačno pomirenje za ljude takođe. „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom.“ 3. Mojsijeva 16:30. Ovaj stih nam jasno kaže da je konačno pomirenje za Božji narod, ne samo za svetinju. Na Dan pomirenja, kada se sudi živima, svi gresi će biti očišćeni. To je završni posao, delo potpunog posvećenja i izlivanja poznog dažda.

Pitanje za razmišljanje. Koliko mi stvarno znamo o našim posebnim učenjima i istini za naše vreme o planu spasenja? Elen Vajt nam odgovara:

„Nama je potrebno mnogo više znanja; moramo biti prosvetljeni po pitanju plana spasenja. Nema jednoga u stotini koji za sebe razume biblijsku istinu u vezi ovoga što je tako značajno za naše sadašnje i večno dobro. *RAH, Sept 3, 1889.*

Natrag u Egipat – natrag u Egipat

Elen Vajt nam kaže u gornjem navodu da nedugo posle 1844. Božji narod je trebalo da bude u carstvu, a posle četrdeset godina 1888. takođe. Ako dodamo 40 god. na 1888. dolazimo do 1928, 1968, i konačno do 2008. Da li je bilo značajnih pokreta ovih ili oko ovih godina? Ako je tako, da li ove poruke uče da je vreme da se uđe u svetinju nad svetinjama? Možda bi istoričari mogli da nas prosvetle o pokretima tokom ovih 160 godina četiri puta četrdeset godina perioda. Ako Bog dovodi svoj narod na granicu obećane zemlje svakih 40 godina, onda je vreme da uđemo, vreme da proučimo poruku danas.

Hoćemo li napokon ući, jer je Božji narod konačno postao veran? Pogledajmo šta je bio uzrok da deca Izrailja uđu tek posle 40 godina lutanja po pustinji. Na ulasku u Obećanu zemlju, na kraju 40 god lutanja, Bog izjavljuje:

„Čuj, Izrailju! Ti danas prelaziš preko Jordana da uđeš i naslediš narode veće i jače od sebe, gradove velike i ograđene do neba. Velik i visok narod, sinove Enakove, koje znaš i za koje si slušao: Znaj dakle danas da je Gospod Bog tvoj, koji ide pred tobom, oganj koji spaljuje; On će ih istrebiti i On će ih oboriti pred tobom, i izgnaćeš ih i istrebiti brzo, kao što ti je kazao Gospod. Kad ih Gospod Bog tvoj otera ispred tebe, nemoj da kažeš u srcu svom: Za pravdu moju uvede me Gospod u ovu zemlju da je nasledim; jer Gospod tera one narode ispred tebe za nevaljalstvo njihovo! Ne ideš za pravdu svoju ni za čistotu srca svog da naslediš tu zemlju; nego za nevaljalstvo tih naroda Gospod Bog tvoj otera ih ispred tebe, i da održi reč za koju se zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu. Znaj, dakle, da ti Gospod Bog tvoj ne daje te dobre zemlje za pravdu tvoju da je naslediš, jer si tvrdovrat narod.“ 5. *Mojsijeva 9:1-6.*

Ako smo i mi morali da lutamo po pustinji kao stari Izrailj, da li to znači da smo četiri puta tvrdovratiji? Može li iko reći da smo bili verni tokom proteklih 160 godina? Može li ko reći da smo verni danas i na pravom koloseku? Kako bi mogli? Prošlo je 160 godina.

Omega mora uključivati stanje manjkave vere u kojoj smo bili od 1844, nedostatak poslušnosti i pomanjkanje razumevanja. Mi smo preuzeli običaje ovoga sveta, možda smo korak iza. Mi mo laodikejci, goli i skoro bez vere, živimo svetski, a ipak govorimo da smo odvojeni od sveta. Mi jedemo kao svet, oblačimo se, govorimo kao ovaj svet.

Pogledajmo šta poruka trećeg anđela zaista jeste, poruka obnove svetinje, svetinje ljudske duše, hrama duše. Hajde da sarađujemo sa Isusom u ovom konačnom poslu čišćenja, koji je Dan pomirenja, koji je dan potpune obnove Božjeg obličja u čoveku. Hajde da budemo među 144.000 onih koji će primiti ovu poruku.

Nevera i neposlušnost nas odvajaju od ulaska u nebeski Hanan preko 160 godina i

sprečavaju nas i sada isto tako.

*Za dalje i dublje proučavanje, čitaj *Izlazak i Adventni pokreti u tipu i antitipu* od Taylor Bunch.

Poglavlje 11

Gnusoba pustošna

„Kad dakle ugledate mrzost opustošenja, o kojoj govori prorok Danilo, gde stoji na mestu svetom (koji čita da razume): Tada koji budu u Judeji neka beže u gore.“ Matej 24,15. 16

„Njegova reč će proizvesti tako snažne posledice po narod Božji danas, isto kao što je isti greh u starom Izrailju. Postoji granica preko koje On neće više odlagati svoje sudove. Uništenje Jerusalima stoji kao svečana opomena pred očima savremenog Izrailja, da se ispravke date preko Njegovih izabranika ne mogu odbacivati nekažnjeno. *Svedočanstva, knj. 4, 167.*

Ovde moramo nešto jasno istaći. U crkvi ASD postoji rešetanje, omega otpada i u ovom poglavlju mrzost pustošenja. Mi ne možemo i ne smemo zagnjurivati lica u pesak. Mi ne smemo napadati one koji donose saznanje o nadolazećim nevoljama. Isus nas je upozorio u Novom Zavetu, a nadahnuta Elen Vajt to još pojasnila.

U odnosu na upozorenja za poslednje dane u Mateju 24, Elen Vajt piše sledeće u prvom poglavlju *Velike borbe*:

„Isus je objavio učenicima sudove koji će pasti na otpali Izrael, a posebno na odmazdu koja će ih zadesiti zbog odbacivanja i razapinjanja Mesije.“ Velika borba, 25, 26.

Zapazite da ova odmazda ne pogađa svet, već otpali Izrael. „Nepogrešivi znaci pretihodiće strašnom klimaksu. Strašni čas doći će iznenada i brzo. I Spasitelj je upozorio *svoje sledbenike...*“ Naglasak u kurzivu dodat.

Isus upozorava svoje sledbenike, ne svet. „Kad dakle ugledate mrzost opustošenja, o kojoj govori prorok Danilo, gde stoji na mestu svetom (koji čita da razume:)“

Mrzost opustošenja o kojoj se govori u Danilu je u svetinji, ne u crkvama ovog sveta. Ona nastavlja:

„...tada koji budu u Judeji neka beže u gore.' Matej 24,15. 16; Luka 21,20. 21. Kad idolopokloničke zastave Rima budu postavljene na svetom tlu, koje se proteže unekoliko i izvan gradskih zidova, tada sledbenici Hristovi treba da potraže sigurnost u bekstvu.“

Zastave Rima su bogovi na motkama, i postavljanje tih bogova Rima na svetom mestu bila je gnusoba koja čini pustoš. Svetinja je ta koja je bila opustošena od rimskih bogova, ne svet. Svetinja je uvek bila sa Božjim narodom, ne svetom. Ovo je takođe istina za nebeski hram.

„Kada se vidi znak upozorenja [znak upozorenja su bogovi Rima koji se postavljaju na sveto mesto], oni koji hoće da pobjegnu ne treba da oklevaju. Kroz Judejsku zemlju, isto kao u samom Jerusalimu, signal za beg morao je biti odmah ispoštovan. Onaj ko je bio u potkrovlju kuće morao je sići ne trudeći se da sačuva ni najvrednije blago. Oni koji su radili u poljima i vinogradima ne treba da se okreću za odećom koju su skinuli dok su radili na vrućini, da je uzmu. Oni ne smeju oklevati ni trenutka, inače će biti uključeni u opšte uništenje.“ *Velika borba, 25.*

U vreme ove nevolje, oni su morali da beže u planine bez oklevanja. Kako primenjujemo ovo proročanstvo na kraj sveta, šta možemo očekivati da bude ovaj znak; da li da

bogovi Rima stoje na svetom mestu?

„Nije daleko vreme kada ćemo, kao ranije učenici, biti prisiljeni da tražimo utočište na pustim mestima. Kao što je opsada Jerusalima od strane rimske vojske bio znak za beg judeo-hrišćana, tako će priznanje sile od strane naše nacije [SAD – prim. prev.], u dekretu koji zakonom nameće papsku subotu, biti upozorenje za nas. Tada će biti vreme da se napuste veliki gradovi, priprava za napuštanje manjih prema usamljenim kućama u pusta mesta među planinama.” *Svedočanstva, knj. 5, 464, 465.*

Elen Vajt jasno primenjuje gnusobu pustošnu u prvom veku na jevrejsku naciju. Na kraju sveta, ona jasno to primenjuje isto to u mnogo većoj razmeri, uključujući ceo svet. No to ne isključuje „savremeni Izrailj”. U gornjoj izjavi ona kaže: „Pustošenje Jerusalima stoji kao svečana opomena pred očima savremenog Izraela, da se ukori koji su dati preko Njegovih izabranih oruđa ne mogu nipoštaštavati bez kazne.” *Svedočanstvo 4, 167.*

Savremeni Izrailj, ASD crkva, ne može biti izuzeta od gnusobe pustošne poslednjeg vremena. Zapravo, videli smo u prethodnom poglavlju u Jezekilju 8 i 9 da će vođe okrenuti leđa hramu i klanjati se izlazećem suncu. Tužno, ali istorija će se ponoviti, i samo oni koji ostanu verni Bogu pobeći će u planine na kraju vremena. Oni koji prime pečat Božji će pobeći u planine, dok oni koji je uništio čovekom sa oružjem ubojnim u ruci neće. Oni koji se okrenu od Boga sudelujući u poslednjoj gnusobi iz Jezekilja 8. opoganiće svetinju Božju svojim delima.

Ovo prljanje ne odnosi se na hram na nebu, nego na dopuštanje zlu da uđe kroz ljude, živi hram duše. To je pokvarenost uma i srca. Um je doneo odluku da se okrene protiv Boga, dopuštajući da se svetinja živog hrama ukalja. U vreme razorenja Jerusalima, svetinja je uprljana kada su barjaci stavljeni izvan kapija Jerusalima, ali ovo samo simbolički predstavlja pokvarene duhovne hramove stanovnika u gradu.

Neverni Jevreji

U Hristovo vreme i kasnije u vreme razorenja Jerusalima, prilaz Rimljanima u svetinju je bio moguć jedino nevernošću takozvanog naroda Božjeg. Da su prihvatili istinu za njihovo vreme, njihovog Mesiju, imali bi Božju zaštitu. Jevreji tog vremena su odbacili Božju ljubav u ličnosti Spasitelja.

Imali su 490 godina da se pripreme za prvi dolazak Mesije, ali su propustili da to učine do te mere da su odbacili Isusa. Isus je rekao. „Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta,” (Matej 23,38) i njihova kuća je konačno opustošena 70. godine n.e.. Rimljani su postavili svoje zastave u svetinji i sve je bilo izgubljeno. Hoće li slična situacija biti i u poslednje dane? Jerusalim je izjavio: „Mi nemamo Boga osim Cezara,” i postavili su Cezara i njegove bogove iznad Boga Izraela. Slično tome, na kraju sveta, Božja svetinja će biti obesvećena kad Božji izabrani narod bude izneverio. To će biti učinjeno služenjem suncu na istoku.

Svetinja, sveto mesto, bilo je opustošeno zbog neposlušnosti takozvanog naroda Božjeg, crkve. Značenje svetinje je izgubljeno. Oni su propustili da vide da su sve te nevine žrtve bile tip Isusa, njihovog Mesije. U prvoj gadosti ono što je na kraju obesvetilo crkvu, jevrejsku naciju, bilo je pogrešno shvatanje značenja žrtve u svetinji, a kod konačne mrzosti pustošenja u poslednjim danima, ponovo će biti nedostatak ispravnog razumevanja svetinje i njenog značenja.

Ne samo nerazumevanje već takođe i namerno nepoštovanje učenja svetinje će doći kada 25 vođa odvrte svoja lica od prestola milosti u svetinji nad svetinjama i okrenu se

prema izlazećem suncu na istoku. U stvari, gnusobe iz 8. glave tiču se svetinje. Poslednja gnusoba koja pustoši, služenje suncu, predstavlja primanje znaka ili zakona sotoninih, dan sunca, nedelje.

Ko će sudelovati u nedeljnom bogoslužju?

Ako oni koji sebe nazivaju hrišćanima, čak i ASD, prihvate bogoslužje nedeljom, oni će takođe biti deo otpada. Oni će birati boga Cezarovog umesto Boga Avramovog, Isakovog i Jakovljevog i Isusa. Ali, reći ćete, kako je ovo moguće da se dogodi? Kako adventisti mogu da svetkuju nedelju i imaju udeo u gnusobi pustošnoj?

Pogledajmo dane koji prate Isusovu smrt i ranu hrišćansku eru koja je usledila. Hrišćani isprva nisu svetkovali nedelju već samo sedmi dan, Šabat. Pošto je nedelja prvo predstavljena samo kao dan počinka, zabave i rekreacije, bilo je lako za hrišćane da se slože. Napokon, još uvek su držali subotu.

Razgovarao sam sa mnogim adventistima koji smatraju da je nedeljni zakon nešto sasvim drugo od onoga što on zapravo jeste. Baš nedavno, čuo sam nekoga kako kaže da nećemo moći da idemo u prodavnice nedeljom posle nedelnog zakona. Ali, je li ovo istina? Šta ako, pošto se donese nedeljni zakon, mi još uvek možemo da kupujemo u nedelju? Nedeljni zakon nas toliko ne ograničava koliko primorava, a primorava na nedeljno bogoslužje.

Pitao sam nekoliko adventista šta bi uradili kad bi vlada SAD izdala zakon zahtevajući versko poštovanje nedelje, i otkrio da bi neki zaista držali zakon, govoreći da je zakonito da poštujemo državne propise i da možemo slaviti Boga sedam dana u sedmici.

Da li je moguće da se ponovi scenario ranog hrišćanstva? Možemo li isprva shvatiti nedelju kao dan zabave i rekreacije i da zajedno sa subotom uživamo i u nedelji, i onda korak po korak da dođemo do svetkovanja sotoninog dana? To se tako desilo u ranom hrišćanstvu, zašto ne i na kraju sveta, samo mnogo brže?

Šta nadahnuće kaže o nedeljnoj službi u ovakvim situacijama?

„Ako vam je svetlost istine predstavljena, otkrivajući Šabat iz četvrte zapovesti, i pokazujući da nema osnove u Božjoj Reči za svetkovanje nedelje, a vi se ipak držite lažne subote, odbijajući da svetkujete subotu koju Bog naziva 'moj sveti dan', primićete žig zveri. Kada se ovo dešava? Onda kada poštujete dekret o uzdržavanju od rada u nedelju i služite Bogu, dok znate da nema ni jedne reči u Bibliji koja pokazuje da je nedelja išta drugo do obični radni dan, vi pristajete da primite žig zverin, a odbacujete pečat Božji.” *RAH, 13. juli 1897.*

„...Ali kada nedeljno bogoslužje bude nametnuto zakonom, i svet bude obasjan istinom o obavezi svete Subote, tada će svi koji prestupaju zapovest Božju, da bi se pokorili propisu koji nema veći autoritet od rimskog, staviti papstvo iznad Boga. Oni plaćaju porez Rimu i sili koja nameće instituciju koju je Rim uspostavio. Oni slave zver i njenu ikonu. Pošto ljudi odbijaju uredbu koju je Bog dao da bude znak Njegovog autoriteta, i slave umesto toga onu koju je Rim izabrao kao znak svoje nadmoći, oni će zato primiti znak odanosti Rimu – žig zverin.” *Velika borba, 449.*

Žig zverin

Ovde je žig zverin jasno prikazan kao svetkovanje nedelje i davanje časti lažnom danu bogoslužja. Poštovanje nedelje je pogrešno čak i ako ne odbacujemo pravu subotu. Slavljenjem dana koji „nema veći autoritet od onoga koji mu je Rim dao” je potvrda služenja

Rimu i time davanja danka papstvu.

Ako savremeni Izrael i njegove vođe uzmu učešća u nedeljnom bogoslužjenju, oni će sasvim sigurno biti deo gnusobe pustošne. To bi značilo dozvolu rimskim zastavama da uđu u sveto mesto, Božji sveti grad. Kada se ovo dogodi, svi verni treba da beže u planine, jer neće više biti sigurnosti u Izrailju, nema više Božje zaštite za grad (crkvu). Svi moraju da beže čuvajući svoje živote, jer Rim i njegove kurve će ubrzo doći i uništiti sve svetkovatelje subote koji su ostali u gradovima. Ljudi sa ubojnim oružjem u svojim rukama će izvršiti odmazdu na vođama Izrailja koji su izabrali da ostanu, onima koji svetkuju nedelju.

Postoji rešetanje, gadost koja čini pustoš i omega smrtne jeresi. Mi ne smemo tvrdo vratu gladati samo napred, propuštajući da se odazovemo Božjem pozivu. Ne smemo biti svesno nezainteresovani. Treba da neprestano tragamo za istinom po ovom pitanju. Ako ova knjiga podstakne čitaoca na intenzivno proučavanje poslednjih događaja, pisac će biti veoma zadovoljan.

Naš Spasitelj kaže za to vreme: „Ako je moguće, oni će prevariti i izabrane.” Opet se postavlja pitanje: „Kada Sin čovečiji dođe, hoće li naći veru na zemlji?”

San Elen Vajt

Kako je moguće da za vernike crkve da promene stranu? Elen Vajt je u snu videla neke svoje prijatelje koji su brzo promenili stranu:

„...Te noći sam sanjala da se nalazim u Batl Kriku i da kroz stranično okno na vratima posmatram kako se jedna povorka, dva i dva u redu približava našoj kući. Ljudi u povorci izgledali su strogi i odlučni. Dobro sam ih poznavala i pošla sam da otvorim vrata sobe za prijem da bi ih dočekala, ali sam ipak još jednom pogledala kroz prozor. Prizor se izmenio. Povorka je sad ličila na katoličku procesiju. Jedan je u ruci držao krst a drugi jednu trsku. Kad su se približili kući onaj što je nosio trsku obišao je kuću i rekao triput: ‘Ova kuća se proskribuje [stavlja van zakona, zabranjuje, uz mogućnost konfiskacije ili zaplene – prim. prev]. Stvari se moraju zapleniti. One govore protiv našeg svetog reda.’ Užas me je obuzeo i potrčavši kroz kuću izašla sam na vrata prema severu i našla se usred jedne grupe nekih koje sam poznavala, ali se nisam usuđivala ni reč da prozborim iz straha da ne budem izdana. Tražila sam neko skrovito mesto gde bih mogla plakati i moliti se i gde me neće pratiti žudne, ispitivačke oči gde god se okrenem. Stalno sam ponavljala: ‘Kad bih samo mogla razumeti sve ovo. Kad bi mi samo hteli reći šta sam rekla ili učinila.

Puno sam plakala i molila dok sam gledala kako se naše stvari plene. Pokušala sam da pročitam saosećanje ili sažaljenje u pogledima onih oko sebe, i zapazila nekoliko izraza naklonosti od onih koji bi hteli pričati samnom ili me tešiti kad se ne bi plašili da bi ih ostali mogli primetiti. Pokušala sam jednom da umaknem iz te gomile, ali videla sam da sam pod prismotrom i prikrila sam svoje namere. Počela sam glasno plakati i govoriti: ‘Kad bi mi samo kazali šta sam učinila ili šta sam rekla!

Moj muž, koji je spavao u krevetu u istoj sobi, čuo je moj glasni plač i probudio me. Jastuk mi je bio mokar od suza, a na meni žalosna potištenost duha.“ *Svedočanstva*, knj. 1, 578.

Još jedan komentar

„Šta da kažem da probudim naš narod? Kažem vam da nije malo propovednika koji stoje pred narodom i tumače Pisma oskvrnjeno. Njihova srca su pokvarena, ruke nečiste.

Ipak mnogi viču, 'Mir, mir,' a činitelji bezakonja nisu upozoreni... Crkva je iskvarena zbog članova koji su uprljali svoja tela i iskvarili svoje duše." *Svedočanstva, knj. 5, 78.*

„Mi smo u vremenu rešetanja, u vremenu kada će sve što se može izrešati biti izrešano." *Svedočanstva 6, 332.*

„Duvaće vetrovi svake nauke. Sve što se može izrešati biće izrešano i samo oni koji se ne mogu izrešati ostaće. Sotona ulaže očajničke napore da dovuče duše pod svoju zastavu, i svi koji podlegnu njegovim prevarama vodiće rat protiv slugu Princa Emanuela. Budnost i molitva moraju biti naše utočište u ovim danima opasnosti." *RAH, 6. novembar 1883.*

U omegi, mi možemo očekivati naše prijatelje, članove crkve, koji će promeniti stranu i postati naši neprijatelji. Premda će gnusoba pustošna zahvatiti čitav svet na kraju vremena, članovi crkve i njene vođe nisu obavezno izuzeti. U stvari, mi znamo da će mnogi biti deo gnusobe pustošne. Čitajte Jezekilj 9.

Poglavlje12

Poslednja obmana

„Sotona... neprekidno nameće neistinu – da bi odveo od istine. Poslednja sotonina obmana biće obezvređivanje svedočanstava Duha Božjeg. 'Kada nema vizije, narod gine.' (Poslovice 29,18). Sotona će raditi lukavo, na različite načine i kroz različita oruđa, da poljulja poverenje Božjeg ostatka u istinito svedočanstvo.“ *Pismo 12, 1890. Odabrana svedočanstva, knj. 1, 48.*

„Razbuktaće se sotonska mržnja prema svedočanstvima. Delo sotonino će biti da poljulja veru crkava u njih iz sledećeg razloga: Sotona nema slobodan prostor za svoje obmane da zarobi duše u svoje opsene, ako se one obaziru na upozorenja, opomene i savete Božjeg Duha.“ *Pismo 40, 1890. Odabrana svedočanstva, knj. 1, 48.*

Neki ljudi koriste spise Elen Vajt da pokažu da njene poruke crkvi ne bi trebalo koristiti za razumevanje, objašnjenja ili tumačenja u teološke svrhe. Nedavno, upoznao sam jednog člana crkve koji mi je citirao sestru Vajt i pomoću njenih reči pokušao da mi pokaže da sam u zabludi po jednom teološkom pitanju. Za mene je veoma interesantno da je ovaj čovek koristio spise Elen Vajt da mi ukaže na moju grešku, samo da bi mi posle rekao da on veruje jedino u Bibliju. On ne bi prihvatio moje pobijanje njegove teorije citatima sestre Vajt. Ovo nije prvi put da se susrećem sa nekim ko koristi nadahnuće jednostrano.

Da li mi treba da koristimo svedočanstva da dokažemo svoje gledište, a da drugima ne dozvolimo da učine to isto? U ovom slučaju, čovek je pokušavao da mi kaže da svetinja koja treba da se očisti nije hram ljudske duše, već samo hram na nebu. Koristio je *Veliku borbu*, str. 425. Kada sam ukazao na Svedočanstva za propovednike, str. 506-8 u vezi poznog dažda, čovek je odmah rekao da se ne slaže sa mojim tumačenjem citata, čak iako ovome ne treba nikakvo tumačenje. Samo sam pročitao šta piše na tim stranama. On je bio uporan da se Božje obličje ne obnavlja u Božjem narodu pre kraja vremena milosti, već samo o drugom dolasku.* Citat koji sam mu pročitao dat je u ovoj knjizi ranije, ali ću ga opet navesti. Imajte na umu da je ovo istina o poznom daždu koju sotona posebno želi da sakrije od Božjeg naroda. On se nada da ćemo odbaciti komentare Elen Vajt po ovom pitanju i ostalim koji se tiču sadašnje istine. Evo te izjave o poznom daždu:

„Bog koristi slike iz prirode da predstavi rad Svetoga Duha. Kao što rosa i kiša čine da seme prvo klija, a onda da sazre za žetvu, tako i Sveti Duh je dat da nas vodi od jednog nivoa na drugi, u procesu duhovnog rasta. Sazrevanje semena predstavlja završetak rada Božje milosti na ljudskoj duši. Silom Svetoga Duha, moralni lik Božji mora biti savršen u našem karakteru. Mi treba da budemo potpuno preobraženi u Hristovo obličje.“

Zar ovo može biti jasnije? Ako se pitamo kada se „rad Božje milosti na duši“ završava, moramo reći, u toku poznog dažda. Kad se pitamo kada će „moralni lik Božji“ biti savršen u nama, moramo odgovoriti, tokom poznog dažda. Kada se pitamo kada ćemo biti „potpuno preobraženi u Hristovo obličje,“ morali bi odgovoriti, tokom poznog dažda.

Ipak, ja sam se suprotstavio čoveku koji je koristio Svedočanstva da dokaže svoje gledište, samo da porekne jasno učenje druge izjave E.G. Vajt koja podržava suprotno stajalište. Da li je ovo obezvređivanje svedočanstva? Mi ih obezvređujemo prosto birajući

ono što nam odgovara, čak negirajući svedočanstva kada više ne podržavaju naš stav. Ovo je poslednja obmana sotonina koja se širi kroz službu ASD svetu. Zanimljivo je da Elen Vajt ne kaže da će Svedočanstva biti izbačena ili proglašena nevažecim i izbegavana već kaže da će biti obezvređena. Ona postaju bezuticajna onda kada se ne koriste osim da podrže određene poglede, a poriču se kada podržavaju suprotne stavove. Ona se isto tako prave bezuticajnim kad preko njih dolaze neprijatni ukori i opomene.

Manje svetlo

Šta je svetlost? Isus je rekao da je On Svetlost sveta. Jovan ga je nazvao Istinitim svetlom. Svetlo nije tama, a tama nije svetlo. Svetlo je ono što sija i obasipa svet istinom. Istinita Svetlost ne laže. Svetlost nije zabluda. Svetlost ne treba zanemarivati; naprotiv, nju treba tražiti celim bićem. Gde god je svetlost, Božji narod bi trebalo da je neprestano traži, veliku ili malu. Elen Vajt naziva sebe manjom svetlošću koja vodi ka većem svetlu. No manja svetlost je i dalje svetlost, ne tama, i ne treba je zanemariti. Ona nam govori koliko bismo bili blagosloveni kada bi čitali i širili manju svetlost:

„Bog je slao svom narodu mnoga uputstva, zapovest po zapovest, pravilo po pravilo, malo ovde malo onde. Ljudi nisu mnogo pažnje poklanjali Bibliji, pa je Bog dao manje svetlo da vodi ljude i žene ka većem svetlu. Oh, koliko dobra bi se postiglo kada bi se knjige [njene knjige] koje sadrže ovo svetlo čitale sa namerom da se sprovedu principi koje sadrže! Bilo bi mnogo više budnosti, poniznosti i odlučnih napora. I mnogo više bi ih se danas radovalo u svetlosti sadašnje istine.

Moja braćo i sestre, radite vredno na širenju ovih knjiga [njenih knjiga]. Radite srčano, i Bog će vas blagosloviti. Idite napred u veri, moleći se da Bog pripremi srca da prime svetlost [iz njenih knjiga]. Budite ljubazni i učtivi. Pokažite na dosledan način da ste hrišćani. Idite i radite nebeski posao, i vaša staza će biti kao staza pravednika, svetleći sve više i više do dana savršenstva.” *RAH, 20. januar 1903.*

Mi moramo da širimo manju svetlost, „moleći se da Bog pripremi srca za prihvatanje svetlosti.” To jeste svetlost i ne bi trebalo da je ocenimo kao inferiornu, kao što su je neki unizili u ove poslednje dane.

„Manja svetlost. – Pošto se malo pažnje posvećuje Bibliji, Bog je dao manju svetlost da vodi ljude i žene ka većoj svetlosti.” *RAH, 20. januar 1903.* Reči proroka mogu biti manje svetlo, ali jesu svetlo koje nas vodi ka većem, ali kad jednom shvatimo veće svetlo, manje ne bi trebalo da bude potcenjeno ili odbačeno. Nipošto, svetlost, svaka svetlost, treba da sija i dalje.

Prorok drugog reda

Postoje li takvi proroci, proroci drugog reda? Ako bismo pitali proroka Pavla da li su njegove poslanice na istom nivou kao spisi Starog Zaveta, zar ne bi on otprilike rekao, Ne, ja sam manje svetlo koje vodi do većeg. Koji prorok ne bi mislio na isti način? Da li bi David očekivao da njegove psalme dodamo uz Mojsijeve knjige i da imaju istu težinu? Kako bi okarakterisali pisci Starog Zaveta svoje knjige kada bi ih pitali da ih uporede sa pismima starih vremena? Nema sumnje da bi oni svoje spise smatrali manjim svetlom. Ako postoje proroci drugog reda, onda nam je svakako Elen Vajt donela manje važnu svetlost. Kako bismo opisali proroke drugog reda ili manje proroke? Da li manje znači i manje važno? Ne, takvi proroci su jednostavni i ponizni, prepoznajući svoju nedostojnost pred Bogom i ne

žele da sebe veličaju. U stvari, proroci koji žude za slavom nisu od Boga odabrani. Božji pravi narod i proroci ne pokušavaju da zadobiju publicitet, nego jedino teže da daju slavu Bogu i Njegovoj istini.

Neki proroci su nas ostavili bez pisanog materijala u svetim knjigama. Oni su nazvani vankanonski proroci. Drugi, kao Natan, napisali su reči Božje, ali njihov rad nije uvršten u svete knjige. Kad bi se njihovi spisi otkrili danas, da li bismo ih nazvali manje svetlo? Da li bi bili manje važni od Biblije? Da li su vankanonski proroci manji ili manje važni? Da li su njihove poruke jednako važne kao kanonskih? Da li su njihove poruke nenadahnute? Da li su oni proroci drugog reda?

Ako je svetlost svetlost i prorok kaže da je on ili ona manje svetlo, možemo biti sugurni da je isti Sveti Duh nadahnuo sve proroke na isti način, i da nema laži u njihovim spisima. Reči od Boga moramo verovati kao istinitoj. Kritičari Elen Vajt koji koriste argument manjeg svetla govore da kad jednom otkrijemo Bibliju, mi možemo zaboraviti manje svetlo.

Ako imamo dva svetla koja osvetljavaju put u mrak, da li bi poželeli da ugasio jedno jer ne sija jasno kao drugo? Da li bi mislili da manje nije potrebno? Ne, nama je potrebno svako svetlo koje možemo dobiti. Samo oni koji žele da Svedočanstva učine bezuticajnim mogu koristiti ovaj argument. Oni se hvataju svega što mogu naći protiv, a satana je iza njih. Iz svog iskustva, video sam ljude koji ostavljaju po strani Duh proroštva, govoreći da imaju veću svetlost, tvrdeći da im ne treba manje svetlo. Argument manjeg svetla često izlazi na površinu kad god je na tapetu neprijatna tema za proučavanje, ili kada se pojavi greh. Koristeći argument manjeg svetla mi izgonimo Duh proroštva u pustinju. Na ovaj način mi ga ostavljamo po strani ubeđujući sebe da ga nismo odbacili.

Šta je manje svetlo nego ponizni sluga Božji koji ne želi da sebe predstavlja na hvalisav način? Elen Vajt je bila verni sluga Božji, i jasno nam je naglasila u drugim izjavama da je svoje svetlo primila od Svetoga Duha i da je Božji poslanik koji pomaže u vođstvu Njegovog naroda poslednjih dana. Ona očekuje od nas da čitamo, shvatamo i poštujemo nadahnute reči koje je primila od Boga. Ako ih učinimo bezuticajnim mi napadamo Svetoga Duha.

„Danas dok ti šaljem ovo svedočanstvo upozorenja i opomene, mnogi od vas izjavljuju da je to samo mišljenje sestre Vajt. Vi strašno vređate Svetoga Duha. Vi znate kako se Bog objavio kroz Duh proroštva [njene spise]. Prošlost, sadašnjost i budućnost su prošli ispred mene. Pokazana su mi lica koja nikada nisam videla, i pošto su prošle godine prepoznala sam ih kad sam ih srela. Ustajala sam sa postelje sa živim osećajem za temu koja mi je upravo predstavljena u mislima; i ja sam pisala, u ponoć, pisma koja su kružila kontinentom i stizala u kriznim situacijama, spasila su velike nesreće delo Božje. Ovo je bio moj posao mnogo godina. Sila me terala da opominjem i ukoravam greške o kojima nisam mislila. Da li je ovaj rad poslednjih 36 godina odozgo ili odozdo?“ *Svedočanstva, knj. 5, 64.*

„Neki su se spotakli o činjenicu da sam rekla da ne tvrdim da sam prorok; [OVA REFERENCA SE ODNOSI NA RASPRAVU U BATL KRIKU, 2. OKTOBRA 1904, GDE JE REKLA: „JA NE TVRDIM DA SAM PROROK“] i oni su pitali, zašto je to tako?

Ja nema šta da tvrdim, samo da sam upućena da sam Božji vesnik; da me On pozvao još u mladosti da budem Njegov vesnik, da primam Njegovu reč, i da šaljem jasne i direktne poruke u ime Gospoda Isusa.

Rano u mojoj mladosti nekoliko puta su me pitali, Jesi li ti prorok? Uvek sam odgova-

rala, Ja sam Gospodnji vesnik. Znam da su me mnogi nazivali prorokom, ali ja nisam tražila ovu titulu. Moj Spasitelj me pozvao da budem njegov vesnik. 'Tvoj posao,' uputio me je, 'jeste da nosiš Moju reč.' Čudne stvari će se pojaviti, i u tvojoj mladosti odvojio sam te da nosiš poruke zabludelim, da nosiš reč nevernicima, i perom i glasom da ukoravaš iz Reči dela koja nisu dobra. Opominji iz Reči. Otvoriću svoju Reč tebi. Neće ti biti kao nepoznati jezik. U istinitoj rečitosti jednostavnosti, glasom i perom, poruke koje dajem moraju slušaće oni koji nikad nisu učili u školama. Moj Duh i Moja sila će biti sa tobom." *Odabrana svedočanstva, knj. 1, 31,32*

Elen Vajt nikad nije tvrdila da je prorok, ali nikada nije poricala da je jedan od njih. Više je volela da sebe naziva kako je Gospod nazvao, vesnik. Najverovatnije je htela da izbegne kritike u slučaju da sebe nazove prorokom. Pri zauzimanju stava znala je da će morati da podnese podsmevanje koje bi usledilo ako bi sebe nazvala prorokom. Sve vreme, znala je da oni koji traže istinu biće sposobni da je vide kakva jeste u suštini. Ovo je slično kao kada Isus nije hteo da tvrdi da je Mesija, iako svi koji su imali iskrena srca i otvorene umove videli da je On Sin Božji.

Otpad, korak po korak

Pročitaj o tri koraka otpadništva u nastavku. Prvi je oslabljena vera u svedočanstva. Kao drugo dolazi „sumnjičavost u vezi sa osnovnim tačkama naše vere, stubovima našeg položaja. Treće „sumnja u Svete spise”. Konačno, dolazi do sve većeg otpada i propasti. Ali sve počinje oslabljivanjem vere u svedočanstva, koja ih čini bezuticajnim.

„Sotonin plan je da oslabi veru Božjeg naroda u Svedočanstva. Slede sumnjičavost u odnosu na osnovne tačke verovanja, stubove našeg položaja, zatim sumnja u Svete spise i onda sledi silazni put u propast. Kada Svedočanstva, u koja se jednom verovlo, budu osumnjičena ili odbačena, sotona zna da se obmana neće zaustaviti na tome; on usmerava svoje napore da odvede ljude u otvorenu pobunu, koja postaje neizlečivo stanje i završava uništenjem.” *Svedočanstva, knj. 4, 210, 211.*

Omega će svakako uključivati odbacivanje Boga kroz ličnost Njegovog proroka. Ovo se događa kada mi još uvek tvrdimo da verujemo rečima proroka. Ali njene reči su obezvređene, bezuticajne zbog zapostavljanja, tvrdnji da su manje svetlo ili korištenja samo onda kada nam odgovaraju.

*Pisac *Omega danas* veruje da učenje koje podržava hrišćansko savršenstvo ne ranije, nego tek pri Drugom dolasku jeste omega. Lažno učenje koje kaže da Božji narod nije konačna realnost čišćenja svetinje u vreme konačnog pomirenja, jeste omega. Učenje da će Božji narod biti obnovljen u Božje obličje potpuno i do kraja, ne pre nego što Isus dođe, jeste negiranje baš one istine zbog koje Adventistička crkva data svetu. Propust da se vidi čista istina po ovom pitanju će kulminirati držanjem nedelje i promovisanjem nedeljne službe, od strane mnogih, ako i ne i većine adventista.

Poglavlje 13

Ulaženje u svetlost

„Izgibe moj narod, jer je bez znanja; kad si ti odbacio znanje, i ja ću tebe odbaciti da mi ne vršiš službe sveštene; kad si zaboravio Boga svoga, i ja ću zaboraviti sinove tvoje.“
Osija 4,6

Da li smo mi, članovi adventističke crkve kao celina, odbacili znanje? Da li će Bog odbaciti nas? Najverovatnije hoće, ukoliko ga budemo odbacili u formi Njegove poruke od Njegovog vesnika. Ponovimo, Izrael, dok su mislili da su Božji odabrani narod i da ne mogu biti odbačeni, bili su odbačeni. Dva najteža perioda bila su kad su pali u vavilonsko ropstvo, i kasnije kad su odbacili svoga Mesiju. Oba puta, bili su obeleženi gnusobom koja ih je opustošila. Drugi put potpuno su odbačeni kao nacija. Da li stremimo ka toj gadosti koju spominje Danilo i jednako je pominje Isus? Da li znamo ono što treba da znamo i da li smo na putu ka Obećanoj zemlji?

Ne možemo preterati u postavljanju ovih pitanja. Ona se tiču posebne istine koja je data crkvi ASD da podeli sa drugim crkvama i religijama sveta. Nijednoj drugoj grupi nije data tako posebna prednost.

Da li smo odbacili ovu nauku? Koji je to poseban blagoslov Božji za poslednje dane? Koja pitanja treba da postavljamo? Da li postoji posebna nauka koju mi kao Božji narod danas imamo, i da li je delimo sa drugima? Šta možemo izgubiti osim večno spasenje ako odbacujemo nauku?

Sadašnja istina

Kao što je već pomenuto, ova posebna istina za poslednje dane se zove sadašnja istina. Učenicima se nije sudilo prema sadašnjoj istini našeg vremena kao ni reformatorima. Postojala je sadašnja istina njihovog vremena. Postoji sadašnja istina za nas danas. Elen Vajt nam kaže:

„Protivljenje je sudbina svih koje Bog upošljava da prikazuju istine posebno primenljive na njihovo vreme. Postojala je sadašnja istina za Luterovo doba – istina od posebnog značaja za to vreme; postoji sadašnja istina za crkvu danas.“ *Velika borba, 143.*

Elen Vajt jasno upozorava da sotona pokušava da sakrije sadašnju istinu od nas ili je pogrešno predstavlja.

„Ima mnogo dragocenih istina koje sadrži Božja reč, ali ono što je danas potrebno jeste 'sadašnja istina'. Videla sam opasnosti vesnika koji se udaljavaju od sadašnje istine, da bi se bavili temama koje nisu predviđene da ujedine zajednicu i posvete dušu. Sotona će koristiti svaku moguću prednost da naškodi delu.“ *Rani spisi, 63.*

Da li se ovo desilo? Da li su se naši „glasnici udaljili od važnih tačaka sadašnje istine?“ Kad ste poslednji put čuli reči „sadašnja istina“ sa vaše propovedaonice? Božji prorok poslednjeg vremena nastavlja:

„Ali ovakve teme kao što je svetinja, u vezi sa 2300 dana, zapovesti Božje i vera Isusova, savršeno su uklopljene da objasne adventni pokret u prošlosti i pokažu koja je naša sadašnja pozicija, utvrđuju veru sumnjičavih, i daju izvesnost slavnoj budućnosti. Ovo, često

sam videla, jesu glavne teme kojima se glasnici trebaju baviti." *Rani spisi, 63*

Da li se mi bavimo ovim predmetima? Potrebno je i više od toga, mi moramo da razumemo i uzmemo učešća u tom delu. Molim vas primetite da naša dužnost danas „...jeste da verom uđemo sa Njim." Mi ulazimo sa Njim znajući šta On radi u svetinji nad svetinjama; to jest, shvatanjem poruke. Koja je to poruka? „To je poruka koja priprema narod za drugi dolazak Sina čovečijeg." To je poruka o 144.000, onih koji stoje pred Bogom bez posrednika, bezgrešni, sa Božje obličjem obnovljenim u njima.

„Mi želimo da se čvrsto držimo istine za naše vreme – sadašnje istine. Mi želimo da znamo šta je istina danas. Mi tvrdimo da verujemo u poruku trećeg anđela; mi tvrdimo da anđeo leti posred neba objavljujući zapovesti Božje i veru Isusovu. To je ono što izjavljujemo. Da li si ti čuo njegov glas? Da li je on govorio tako da si mogao čuti Njegovu poruku? Da li je to čuo svet? Da li je svet išta čuo? Da li uopšte žele da čuju? Da li će iko čuti? Da, oni koji su korak po korak pratili Isusa na Njegovom putu, i kada je on promenio mesto i prešao iz svetinje u svetinju nad svetinjama u nebeskoj svetinji, oni verom ulaze sa Njim, **razumeju Njegovo delo**, i onda nose svetu poslednju poruku milosti. A šta je to? **To je vest koja će pripremiti ljude za drugi dolazak Sina čovečjeg**. To je veliki Božji dan pripreme, i stoga svaki poslanik Isusa Hrista treba biti u svom delokrugu, pod bremenom svog rada, revno i sa živim interesovanjem, i u silini svojih napora koji odgovaraju istini za ovo vreme, koja polaže pravo da bude poslednja poruka milosti našem svetu. Dakle, mi ne možemo spavati, biti nezainteresovani; moramo raditi za dragocene duše koje su oko nas, ljude i žene; moramo raditi svom svojom snagom, za Gospodnji dolazak." *Propovedi i besede, knj. 1, 66,67.*

Isus napušta Svetinju nad svetinjama

Kada Isus napusti drugo odeljenje, evo šta se očekuje od Njegovog naroda. Elen Vajt komentariše:

„Isus je u svom Svetom hramu i sada će prihvatiti naše žrtve, naše molitve i priznanja pogrešaka i greha i oprostiti sve prestupe Izrailja, kako bi se mogli izbrisani pre nego što On napusti svetinju. **Kada Isus napusti svetinju, onda oni koji su sveti i pravedni ostaće i dalje sveti i pravedni; jer će svi njihovi gresi biti izbrisani, i oni će biti zapečaćeni pečatom živoga Boga**. Ali oni koji su nepravedni i nečisti ostaće nepravedni i nečisti i dalje; jer tada neće biti Sveštenika u svetinji da prinese njihove žrtve, priznanja i njihove molitve pred Očev presto. Stoga ono što se radi za spasenje duša od nadolazeće oluje mora biti urađeno pre nego Isus napusti svetinju nad svetinjama nebeskog svetilišta." *Rani spisi, 48.* Naglasak u kurzivu dodat.

„Kad On [Isus] napusti svetinju, tama će pokriti stanovnike zemlje. U to strašno vreme pravedni će morati da žive u očima svetog Boga bez posrednika." *Velika borba, 614.*

Ova dva citata jasno pokazuju stanje Božjeg naroda kada Isus završi svoje delo u drugom odeljenju svetinje nebeske – svetinji nad svetinjama. Mi ćemo biti bezgrešni jer „ko je „svet neka biće i dalje svet". Neće biti posrednika jer Isus je napustio svetinju nad svetinjama i prekinuo svoje posredovanje za grešnike. Mi moramo stajati pred Bogom bez posrednika i možemo činiti tako samo iz jednog razloga, bićemo potpuno bez greha. Svi naši gresi su izbrisani u konačnom pomirenju – konačnom sudu. Ponovo čitamo šta Biblija kaže o Danu pomirenja: „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom." *3. Mojsijeva 16,30.*

Navladavanje greha je progresivno – svakodnevno. Ovo je svakodnevno iskustvo svetinje. Božji narod trebao je da donese svoja priznanja u svetinju po saznanju da su krivi. Oni nisu mogli priznati ili traži oprostjenje za grehe kojih su bili nesvesni. Stoga su još uvek nepoznatih greha unutra. Ovo je takođe iskustvo savremenih hrišćana. Mi Isusu priznajemo naše grehe onda kada ih postanemo svesni, ne pre. Dok ne spoznamo nesvesne grehe ne možemo se ni baviti njima. Naravno, pre nego uđemo na nebeska vrata, moramo se nekako jednom pozabaviti i sa ovim, nesvesnim gresima.

Nesvesni gresi

Dakle, šta sa onim gresima koji, iz nekog razloga, nisu nikad došli na um? Šta sa čovekom koji umire godinu, mesec ili samo dan-dva posle donošenja odluke da sledi Isusa u potpunosti? Kako će on dobiti oprostjenje greha kada je tek započeo svoj život sa Bogom i još uvek je prilično nesvesan svoje grešnosti? Šta sa razbojnikom na krstu?

Koliko godina je potrebno da čovek postane savršen? Da li smo mi danas savršeni? Da li smo dovoljno dobri da uđemo u nebo? Da li će iko ući u nebo sa bilo kakvim nesvesnim grehom u svom srcu? Kada Isus napusti svetinju nad svetinjama više neće biti greha koji bi se mogao priznati ili oprostiti. Neće više biti posrednika za Božji narod zato što neće više biti greha u njima. Iskustvo drugog odeljenja ili čišćenja svetinje nad svetinjama je delo usavršavanja Božjeg naroda, Njegovih duhovnih hramova.

Jednostavno, Dar

I Božje delo u našim životima za svaki dan i ono u konačnom pomirenju, jesu darovi. Mi ne možemo ništa učiniti sa sobom ili za sebe svojim naporima. Hoćemo li uzeti kredit za delo koje je urađeno u nama od vremena kada smo život predali Isusu? Da li umiremo za sebe? Da li praštamo sami sebi? Da li prevazilazimo grehe sami? Za koji deo našeg duhovnog života mi možemo podići kredit? Nijedan!

Da li mi spasavamo sebe verom? Biblija kaže. „Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božji.“ *Efescima 2,8*. Nije naša vera ta koja nas spasava; to je milost Božja. Mi ne možemo da se dičimo našom verom. Vera ne radi kao opravdavajuća zasluga koju predstavljamo Bogu da dobijemo oprostjenje. Oprostjenje se ne daje zbo neke zasluge koju primamo za delo vere, to je zbog Božje milosti.

Šta je sa našim izborom? Da li smo spaseni jer bismo Boga? Da li je izbor određeno delo i radnja koja obavezuje Boga da nas spase? Isus je rekao: „Vi mene ne izabrate, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite...“ *Jovan 15,16*. Bog kaže da je On taj koji je nas izabrao, tako da nema razloga da smatramo da bilo šta što mi radimo, sada ili bilo kada, može da nas preporuči Bogu i time Ga primora da nas spasi. Opravdanje i posvećenje, oboje su dar od Boga. Mi ih ne zaslužujemo niti možemo da ih dosegne sami. Mi u potpunosti zavisimo od Boga kojitreba da nam pruži ove darove.

Drugo odeljenje, još uvek poklon

Iskustvo prvog odeljenja je nezasluženi dar. Oprostjenje Božje i menjanje naših života jesu nezasluženi darovi od Boga. Da li postoji neki razlog onda da verujemo da blagoslov iskustva drugog odeljenja može biti ostvaren kroz naše napore? Šta je to što nam donosi blagoslov prvog odeljenja? Zar nije to vera u Božja obećanja? Sasvim sigurno, blagoslov drugog odeljenja takođe dolazi kroz dar, poklon kroz veru u Božje obećanje. Bog ispunjava

svoja obećanja.

U drugom odeljenju Bog ispunjava svoje obećanje „...da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom.“ *3. Mojsijeva 16,30*. Ovo je suđenje, konačno pomirenje. To je poruka trećeg anđela iz Otkrivenja 14. glava gde kaže „bojte se Boga i dajte mu slavu jer dođe čas suda Njegova”.

Tri anđela se čuju jedan za drugim, a onda sva tri nastavljaju da trube do kraja. Oni su neodvojivi. Elen Vajt nam govori:

„Poruka koju Bog daje svom narodu je objava anđela koji lete posred neba (Otk. 14,6-12). Ove poruke su vezane, čine celinu. Jedna ne može biti nošena bez druge.” *Rani rukopisi, knj. 1, 56*.

Poruka trećeg anđela nas upozorava da ne primimo žig zverin. Ovo je odlučujuća tačka suda koji se odvija u svetinji nad svetinjama.

„Treći anđeo završava poruku ovako: 'Ovde je trpljenje svetih: ovde su koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.' Kako je ponovio ove reči, ukazao je na nebesku svetinju. Srca onih koji prihvataju ovu poruku usmerena su na svetinju nad svetinjama...” *Rani spisi, 254*.

Veoma dobra vest

Vest o času suda objavljuje da možemo biti opravdani pred Bogom verom. To je isto kao vest prvog odeljenja. Bog to nije učinio ništa težim u svetinji nad svetinjama nego u svetinji. Sve je to putem milosti kroz veru. Nama svi gresi mogu biti oprošteni jer imamo veru u život i smrt Isusovu. Imamo na raspolaganju silu Duha Svetoga koja menja naše živote i čisti nas od svih grehova, jer smo verovali u život i smrt Isusovu i Njegovu zamenu za nas. Ovo je veoma dobra vest.

Mnogi su verovali da je opravdanje, Božje prihvatanje, bilo pristupačnije dok je bio u prvom odeljenju nego pošto je ušao u svetinju nad svetinjama. Ovo nije tačno. U konačnom pomirenju opravdavamo se po istim kriterijima. Mi se opravdavamo samo verom, bez dela zakona. Mi nismo poslušni da bi bili prihvaćeni. Ne, mi smo poslušni jer volimo Boga i težimo neizmerno da mu damo slavu kroz poslušnost. Isus je rekao „ako me volite držite moje zapovesti.” *Jovan 14,15*.

U čemu je, dakle, razlika između prvog i drugog odeljenja, svetinje i svetinje nad svetinjama? Nije u načinu na koji primamo blagoslov. U obje primamo blagoslov verom u Božja obećanja. Obećanja prvog odeljenja jesu oproštenja greha i obećanje Duha Svetoga za rasteње u milosti.

Ali, obećanje svetinje nad svetinjama jeste „...da vas očisti, da možete biti čisti od svih vaših grehova pred Gospodom.” Ovo obećanje je obećanje usavršavanja karaktera, savršenstva od svih greha, i znanih i neznanih. To je pomirenje za one koji su živi i takođe za one koji su umrli nesvesni svih svojih greha. Niko ne može na nebo ako mu svi gresi nisu oprošteni i uklonjeni. Konačno pomirenje upravo je to delo. To je dar primljen kroz veru. Ne možemo se dičiti time. Možemo samo primiti. Moramo saradivati sa Bogom i primiti Njegov dar. Bog čeka da nas očisti od svih naših greha, znanih i neznanih i On želi da nas dovede u stanje savršenstva da bi mogao da nas onda uzme na nebo da tamo živimo sa Njim bez greha.

Drugačiji pogled

U čemu se razlikuju objašnjenja crkvenih vođa danas? Ako želimo odgovor iz prve ruke, morali bi njih da pitamo. Mogli bismo takođe pitati zašto ne čujemo propovedi o ovoj razlici. Istini za volju, ponekad čujem propovedi o ovoj spornoj temi, ali uglavnom tvrde da nema razlike. Te propovedi se ne odnosi direktno na temu o dva odeljenja, ali izbegavanje pitanja o ovoj temi predstavlja zauzimanje jedne strane u ovom sporu. Zanemarivanjem dva odeljenja i učenjem jedino o blagoslovima prvog od njih u suštini je stav da nema razlike. Ovakav stav vraća u prvo odeljenje. On maršira pravo nazad u Egipat pre 1844. To je težnja da se zatvore otvorena vrata i otvore zatvorena.

„Neprijatelji sadašnje istine pokušavaju da otvore vrata svetinje, koja je Isus zatvorio, i da zatvore vrata svetinje nad svetinjama, koja je Isus otvorio 1844.” *Rani spisi*, 43.

Ovde postoji ogromna opasnost. Elen Vajt je primila svetlost po ovom pitanju i objavila je u knjizi *Rani spisi*. Evo šta ona kaže o dva odeljenja i kako je sotona umešan. Molim vas obratite posebno pažnju na one koji nisu svesni šta se dešava. Oni ne znaju niti razumeju sadašnju istinu.

Kraj 2300 dana

„Videla sam presto na kom su sedeli Otac i Sin... Ispred prestola sam videla adventni narod – crkvu i ovaj svet. Videla sam dve grupe: jednu koja je klečala pred prestolom u najdubljoj pobožnosti, dok je *druga stajala nezainteresovana i ravnodušna*. Oni što su klečali pred prestolom prinose svoje molitve i stalno gledali u Isusa, a On je gledao u Oca kao da se zalagao kod Njega. Od Oca dolazi svetlost i obasjava Sina, a sa Sina prelazi na molitelje. Zatim sam zapazila kako se neka izuzetno blistava svetlost prenosi sa Oca na Sina, a sa Sina u talasima na narod pred prestolom. Ali samo je malo njih primilo ovu veliku svetlost. Mnogi su se udaljili od nje i odmah joj se suprotstavili; *drugi su bili nemarni i olako se odnosili prema svetlosti* i ona se povukla od njih. Neki su je cenili i prišavši malobrojnoj grupi klekli da se mole. Pripadnici te grupe su svi radosno prihvatili svetlost i lica su im bila ozarena njenom slavom.

Videla sam kako je Otac ustao sa prestola i ognjenim kolima otišao u svetinju nad svetinjama, iza druge zavese i tamo seo. Zatim je sa prestola ustao i Isus, a i većina onih što su klečali podigla se u isto vreme. *Nisam videla da je posle toga ijedan zračak svetlosti obasjao onu nemarnu množinu i oni otaše u potpunoj tami*. Oni što su ustali od molitve kad je Isus napustio presto nisu skidali svoj pogled sa Njega dok ih je vodio nedaleko odatle. On zatim podiže svoju desnicu i mi začusmo Njegov umilni glas: 'Sačekajte ovde; ja idem svome Ocu da primim carstvo; nastojte da vam haljine ostanu čiste, a Ja ću se ubrzo vratiti sa svadbe i uzeću vas k sebi.' Tada se jedna kola, sačinjena od oblaka, sa točkovima sličnim ognju i okružena anđelima zaustaviše pred Isusom. On je ušao u kola i odvezao se u svetinju nad svetinjama gde je sedeo Otac. Zatim sam videla kako Isus, naš veliki Prvosveštenik, stoji pred Ocem. Na rubu Njegove haljine visili su, naizmenično poređani, zvončići i ukrasi u obliku nara. Oni što su ustali kad se Isus podigao sa prestola sledili su Ga verom gore u svetinju nad svetinjama i molili se: 'Oče, daj nam Tvoga Duha.' Isus ih je nadahnuo Svetim Duhom u kome je bilo svetlosti, snage i mnogo ljubavi, radosti i mira.

Okrenula sam se i pogledala na grupu onih koji su još uvek klečali pred prestolom; oni nisu znali da ga je Isus napustio. Kod prestola se pojavio sotona pokušavajući da nastavi ono što je Bog činio. Videla sam kako ovi ljudi gledaju gore prema prestolu i mole: 'Oče, daj nam

svoga Duha.' Tada ih je sotona nadahnuo svojim nesvetim uticajem u kome je bilo svetlosti i mnogo snage, ali ne i slatke ljubavi, radosti i mira. Sotonin cilj bio je da ih zadrži u obmani, i da Božju decu vuče natrag i obmanjuje. *Rani spisi, 54-56.* Naglasak u kurzivu dodat.

Svako ko nije u drugom odeljenju sa Isusom, prema datoj sceni, ne moli se Bogu već sotoni. Nije dovoljno samo znati da je Isus prešao iz jednog dela u drugi 1844. To je više od obične informacije; moramo iskusiti delo koje teče aktivnim učešćem u njemu. Ako ne razumemo značenje iskustva drugog odeljenja i ne uđemo tamo sa Isusom, možemo li reći da sledimo sadašnju istinu? Ako ne znamo šta Isus želi tamo da učini za nas i odbijamo da učestvujemo u tome, možemo li očekivati da postanemo poslednja generacija?

Sotona se *pojavió* pored trona, ali na koji način se on može pojaviti da nastavi Božje delo? Tako što pušta hrišćane da veruju i primenjuju istine kao što su praštanje, opravdanje, posvećenje, ali ne i treću anđeosku vest. On dopušta istinu i svetlost, ali ne i sadašnju istinu. U sotoninoj metodologiji, on dozvoljava svetlost iz iskustva prvog odeljenja. Tu je sila, sila praštanja i Svetoga Duha koja učestvuje u hrišćanskom životu, jer Bog neće odbiti da oprostí i pruži svog Svetog Duha iskrenim ljudima, čak iako su obmanuti i u pogrešnom odeljenju. Ipak, oni nemaju prijatnu ljubav, radost i mir. Nikada nisu sigurni u vezi svog položaja pred Bogom. Kada ih pitate da li su spremni da sretnu Gospoda na sudu oni obično odgovore nesigurno, „Nadam se.”

U poslednjoj rečenici gore navedenog citata, oni u prvom odeljenju su nazvani Božjim narodom, i oni to jesu, samo obmanuti. Sotona želi da tako i ostane. Bog je poslao ovu viziju da Njegov narod može da vidi i razume svoj položaj. Ova svetlost je poslana kroz pero proroka i drugih ali ko će mariti za nju? Vizija o „kraju 2300 dana” je veoma važna, upućena Božjem narodu, ne svetu ili palim crkvama.

Koja je to posebna poruka koju Božja crkva poslednjeg vremena treba da nosi svetu? Da li je to Šabat? Ne, i drugi drže sedmi dan, ali je povezano, jer subota jeste znak potpune vernosti Bogu. Da li ovo posebno učenje jeste o stanju mrtvih ili o potpunom uništenju zla? Ne, druge crkve ovo naučavaju. Jedina posebna istina koju ima ASD, i samo ona, jeste poruka o konačnom pomirenju, sudu, čišćenju svetinje, poznato kao iskustvo drugog odeljenja. To je poruka trećeg anđela, sadašnja istina. To je poruka o tome kako će Bog završiti posao i skratiti vreme u svojoj pravednosti, u pripremanju ljudi za prelazak.

Poruka trećeg anđela

Elen Vajt namkaže gde da gledamo. Ona je pisala:

„Kad je završio svoju službu u svetinji, Isus je prešao u svetinju nad svetinjama, stao ispred kovčega u kojem se nalazi zakon Božji i poslao jednog moćnog anđela da svetu odnese i Treću vest. U ruke tog anđela stavljen je pergament i on je sišao na zemlju u sili i veličanstvu, objavljujući strašnu opomenu sa najstrašnijom pretnjom koja je ikada upućena ljudima. Ova vest je trebalo da podstakne Božju decu na opreznost i da im ukaže na čas iskušenja i bola koji im predstoji. Anđeo reče: 'Oni će se upustiti u žestoku borbu protiv zveri i njene ikone. Njihova jedina nada za spasenje i život večni je u tome da do kraja ostanu postojani. Oni moraju ostati čvrsti u istini čak i kad je život u pitanju.' Treći anđeo završava svoju vest rečima: 'Ovdje je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu.' Ponavljajući ove reči, on je ukazao na nebesku svetinju. *Misli svih koji prihvate ovu poruku usmerene su na svetinju nad svetinjama*, gde Isus stoji pred kovčegom vršeći svoje završno posredovanje za sve one kojima se milost još uvek produžuje, i za one koji u nezna-

nju prestupaju zakon Božji. Ovo pomirenje vrši se za sve verne, i žive i one koji su pomrli, uključujući i sve one što su umrli verujući u Hrista, ali su — ne primivši svetlost o Božjem zakonu — u neznanju grešili prestupajući Njegove propise.

Kad je Isus otvorio vrata svetinje nad svetinjama, zasjala je svetlost o suboti i narod Božji je bio kušan, kao nekada sinovi Izrailjevi, da bi se videlo hoće li držati zakon Božji. Videla sam kako Treći anđeo pokazuje prema nebu, ukazujući razočaranim vernicima na put koji vodi u nebesku svetinju nad svetinjama. *Kad su verom ušli iza druge zavese*, u njima se ponovo rodila nada i radost. Videla sam kako su razmišljali o prošlosti, preispitujući sve što su doživeli od kad su počeli da objavljuju drugi Hristov dolazak do njihovog toliko bolnog razočaranja 1844. godine kad je određeno vreme isteklo. Postalo im je potpuno jasno usled čega ih je snašlo razočaranje, i to saznanje ispunilo je njihova srca radošću, sigurnošću i pouzdanjem. Treći anđeo je rasvetlio prošlost, sadašnjost i budućnost, i postalo im je jasno da ih je Bog zaista vodio svojim tajanstvenim providenjem." *Rani spisi*, 254, 255.

Šta mi moramo da uradimo?

Navedeni citat nam govori šta mi moramo uraditi. Moramo biti poučljivi. Potrebno nam je da vidimo Isusa u svetinji nad svetinjama i da znamo šta On tamo radi. Elen Vajt nam jasno kaže ovde: „Njihova jedina nada za spasenje i život večni je u tome da do kraja ostanu postojani.” Ovo nije mala stvar. To uključuje čitav život hrišćanina. Ne možeo zanemarivati ovaj deo plana spasenja. Moramo ostati postojani Elen Vajt nastavlja rečima anđela: „Oni moraju ostati čvrsti u istini čak i ako je život u pitanju”. Treći anđeo završava svoju vest rečima: „Ovdje je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu.” Ovo reči navedene su iz Otkrivenja 12. poglavlje na kraju gde se govori o ostatku Božjeg naroda, onima koji ostaju u crkvi na kraju sveta. Dalje ona kaže: „Kada je on [treći anđeo] ponovio ove reči, ukazao je na nebesku svetinju. Misli svih koji prihvataju ovu poruku su upravljene ka svetinji nad svetinjama, gde Isus stoji ispred kovčega, čineći konačno posredovanje...”

Mi moramo znati sadašnju istinu pre nego što uzmemo učešća u konačnom čišćenju. Koliko često ovo čujemo sa propovedaonica? Retko se propoveda sadašnja istina, skoro nikada. Zašto je tako? To je zato što poruka nije shvaćena i/ili je odbačena od strane palih vođa, pastora i učitelja.

Da se jasno razume

Evo još jednog citata od Elen Vajt za proučavanje:

„Božji narod mora jasno razumeti predmet svetinje i istražnog suda. *Svakome treba znanje za sebe o položju i radu njegovog Prvosveštenika. Drukčije bi im bilo nemoguće upražnjavati veru koja je suštinska u ovo vreme i da zauzmu mesto koje mu je Bog namenio.* Svaki pojedinac ima dušu koja će biti ili spasena ili izgubljena... Kako je onda važno da svaki um promišlja o svečanim prizorima kada će sud sestiti i knjige se otvoriti, kada sa Danilom, svaki pojedinac mora stajati pred svojom sudbinom, na kraju vremena.” *Velika borba*, 488.

Kako može iko ko misli da gleda na Isusa da u gleda u sotonu? Jednostavno nerazumevanjem poruke koju Bog ima za svoj narod danas. Moguće je gledanjem unazad, u vreme pre 1844, gledanjem šta je Isus radio tamo ne primećujući razliku u odnosu na ono što On sad radi.

Početak suda, praćen drugim dolaskom se odlaže jer mi ne vidimo razliku između ranog i poznog dažda. Ne shvatamo opravdanje verom kao što bi trebalo, i takođe moramo

razumeti Hristovu prirodu i kako ona deluje na naše živote danas.* Kada shvatimo šta Isus čeka da učini za svoj narod u svetinji nad svetinjama, spustiće se pozni dažd.

Oni koji kao da se mole sotoni imaju svetlost i moć, ali ne i prijatnu ljubav, radost i mir. Šta ovo znači? Postavi sebi pitanje. Kako tražiš Isusa u svetinji nad svetinjama, imaš li poverenja da uđeš u konačno suđenje i primiš pečat danas? Da li bi imao prijatnu ljubav, radost i mir u srcu i poverenje u Božje prihvatanje ako bi sud živima počeo danas?

Krajnji rezultat

Razlika između onoga šta Isus radi u prvom a šta u drugom odeljenju svetinje je kao razlika između ranog i poznog dažda. Ono što On čini da očisti svoj narod pod ranim daždom upotpunjava se poznim daždom, pa iapk mi kao narod ne razumemo niti Ga pratimo u svetinji nad svetinjama. Intelktualno da, ali ne iskustveno. Mi znamo intelektualno da je On tamo, ali naše praktično razumevanje Njegovog rada izneverava. Naše iskustvo mora da ide dalje od pukog razumevanja da je On u svetinji nad svetinjama i šta On tamo radi. Dakle, moramo sarađivati sa Njim u procesu čišćenja.

Isus želi da izlije na svoj narod pozni dažd, koji će ukloniti svaki greh iz njihovih života, znani i neznani. Zanimljivo je da smo voljni da prihvatimo ovo čišćenje i savršenstvo prilikom drugog dolaska, ali ne i pre toga, čišćenje duhovnog hrama u konačnom pomirenju.

Da ponovimo našu sadašnju dužnost, neka se zna da mi moramo ući sa Isusom u svetinju nad svetinjama verom. To činimo razumevanjem šta On čeka da učini za nas tamo. Onda, ako živimo po primljenoj svetlosti, svaki priznati greh, znani i neznani, biće uklonjen iz naših života. To je dar; mi to ne zaslužujemo. To je „milost kroz veru, ne dela, da se niko ne pohvali.“ Ovo je sadašnja istina. Obnova Božjeg obličja u Božjem narodu jeste treća anđeoska vest, opravdanje verom. Svakako, Bog nas neće očistiti ni od jednog greha ako mi nismo voljni da On to učini. Moramo sarađivati sa njim u ovom delu.

Traži se čovekova saradnja

„Srce mora biti očišćeno od svake prljavštine... i očišćeno za nastavanje Duha. To se dešava priznanjem i napuštanjem greha, usrdnim molitvama i usmerenošću na Boga, kao što su se učenici pripremali za izlivanje Svetoga Duha na dan Pedesetnice. Isti posao, samo u većoj razmeri, mora biti danas urađen. Tek tada ljudsko oruđe može da traže blagoslov, i čeka na Gospoda da savrši delo u njemu.“ *Svedočanstva za propovednike, 507.*

„Ištite od Gospoda dažda u vreme poznog dažda, Gospod će pustiti munje, i daće vam izobila dažda i svakome trave u polju“ (Zaharija 10,1). Nemojte se zadovoljiti time što očekujete kišu u doba godine kada ona obično dolazi. Tražite je. Rast i sazrevanje semena nije do poljoprivrednika. Samo Bog može učiniti da uzraste za žetvu. **ALI TRAŽI SE ČOVEKOVA SARADNJA.** Božji posao za nas zahteva akciju našeg uma, upražnjavanje naše vere. Moramo tražiti Njegovu naklonost svim srcem ako hoćemo da pljuskuvi blagodati padnu na nas.“ *Primićete silu, 306.* Naglasak u velikim slovima dodat.

Sve što je manje od našeg napora u saradnji ostaviće nas oskudnim. Ipak, pravi vernici nemaju čega da se plaše. Hrišćani traže pravednost svaki dan. To je njihova najveća želja, da budu bez greha, da daju slavu Boga. Božje obećanje Njegovom narodu je ovo: „Kada se završe naši zemaljski poslovi, i Hrist dođe po svoju vernu decu, mi ćemo tada sjati kao sunce u carstvu našeg Oca. Ali pre toga doći će vreme kada sve što je nesavršeno u nama mora da se vidi i odstrani. Svaka zavist, ljubomora i zlo, svaki sebični plan izbaciće se iz života“.

Pismo 416, 1907; Odabrana svedočanstva, knj. 3, 427. Sve manje od ovoga jeste omega.

*Pitanje Hristove prirode je dugo tema velikih studija i razgovora. Nije u domenu ove prezentacije da se bavi ovom važnom temom. Zapravo, to je veoma bitno pitanje. Kako shvatamo ovaj predmet to projektuje naš pogled o konačnom pomirenju. Sotona je dugo pokušavao da zbuni u vezi s ovim. Za dalje proučavanje, molim vas vidite knjigu, *Restoring Ta Hagia* na www.TimeoftheEnd.com/TaHagia.

Poglavlje 14

Sud je dobra vest

„I videh drugog anđela gde leti posred neba, koji imaše večno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu. I govoraše velikim glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegovog; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.“ Otkrivenje 14,6. 7.

Prvi od tri anđela u Otkrivenju donosi dobru vest. Ipak, to je vest o sudu. Za Božji narod, konačno pomirenje je blagoslov, ali za one na drugoj strani, to je večni gubitak. Bog nam govori reči upozorenja zastrašujućim rečima, ali to čini zato što ne želi da budemo ubrojani u one koji ginu. Da li mi teba da ćutimo kada čitamo Njegove reči pomirenja? Ne! Isaija nam kaže: „Viči iz grla, ne usteži se, podigni glas svoj kao truba, i objavi narodu mom bezakonja njegova i domu Jakovljevom grehe njihove.“ Isaija 58,1. Ne treba da ćutimo. Elen Vajt komentariše:

„I opet, daje se zapovest... [citat iz Isaije 58,1]. Ne zli svet, već oni koje Gospod označava kao 'Moj narod' mora se ukoriti za njihove prestupe. On dalje objavljuje: 'Premda me svaki dan traže i radi su znati puteve moje, kao narod koji tvori pravdu i ne ostavlja sud Boga svog; ištu od mene sudove pravedne, žele približiti se k Bogu.' Isaija 58,2. Ovde se iznose na videlo oni koji misle o sebi das u pravedni i navodno pokazuju veliki interes za službu Bogu; ali strogi i svečani ukor Istražitelja srca pokazuje da gaze Božje propise.“ *Velika borba*, 452.

To je navodni Božji narod poslednjih dana „koji misle da su pravedni i pokazuju veliko zanimanje za službu Bogu“. Da li je adventistička crkva sazreva za omegu? Premda mi često sebe vidimo kao posvećene radu i interesima za Boga, mi žalosno podbacujemo. Mi smo Laodikeja. Kada ne očekujemo opasnost, mi prestajemo da pazimo i napuštamo stražu. Da li mislimo da je bespotrebno dalje proučavanje? Mi smo prestali sa proučavanjem onog što je toliko potrebno i tako ostajemo u tami, sve vreme verujući da vidimo svetlo.

Pečat Božji

Isus je umro za nas i oprostio nam naše grehe. Njegov je plan da nas spase od postojanja greha isto kao i od osude greha. On ima pečat za svoj narod: „I gle, čovek obučen u platno, kome uz bedricu beše oprava pisarska, javi govoreći: Učinio sam kako si mi zapovedio.“ Jezekilj 9,11. Elen Vajt ovo komentariše:

„Videla sam anđela kako žure na nebo i sa neba. Jedan anđeo sa pisaćim priborom sa strane vratio se sa zemlje i izvestio Isusa da je njegov posao završen, i da su sveti prebrojani i zapečaćeni. Zatim sam videla Isusa, koji je služio pred kovčegom koji sadrži Deset Zapo-vesti, da ostavlja kadionicu. On je podigao ruke, i jakim glasom rekao. 'Svršeno je.' I sva anđeoska vojska položila je svoje krune kad je Isus dao svečanu objavu: 'Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet neka se još sveti.'“ *Rani spisi*, 280.

Svi su zapečaćeni pečatom Božjim, čovek sa pisaćim priborom ih je obeležio ili su obeleženi od strane zveri da ih uništi čovek sa oružjem ubojitim. Posle zapečaćenja dolazi

kraj vremena milosti. Tada sedam poslednjih zala nastupaju. Elen Vajt nam kaže:

„Kada se završi Hristovo posredovanje u svetinji, nepomešan gnev će pasti na one koji obožavaju zver i njenu ikonu i primaju njen žig (Otkrivenje 14,9. 10). Zla koja su snašla Egipat u vreme izbavljenja Izrailja biće po karakteru slična ovim još mnogo strašnijim i jačim sudovima koji će snaći svet upravo pred konačno izbavljenje Božjeg naroda.” *Velika borba*, 627, 628. Ko će moći da opstane?

Bez posrednika

„Oni koji žive na zemlji onda kada se završi posredovanje Hristovo u nebeskoj svetinji, moraju da stoje pred svetim Bogom *bez posrednika*. Njihova odeća mora biti bez mrlje, njihovi karakteri očišćeni od greha krvlju Hristovom. Kroz milost Božju i *svoje marljive napore* oni moraju biti pobednici u borbi sa zlom. Dok istražni sud traje na nebu, dok se gresi pokajanih vernika uklanjaju iz svetinje, mora postojati posebno delo očišćenja, odstranjanja greha, iz Božjeg naroda na zemlji. Ovo delo je jasnije prikazano u porukama Otkrivenja 14.” *Velika borba*, 425. Naglasak u kurzivu dodat.

Isus je rekao: „...I evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka.“ Matej 28,20. Da li se ova izjava suproti onome „bez posrednika” kao što neki uče? Apsolutno ne. Kada smo bez posrednika, Hrist je i dalje sa nama, samo nije više naš posrednik. Kada napusti svetinju po završetku suda, On više nije naš Prvosveštenik, ali on i dalje prebiva u našim srcima. Pre ulaska usvetinju 31. godine n.e., On je bio sa nama. Kroz nepregledne godine večnosti, On će biti sa nama, šetajući i razgovarajući sa nama, oživljujući naša srca Duhom Svetim. Biti „bez posrednika” ne znači biti bez Hrista. To samo znači da je Njegov posrednički posao za nas završen. Pošto se završilo Njegovo posredovanje, On oblači svoje carsko odelo i dolazi na zemlju po svoju decu.

Dobra vest (jevanđelje) danas

Dobra vest za danas je zapečaćenje 144.000, onih koji žive na zemlji bez posrednika, jer su bez greha. Oni će biti potpuno očišćeni od svih greha i imati Božji moralni lik obnovljen u potpunosti. To nije obnova fizičkog obličja; ne, to neće biti ostvareno sve do drugog dolaska kada će telo biti promenjeno. Čišćenje svetinje jeste čišćenje duhovne prirode* hrama duše, srca i uma. 144.000 će stajati „bez mane pred prestolom Božjim”, Otkrivenje 14,5. Ima li lepše i bolje novosti koju nam Bog želi doneti? Oni koji su zapečaćeni čine sve za slavu Božju, nesebičnom požrtvovanošću. Oni pokazuju stvaralačku i obnoviteljsku silu Božju isto kao i Njegovu milost i vernost.

Ko je pravi Božji narod?

„Pravi Božji narod, koji ima duh dela Gospodnjeg i spasenje duša u srcu, uvek će videti greh u njegovom stvarnom, grešnom karakteru. Oni će uvek biti na strani vernog i ozbiljnog razračunavanja sa grehom koji lako napada Božji narod. Posebno u vreme kraja za crkvu, u vreme zapečaćenja 144.000 koji treba da stoje bez mane ispred prestola Božjeg, oni će još dublje osećati pogreške Božjeg naroda po imenu. Ovo je snažno izneseno u proročkoj ilustraciji poslednjeg dela prikazanog slikom ljudi sa oružjem ubojnim u rukama. Jedan među njima je bio obučen u platno i imao pisaći pribor uz sebe. I Gospod mu je rekao, idi kroz središte grada, posred Jerusalima, i stavi znak na čela onih koji uzdišu i plaču zbog svih gadosti koje se čine tamo.” *Svedočanstva* 3, 266.

Rešetanje adventizma

Hajde da ne gledamo u drugom pravcu sa tvrdovratošću i namernom nezainteresovanošću. Postoji rešetanje u Božjem narodu. Kada je Elen Vajt tražila da shvati smisao rešetanja otkrila je da:

„...ono će biti uzrokovano jasnim svedočanstvom koje izaziva savet Istinitog Svedoka laodikejcima. Ovo će imati učinak na srce primaoca, i navesti ga da uzdigne zastavu i objavi pravu istinu. Neki neće podneti ovo jasno svedočanstvo. Oni će ustati protiv njega, i to je ono što će uzrokovati rešetanje među Božjim narodom.” *Rani spisi*, 270.

Da, biće onih koji će ustati protiv jasnog svedočanstva istine. Ovo će prouzrokovati rešetanje. Omega se mora razotkriti. Jasna istina je da mi moramo stajati pred Bogom bez posrednika. Mnogi takozvani vernici ne mare da veruju u ovo, no ipak 144.000 će biti izbrojani. Uz veliko mnoštvo koje se kasnije pridružuje, stajaće zajedno pred Bogom bez posrednika, u obličju Božjem, bezgrešni.

„Videla sam da se ni upola ne mari za svedočanstvo Vernog Svedoka kao što bi trebalo. Svečano svedočanstvo od kog zavisi sudbina crkve malo se ceni ako ne i otvoreno nepoštuje. Ovo svedočanstvo mora da izazove duboko pokajanje; svi koji ga istinski prime poslušaće i biti očišćeni.” Isto, 270.

Ovo zlato okušano u ognju je vera i ljubav. Bela haljina je Hristova pravednost. Mast za oči je naše razborito razumevanje Reči Božje. Mi treba da poznajemo sadašnju istinu i da je primenimo u našim životima. Moramo znati istinu i biti istinski pročišćeni njome. Samo tada ćemo biti spremni za zapečaćenje i vreme nevolje. Samo tada ćemo imati potpuno posvećenje koje uključuje čistu veru i ljubav. Samo tada možemo dati slavu Bogu u hramovima naših duša u punini Duha Svetoga.

Omega, hajde da se pozabavimo time

Omega je najpodmuklije prirode. To je odbacivanje naloga koji je Bog dao adventističkoj crkvi. To možemo naći u osmom poglavlju Jezekilja gde dvadeset petorica okreću leđa Božjoj istini i služe pod zastavom neprijatelja. Kao i u vreme rešetanja, mi se od toga ne možemo večno kriti. Možemo to ne pominjati, pisati kao da je to za nekog drugog ili izmisliti neko drugo značenje svega toga. Većina ignoriše ovo. Ipak, ona će doći i već je među nama. Omega je SADA.

Ne sumnjam da je Bog izabrao adventističku crkvu da bude poseban narod poslednjih dana. Bog je poverio adventistima posebnu poruku, ali mi moramo dozvoliti sebi da budemo probuđeni, da učimo i delimo sadašnju istinu. Ako ne prihvatimo pozitivni aspekt dobre vesti, snosićemo posledice loše vesti. Hajde da prihvatimo sadašnju istinu danas, istinu koju je Bog poverio nama. To je poruka o duhovnom hramu koji treba očistiti, obnova Božjeg obličja u Njegovom narodu.

Ulazak

Za ulazak u Obećanu zemlju moramo imati veru. Nedostatak vere je zadržao starog Izrailja od ulaska. Neverovanje vodi u neposlušnost. Na mestu vere, mi danas pokušavamo da zamenimo Božji plan našim planovima, evangelizacijama i poduhvatima kao što je Operation Global Rain – Operacija globalne kiše (OGR). Međutim, ovi napori neće dovesti do poznog dažda. Takvi pokušaji sigurno će doneti nešto dobro, podučavanje i krštavanje novih

članova crkve, ali jedino kroz akciju i veru u Božji plan, mi ćemo na kraju primiti pozni dažd i nakon toga zakoračiti u Obećanu zemlju, u večnost.

Činjenje na svoj način držaće nas napolju. Božji plan da zakorače u Jordan za Izrailjce bio je da veruju da je On napravio sve neophodne planove, čak i ako ih oni ne mogu videti niti razumeti. Napokon, to i jeste vera. Bog je mogao uzrokovati zemljotres da proguta Njegove neprijatelje, ili da pošalje stršljene da ih oteraju. U svakom slučaju, Božji narod je trebalo da ide dalje u veri i uđe u zemlju, znajući da će Bog biti sa njima. Izneverili su svojom tvrdovratošću, nedostatkom stava vere.

Posebni projekti kao OGR deluju po nazivu kao da treba da donesu pozni dažd, ali samo putem razumevanja Božjeg plana i saradnje sa Njim na njegovom ostvarivanju doneće pljuskove blagolova, savršavanja, pečaćenja poznim daždom. Samo kroz shvatanje Hristovog dela kao našeg Prvosveštenika u svetinji nad svetinjama i saradnju sa Njim možemo primiti pozni dažd. Prvo, pozni dažd će se manifestovati u potpunom iskorenjivanju svakog greha iz naših života, a kasnije kroz silu činjenja čuda Božja širom zemlje.

Dosta slušamo o završetku dela. Hajde da ustanemo i završimo posao, govorimo mi. Ipak, Biblija kaže da će to biti Božji posao. „Jer će On izvršiti reč svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da, ispuniće Gospod naskoro reč svoju na zemlji.“ *Rimljanima 9,28*.

Isus sada čeka u svetinji nad svetinjama da završi konačno pomirenje, delo obnove oblića Božjeg u duhovnim hramovima, živim hramovima. Kada shvatimo šta On radi tamo, i verom saradujemo sa Njim, on će nas očistiti od svih naših grehova. 3. Mojsijeva 16,30. On će završiti posao.

Poslednja reč

Postoji omega otpad. Svrha ove knjige i dužnost pisca jeste da identifikuje smrtnu opasnost omega. Ako ovo što je napisano na ovim stranicama nije smrtna zabluda koja dolazi na nas u poslednjim danima, onda je dužnost čitaoca i svakog iskrenog Božjeg deteta da istraži i otkrije šta jeste. Mi je ne možemo i nećemo izbeći, iako ćemo možda pokušati.

Ponovo, pročitajmo izjavu u *Odabranim svedočanstvima, knj. 1* i pogledajmo šta Elen Vajt ima da kaže o omegi. Kada se bavimo Njegovim proročanstvima, Bog nas ne ostavlja bez putokaza; često ga nalazimo u neposrednom kontekstu. Ovo je istina za komentar E. Vajt o omegi. Putokaz dolazi posle uvodnog komentara. Posle izjave o omegi, ona nas podstiče da čitamo sedamnaesto poglavlje jevanđelja po Jovanu. Evo šta ona piše:

„Ne dajte se obmanuti; mnogi će se odvojiti od vere, slušajući zavodljive duhove i nauke đavolske. Ispred nas je alfa ove opasnosti. Omega će biti mnogo podmuklije prirode.

Moramo proučavati reči koje je Isus uputio u molitvi upravo pre suđenja i raspeća. 'Ovo govori Isus, pa podiže oči svoje na nebo i reče: Oče! Dođe čas, proslavi Sina svog, da i Sin Tvoj proslavi Tebe; kao što si Mu dao vlast nad svakim telom da svemu što si Mu dao da život večni. A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista. Ja Tebe proslavih na zemlji; posao svrših koji si mi dao da radim. I sad proslavi Ti mene, Oče, u Tebe samog slavom koju imadoh u Tebe pre nego svet postade. Ja javih ime Tvoje ljudima koje si mi dao od sveta; Tvoji behu pa si ih meni dao, i Tvoju reč održaše.' (Jovan 17,1-6).“ *Odabrana svedočanstva, knj. 1, 197, 198*.

Kakvu veze ima između Jovana 17 i čišćenja nebeske ili zemaljske svetinje? Da bi odgovorili, pogledajmo kako je Isus proslavio svog Oca. On je to uradio predstavljajući Boga i Njegovu dobrotu svetlu koji je posmatrao. Isus je to učinio živeći savršen život u savršenoj

saglasnosti sa Očevom voljom i Njegovim zakonima.

Božji narod može to isto

Kako Božji narod može učiniti isto to? Oni će imati priliku i posebnu privilegiju da budu ubrojani među 144.000, kušani u vreme nevolje kao što je Isus bio u pustinji, i onda konačno prevazilaze sva iskušenja da pokažu univerzumu da je Bog ljubav, opravdatelj i posvetitelj svih koji su mu verovali. Isus je naš primer. On je pokazao da svi mogu da žive savršen život, ako je Bog sa njima. Ono što je On učinio, možemo i mi, ako živimo kao i On i primimo Svetoga Duha u punini kao što je i On. Ovo će se desiti tokom poznog dažda, ako ne i ranije.

Čitajte komentar Elen Vajt na Jovan 17

„Svoja uputstva Spasitelj je završio snažnim rečima punim nade. Zatim je u molitvi za svoje učenike izlio teret svoje duše. Podižući svoje oči prema Nebu rekao je: 'Oče! dođe čas, proslavi sina svojega, da i sin tvoj proslavi tebe; kao što si mu dao vlast nad svakim telom da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.'

Hristos je završio delo koje Mu je bilo povereno. On je proslavio Boga na Zemlji. Obznanio je Očevo ime. Sakupio je one koji će nastaviti njegovo delo među ljudima. Rekao je: 'Ja se proslavih u njima. I više nisam na svetu, a oni su na svetu, a ja idem k tebi. Oče sveti! sačuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi. Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzveruju njihove reči radi; da svi jedno budu... Ja u njima i ti u meni; da budu sasvim ujedno, i da pozna svet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i meni što si ljubav imao.'

Tako je jezikom čoveka koji ima božanski autoritet, Hristos svoju izabranu Crkvu stavio u Očevo naručje. Kao posvećeni Prvosveštenik On posreduje za svoj narod. Kao verni pastir On okuplja svoje stado u seni Svemogućega, u čvrsto i sigurno pribežište. Njemu sad predstoji konačna bitka sa Sotonom i On odlazi da je prihvati.“ *Čežnja vekova, 680.*

Isus je bio uspešan, budući jedno sa Bogom. Onda je zatim tražio da se i Njegovim sledbenicima pruži mogućnost da čine isto. On je tražio da bude jedno sa njima. Konačno, E. Vajt govori o Isusu u svetinji gde će se odigrati poslednja bitka. Omega, poslednja bitka, je u svetinji. Omega želi da spreči ovo jedinstvo da se dogodi. Bez obzira na to, Bog želi da mi, kao Adam pre svog greha, jednog dana, uskoro, šetamo sa Njim baštom u smiraj dana, kad zahladi.

Na završetku dela Hristovog u svetinji nad svetinjama, na kraju izlivanja poznog dažda, „...sedmi anđeo izli čašu svoju po nebu, i iziđe glas veliki iz crkve nebeske od prestola govoreći: Svrši se.“ Otkrivenje 16,17.

U vezi radosne vesti o konačnom pomirenju, molim vas pročitajte *Obnova svetinje nad svetinjama*. Možete je naći na www.TimeoftheEnd.com. Ova knjiga se bavi Otkrivenjem koje vidi kao komad u sedam činova kajastičke strukture. Pošto je pisano za šire čitalaštvo, nije korišćen Duh proroštva. To je poruka o tome kako će obličje Božje biti obnovljeno u Njegovom narodu.

*Za razumevanje da oboje i čovek i Hristos imaju duhovnu i fizičku prirodu, vidi „Znaci vremena“ 8. februar 1892, deo sedmi.

„Šta stadu danas treba?“
Sadašnja istina nama treba,
Ali hoćemo li slušati, hoćemo li mariti?
Sud poče od Božjih sveštenika
Pre Njegovog dolaska sa istoka.
Moli se da od poznog dažda zemljina pluća bride
na one koji u svetinji nad svetinjama vide
Isusovo delo za tebe i mene.
Kakav Adam beše pre kobnoga greha,
Bićemo i mi ponovo, bez mane, puni smeha.
U nama punina Njegovog savršenstva,
Poslušni smo Njemu, puni blaženstva.
Pobednici za večnost, puni svetosti,
Stojimo u Njegovoj pravednosti.
Zar posle svega Jakovljeve muke da nas slome?
Izbavljenje, Gospode na nebo nas vodiš u naručju svome!
U večnosti bićemo sa Isusom.